

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 86

Ljubljana, torek 26. 9. 2000

Cena 1400 SIT

ISSN 1318-0576

Leto X

DRŽAVNI ZBOR

3809. Zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2000 (ZIPRS2000-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembi in dopolnitvi zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2000 (ZIPRS2000-A)

Razlašam zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2000 (ZIPRS2000-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 15. septembra 2000.

Št. 001-22-193/00

Ljubljana, dne 25. septembra 2000.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMEMBI IN DOPOLNITVI ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2000 (ZIPRS2000-A)

1. člen

V zakonu o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2000 (Uradni list RS, št. 9/00) se v drugem odstavku 9. člena besedilo "najmanj do višine" nadomesti z besedilom "najmanj do 90% višine".

2. člen

Za 27. členom se doda 27.a člen, ki se glasi:

"27.a člen

Ne glede na določbo prvega odstavka 87. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) in prejšnjega člena tega zakona se zadolžitev Zavoda za pokojninsko in

invalidsko zavarovanje Republike Slovenije v letu 2000 ne šteje v kvoto iz prejšnjega člena."

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 411-01/99-60/6

Ljubljana, dne 15. septembra 2000.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

3810. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o prepovedi proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter o zagotovitvi sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno (ZPPAI-B)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prepovedi proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter o zagotovitvi sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno (ZPPAI-B)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o prepovedi proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter o zagotovitvi sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno (ZPPAI-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 15. septembra 2000.

Št. 001-22-194/00

Ljubljana, dne 25. septembra 2000.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O
PREPOVEDI PROIZVODNJE IN PROMETA Z
AZBESTNIMI IZDELKI TER O ZAGOTOVITVI
SREDSTEV ZA PRESTRUKTURIRANJE
AZBESTNE PROIZVODNJE V NEAZBESTNO
(ZPPPAI-B)

1. člen

V zakonu o prepovedi proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter o zagotovitvi sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno (Uradni list RS, št. 56/96 in 35/98), se četrti odstavek 7. člena spremeni tako, da se glasi:

“V proračunu Republike Slovenije se kot pomoč go-spodarskim družbam, ki so proizvajale izdelke, ki vsebujejo azbest, zagotavljajo sredstva v višini 4.350.000.000 tolarjev za socialno kadrovske program, in sicer za dokup zavarovalne dobe iz 10. člena tega zakona in za izplačilo odškodnin za poklicno bolezen iz 12. člena tega zakona za leto 2000, 2001, 2002, 2003 in 2004.“

2. člen

V prvem odstavku 10. člena se besede “do polne pokojninske dobe” nadomestijo z besedami “do dopolnitve pokojninske dobe, ki je po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju predpisana za upokojitev pri minimalni starosti“.

3. člen

V 11. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Višino prispevka za dokup zavarovalne dobe iz prejšnjega odstavka določi Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, glede na razliko med dejansko pokojninsko dobo zavarovanca in dokupljeno zavarovalno dobo z upoštevanjem določbe prvega odstavka prejšnjega člena.“

4. člen

V 12. členu se za prvim odstavkom dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

“Za poklicne bolezni se štejejo samo bolezni opredeljene v predpisu iz petega odstavka tega člena.

Verifikacijo poklicne bolezni in oceno zmanjšanja življenjskih funkcij izvaja interdisciplinarna skupina strokovnjakov, ki jo imenuje minister, pristojen za zdravstvo.“

Dosedanja drugi in tretji odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

5. člen

Vloge za upokojitev pod ugodnejšimi pogoji, ki so bile vložene do dneva uveljavitve tega zakona, se rešujejo pod pogoji in na način, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 411-05/96-17/6

Ljubljana, dne 15. septembra 2000.

Predsednik
 Državnega zbora
 Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

3811. Zakon o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi (ZNSVS)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi (ZNSVS)

Razglašam zakon o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi (ZNSVS), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 15. septembra 2000.

Št. 001-22-195/00

Ljubljana, dne 25. septembra 2000.

Predsednik
 Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O NACIONALNI STANOVANJSKI VARČEVALNI
SHEMI (ZNSVS)

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon določa nacionalno stanovanjsko varčevalno shemo kot sistemsko podlago za vzpodbujanje dolgoročne varčevanja in povečanja obsega ugodnega dolgoročnega stanovanjskega kreditiranja.

Nacionalna stanovanjska varčevalna shema (v nadaljnjem besedilu: NSVS) s sistemom državnih premij omogoča in zagotavlja državljanom ugodno dolgoročno varčevanje (v nadaljnjem besedilu: varčevanje) s pravico do nizko obrestovanih bančnih dolgoročnih stanovanjskih posojil (v nadaljnjem besedilu: posojilo) po pogojih tega zakona.

2. člen

Ta zakon določa:

1. obseg varčevanja,
2. pogoje varčevanja,
3. višino in pogoje za premijo kot državno vzpodbudo za varčevanje,
4. pogoje za uporabo pridobljenih posojil in premij iz prejšnje točke in
5. pogoje stanovanjskega kreditiranja.

3. člen

Pri določanju obsega in pogojev varčevanja, višine in pogojev za premije in pogojev stanovanjskega kreditiranja veljajo splošna pravila bančništva in predpisi, s katerimi je urejeno vodenje monetarne politike, nadzor bančnega poslovanja in skrb za stabilnost finančnega sistema, če ni s tem zakonom drugače določeno.

4. člen

Sredstva, ki jih v skladu s tem zakonom v banke vplačujejo državljanji (v nadaljnjem besedilu: varčevalci), se štejejo za dolgoročna in se ne štejejo med sredstva, za katera se skladno z zakonom o Banki Slovenije obračunava obvezna rezerva, če te banke poleg splošnih pogojev, predpisanih za njihovo poslovanje, izpolnjujejo še posebne pogoje, ki jih zanje določa ta zakon.

2. OBSEG VARČEVANJA

5. člen

Država zagotavlja možnost varčevanja v NSVS z določitvijo obsega pravic za sklepanje pogodb o varčevanju v NSVS (v nadaljnjem besedilu: varčevalna pogodba) za vsako leto.

6. člen

Pravice za sklepanje varčevalnih pogodb pridobi banka v okviru posameznega razpisa iz 8. člena tega zakona.

Pravice za sklepanje varčevalnih pogodb so razdeljene na lote.

En lot daje pravico banki za sklenitev ene varčevalne pogodbe s pogodbenim mesečnim obrokom prvega leta varčevanja v višini mesečnega obroka, določenega v 10. členu tega zakona. V okviru posamezne varčevalne pogodbe banka lahko izkoristi več lotov, če je višina pogodbenega mesečnega obroka mnogokratnik mesečnega obroka.

Zaradi različnih časov trajanja varčevalnih pogodb so loti petletni in desetletni.

Pridobljene lote lahko banke glede na dejansko povpraševanje ustrezno medsebojno spreminjajo glede na čas trajanja varčevanja, tako da so loti med seboj zamenljivi v razmerju desetletni lot za petletni lot 1:1,25 oziroma petletni lot za desetletni lot v razmerju 1:0,8.

7. člen

Glede na razmere na stanovanjskem trgu in po predhodnem mnenju Banke Slovenije Vlada Republike Slovenije najkasneje do 1. decembra tekočega leta za naslednje leto s sklepom določi letni obseg pravic za sklepanje varčevalnih pogodb. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

8. člen

Pravice za sklepanje varčevalnih pogodb pridobijo banke na podlagi javnega razpisa Stanovanjskega sklada Republike Slovenije.

Na razpis se lahko prijavijo banke s sedežem v Republiki Sloveniji, ki:

1. imajo veljavno dovoljenje za opravljanje bančnih storitev,
2. imajo v skladu s predpisi o bančništvu zagotovljeno poslovno mrežo za poslovanje s prebivalstvom in
3. sprejemajo pogoje NSVS, kot jih določa ta zakon, kar mora biti razvidno iz njihovih splošnih aktov.

9. člen

Izbor bank in razdelitev pravic za sklepanje varčevalnih pogodb po predhodnem mnenju Banke Slovenije opravi Stanovanjski sklad Republike Slovenije tako, da upošteva:

1. regionalno porazdelitev,
2. delež dolgoročnih posojil prebivalstvu v bilančni vsoti bank in
3. pokritost s poslovno mrežo.

Stanovanjski sklad Republike Slovenije oblikuje predlog izbora bank v 10 dneh po zaključku roka za prijavo na javni razpis iz prvega odstavka 8. člena tega zakona in ga takoj pošlje v mnenje Banki Slovenije. Banka Slovenije v roku 10 dni poda mnenje v zvezi s predlaganim izborom bank. Stanovanjski sklad Republike Slovenije najkasneje v roku 10 dni po prejemu mnenja Banke Slovenije opravi dokončen izbor bank.

Izbor bank iz prvega odstavka tega člena se zaključi s sklepom, zoper katerega je dopustna posebna pritožba na

Stanovanjski sklad Republike Slovenije. Zoper dokončno odločitev je dopustna pritožba na pristojni organ Banke Slovenije.

Prednostno dobijo pravice za sklepanje varčevalnih pogodb banke, ki varčevalcem v NSVS po izteku varčevanja nudijo poleg stanovanjskih posojil v dvakratnem znesku privarčevanih sredstev še dodatna stanovanjska posojila pod pogoji iz tega zakona.

Izbrane banke s Stanovanjskim skladom Republike Slovenije sklenejo pogodbo o sodelovanju pri izvajanju NSVS, s katero so med drugim določeni enotni obrazci varčevalnih in posojilnih pogodb, načini, oblike in roki poročanja bank Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije, kot tudi način obračunavanja in nakazovanja premij, kot to določa ta zakon.

Banka pridobljene pravice za sklepanje varčevalnih pogodb ne sme prenesti na drugo banko.

Banka mora pridobljene pravice za sklepanje varčevalnih pogodb izrabiti v roku šestih mesecev od podpisa pogodbe iz petega odstavka tega člena, sicer lahko Stanovanjski sklad Republike Slovenije ponudi in dodeli neizrabljene pravice drugim bankam, ki na razpisu niso pridobile želene višine pravic, pa so svoje pravice že izkoristile.

V primeru odstopa varčevalca od varčevalne pogodbe iz 1. točke prvega odstavka 21. člena tega zakona banka ponovno razpolaga s temi pravicami za sklepanje varčevalnih pogodb v enaki višini.

3. POGOJI VARČEVANJA V NSVS

10. člen

Varčevalec lahko začne dolgoročno varčevati v NSVS v okviru bankam razdeljenih pravic za sklepanje varčevalnih pogodb iz 9. člena tega zakona na podlagi javnega poziva Stanovanjskega sklada Republike Slovenije.

Javni poziv vsebuje zlasti:

1. seznam bank, ki so pridobile pravice za sklepanje varčevalnih pogodb, in obseg pridobljenih pravic,
2. pogoje varčevanja in kreditiranja,
3. pogoje za pridobitev premije,
4. začetek sklepanja varčevalnih pogodb.

Javni poziv objavi Stanovanjski sklad Republike Slovenije najkasneje v roku 30 dni od izbora bank iz 9. člena tega zakona. Javni poziv vsebuje tudi rok za pričetek sklepanja pogodb, ki pa ne sme biti krajši kot 15 dni od njegove objave. Javni poziv se objavi tako, da je dostopen javnosti, objavljen pa mora biti tudi v Uradnem listu Republike Slovenije.

11. člen

Varčevalec sklene varčevalno pogodbo v bankah iz petega odstavka 9. člena tega zakona.

Stranka varčevalne pogodbe je poleg varčevalca in banke še Stanovanjski sklad Republike Slovenije, ki jamči za izplačilo premij skladno s tem zakonom.

Obveznosti in pravice iz pogodbe iz prejšnjega odstavka lahko varčevalec kadarkoli prenese na zakonca oziroma osebo, kateri v skladu s predpisi o zakonski zvezi pripadajo enake pravice kot zakonskemu partnerju, otroke ali vnuke.

Banka ne sme zaračunavati dodatnih stroškov za sklenitev in vodenje varčevalne pogodbe, odobritev in sklenitev posojilne pogodbe ter vodenje posojila.

3.1. Način varčevanja

12. člen

Vlada Republike Slovenije po predhodnem mnenju Banke Slovenije za vsak razpis pravic iz 7. člena tega zakona določi višino najnižjega prvega mesečnega obroka varčevanja v NSVS (v nadaljnjem besedilu: mesečni obrok) z zaokrožitvijo na 1.000 tolarjev. Pri tem upošteva višino mesečnega obroka predhodnih razpisov in letno stopnjo inflacije.

Varčevalec lahko varčuje v višini mesečnega obroka ali v višini njegovega mnogokratnika. Za višino se odloči ob podpisu varčevalne pogodbe (v nadaljnjem besedilu: pogodbeni mesečni obrok).

13. člen

Pogodbeni mesečni obrok se lahko spremeni le po izteku dvanajstih mesecev varčevanja skladno s predpisi za ohranjanje realne vrednosti (revalorizacija).

Novo višino mesečnega obroka za naslednjih dvanajst mesecev določi Stanovanjski sklad Republike Slovenije na podlagi podatkov o revalorizaciji za preteklih dvanajst mesecev, z zaokrožitvijo na 100 tolarjev navzgor, in jo sporoči banki najkasneje do 15. v zadnjem mesecu posameznega leta varčevanja.

Banka takoj po sporočilu iz prejšnjega odstavka obvesti varčevalca o novi višini pogodbenega mesečnega obroka.

14. člen

Varčevalec lahko pogodbene mesečne obroke vplačuje redno mesečno ali enkrat letno v višini dvanajstih pogodbenih mesečnih obrokov.

Pogodbene mesečne obroke mora varčevalec vplačati v naslednjih rokih:

- v primeru mesečnih vplačil pogodbenih mesečnih obrokov: prvi pogodbeni mesečni obrok ob podpisu varčevalne pogodbe, naslednje pa vsak mesec do konca vsakega meseca do izteka varčevalne dobe,

- v primeru enkratnih letnih vplačil v skupni višini 12 pogodbenih mesečnih obrokov: prvih 12 pogodbenih mesečnih obrokov ob podpisu varčevalne pogodbe in nato vsakič 12 pogodbenih mesečnih obrokov do konca vsakega prvega meseca vsakega varčevalnega leta.

Varčevalec lahko katerokoli varčevalno leto spremeni način vplačevanja iz mesečnega v letnega ali obratno. Varčevalec mora o nameri spremembe načina vplačevanja obvestiti banko najmanj en mesec pred nastopom novega varčevalnega leta.

15. člen

Varčevalec lahko v okviru posameznega varčevalnega leta vplača poljubno število pogodbenih mesečnih obrokov tudi vnaprej, vendar mora biti v vsakem pogodbenem letu vplačanih dvanajst pogodbenih mesečnih obrokov.

Varčevalec lahko ne glede na prejšnji odstavek vplača pogodbene mesečne obroke vnaprej tudi zadnji mesec vsakega varčevalnega leta za naslednje varčevalno leto.

16. člen

Varčevalec lahko v celotni varčevalni dobi zamudi s plačilom pogodbenega mesečnega obroka največ enkrat pri varčevalni dobi pet let oziroma največ dvakrat nezavestno pri varčevalni dobi deset let, vendar mora v tem primeru že v naslednjem mesecu vplačati dvojni pogodbeni mesečni obrok.

V primeru zamude 12. pogodbenega mesečnega obroka vsakega varčevalnega leta in plačila tega skupaj z naslednjim pogodbenim mesečnim obrokom, mu pravica do premije pripade po izpolnitvi letne obveznosti (vplačilu 12. pogodbenega mesečnega obroka).

Če varčevalec, ki varčuje z vplačevanjem 12 pogodbenih mesečnih obrokov skupaj, zamudi vplačilo v prvem mesecu novega varčevalnega leta, lahko nadaljuje z varčevanjem po sklenjeni varčevalni pogodbi samo, če celo varčevalno leto, v katerem je zamudil s plačilom enkratnega zneska, nadaljuje z vplačevanjem pogodbenih mesečnih obrokov po pogojih iz drugega odstavka tega člena.

3.2. Varčevalna doba

17. člen

Varčevalna doba v NSVS je 5 ali 10 let.

Varčevalna doba iz prejšnjega odstavka se ne more spremeniti, razen v primerih iz drugega odstavka 21. in iz 26. člena tega zakona.

18. člen

Varčevanje po varčevalni pogodbi preneha zadnji dan v 60. oziroma 120. mesecu po sklenitvi varčevalne pogodbe.

Varčevalec po izteku varčevalne pogodbe prosto razpolaga s privarčevanimi sredstvi. Za privarčevana sredstva se šteje vsa plačila po pogodbi, pripadajoče premije za celotno varčevalno dobo, pripisana revalorizacija in obresti.

Če varčevalec po izteku varčevalne pogodbe ne izkoristi pravice do posojila iz 27. člena tega zakona, je banka dolžna Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije vrniti znesek sredstev, enak višini plačanih premij za to varčevalno pogodbo. Banka mora sredstva vrniti v roku 30 dni po preteku roka, v katerem ima varčevalec pravico najeti posojilo po določbah tega zakona.

3.3. Obrestne mere

19. člen

Banka privarčevana sredstva varčevalca in pripisane premije iz 24. člena tega zakona revalorizira skladno s prepisi.

Banka varčevalcu mesečno obrestuje vplačila po obrestnih merah v višini 1,65% letno za petletno varčevanje oziroma 3,00% letno za desetletno varčevanje.

Banka obračunava obresti iz prejšnjega odstavka na:

- zneske vplačil varčevalca od dneva nakazila,
- pripisane premije od dneva prejema na račun banke, do konca obračunskega obdobja, pripiše pa jih koncem vsakega koledarskega leta in ob zaključku varčevanja.

20. člen

Realne obrestne mere za varčevanje iz drugega odstavka prejšnjega člena so fiksne.

Spremenijo se lahko le s sklepom Vlade Republike Slovenije v primeru velikih sprememb obrestnih mer na finančnem trgu. Ne glede na morebitne spremembe realnih obrestnih mer pa obrestni razmik z realnimi obrestnimi merami iz 30. člena tega zakona ostaja praviloma nespremenjen.

3.4. Odstop od varčevalne pogodbe

21. člen

Varčevalec ima pravico odstopiti od varčevalne pogodbe, vendar mu v tem primeru pripadajo samo obresti na privarčevana sredstva, in sicer:

1. pri odstopu pred enim letom varčevanja – kot za vloge na vpogled;

2. pri odstopu po enem letu varčevanja – v pogodbeni višini.

Varčevalec ni več upravičen do premij, ki jih je v času varčevanja prejel. Zato mu jih banka razknjiži in v revalorizirani višini v roku 15 dni od odstopa od pogodbe vrne Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije. Odstop od pogodbe se uredi kot sprememba varčevalne pogodbe.

Če od pogodbe odstopi varčevalec z varčevalno pogodbo na deset let po sedmih ali več letih varčevanja, mu pripadajo za celotno obdobje varčevanja:

1. obresti v višini za petletno varčevanje,
2. pet premij v višini za petletno varčevanje,
3. pravica do posojila po pogojih iz drugega odstavka

32. člena tega zakona.

Banka izvrši poračun višine obresti in premij. Razliko v ugotovljeni višini premij vrne Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije v revalorizirani višini v roku 15 dni od odstopa od pogodbe.

Vsa sredstva, ki so jih banke vrnile Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije iz naslova premij in poračuna obresti v tekočem mesecu, Stanovanjski sklad Republike Slovenije v 15 dneh nakaže v integralni proračun Republike Slovenije.

22. člen

Šteje se, da je varčevalec odstopil od varčevalne pogodbe, če:

- poda pismeno izjavo banki, da odstopa, z dnem podpisa izjave,
- ne plača tri mesečne obroke, z dnem zapadlosti tretjega neplačanega pogodbenega mesečnega obroka.

V primeru odstopa od varčevalne pogodbe banka vrne varčevalcu privarčevana sredstva v višini iz prejšnjega člena v 100 dneh od dneva odstopa.

4. PREMIJA

23. člen

Premija po tem zakonu je znesek, ki letno pripade varčevalcu v NSVS kot vzpodbuda za redno dolgoročno varčevanje po pogojih NSVS.

Sredstva za premije iz prejšnjega odstavka se letno zagotavljajo iz sredstev Stanovanjskega sklada Republike Slovenije in iz sredstev državnega proračuna. Ta sredstva, ki jih je v skladu z zakonom o javnih financah za vsako leto posebej dolžno načrtovati ministrstvo, pristojno za stanovanjske zadeve v sodelovanju s Stanovanjskim skladom Republike Slovenije, upravičencem izplačuje Stanovanjski sklad Republike Slovenije. Način njihovega izplačevanja se podrobneje uredi s pogodbo, ki jo skleneta ministrstvo, pristojno za stanovanjske zadeve in Stanovanjski sklad Republike Slovenije.

Vsakoletna višina sredstev za premije se določa na podlagi poprej ocenjenih potreb v skladu z določbami 13. člena tega zakona ter upošteva primere, kot jih omogoča drugi odstavek 24. člena tega zakona.

24. člen

V primeru rednega varčevanja, kot ga določata 14. in 15. člen tega zakona varčevalcu letno pripade premija, in sicer v višini enega pogodbenega mesečnega obroka varče-

vanja oziroma 1/12 enkratnega letnega vplačila 12 pogodbenih mesečnih obrokov v okviru petletne varčevalne dobe oziroma v višini 1,25 pogodbenega mesečnega obroka oziroma 1/12 enkratnega letnega vplačila 12 pogodbenih mesečnih obrokov v okviru desetletne varčevalne dobe.

Višino premije lahko Vlada Republike Slovenije spremeni s sklepom ob določitvi letnega obsega razpisanih pravic za sklepanje varčevalnih pogodb iz 7. člena tega zakona zlasti v primeru velike spremembe obsega varčevanja v NSVS, vendar tako da je premija za petletno varčevanje v odnosu do premije za desetletno varčevanje 1:1,25.

25. člen

Upravičenost varčevalca do premij ugotavlja Stanovanjski sklad Republike Slovenije na podlagi poročila bank iz 9. člena tega zakona.

Ugotavljanje ali je varčevalec upravičen do premije, se zaključuje s sklepom, zoper katerega je dopustna posebna pritožba na Stanovanjski sklad Republike Slovenije. Zoper dokončno odločitev je dopustna pritožba na pristojno upravno sodišče, ki pa ne zadrži njene izvršitve.

Stanovanjski sklad Republike Slovenije zagotovi nakazilo premije za varčevalca do 15. delovnega dne v mesecu po izpolnitvi pogojev za pridobitev premije.

26. člen

Če varčevalec zamudi s plačilom mesečnega obroka enkrat več kot to določa 16. člen tega zakona, pa zamujeni obrok plača takoj z naslednjim obrokom, mu pravica do premije za to varčevalno leto ne pripade.

Varčevalec v primeru iz prejšnjega odstavka lahko nadaljuje z varčevanjem tako, da podaljša varčevalno dobo za eno leto in s tem pridobi možnost za 5 oziroma 10 premij. Podaljšanje varčevalne dobe se uredi s spremembo pogodbe.

O dopustnosti podaljšanja varčevalne dobe iz prejšnjega odstavka odloča banka s sklepom, zoper katerega je dopustna posebna pritožba, ki se jo vloži na Stanovanjski sklad Republike Slovenije. Zoper dokončno odločitev je dopustna pritožba na pristojno upravno sodišče, ki pa ne zadrži njene izvršitve.

5. POSOJILA

27. člen

Varčevalec, ki je redno varčeval celo varčevalno dobo in pridobil vse premije skladno z 25. oziroma 26. členom tega zakona, pridobi pravico do posojila za namene iz 34. člena tega zakona pod pogoji iz tega zakona.

Stanovanjski sklad Republike Slovenije varčevalcu iz prejšnjega odstavka izda potrdilo o izpolnitvi pogojev za pridobitev posojila.

28. člen

Višina posojila, ki ga zagotavlja banka varčevalcu iz prejšnjega člena, je najmanj dvojni znesek privarčevanih sredstev.

Za privarčevana sredstva se šteje vsa plačila po pogodbi, pripadajoče premije za celotno varčevalno dobo, pripisano revalorizacijo in obresti.

29. člen

Odplačilna doba za posojila iz prejšnjega člena je enaka dvojnemu številu let, v katerih je varčevalcu pripadla premija, to je 10 oziroma 20 let.

30. člen

Realne obrestne mere za posojila iz 28. člena tega zakona so:

- 2,45% letno - za posojila na 10 let,
- 3,80% letno - za posojila na 20 let.

31. člen

Realne obrestne mere za posojila iz prejšnjega člena so fiksne.

Spremenijo se lahko le s sklepom Vlade Republike Slovenije v primeru velikih sprememb obrestnih mer na finančnem trgu. Ne glede na morebitne spremembe realnih obrestnih mer pa obrestni razmik z realnimi obrestnimi merami iz 19. člena tega zakona praviloma ostaja nespremenjen.

32. člen

V primeru podaljšanja varčevalne dobe iz 26. člena tega zakona je osnova za določitev višine in odplačilne dobe posojila privarčevani znesek v letih, ko je varčevalec pridobil premije, odplačilna doba pa je enaka dvojnemu številu let, za katera je varčevalcu pripadla premija.

Varčevalcu iz drugega odstavka 21. člena tega zakona pripada pravica do stanovanjskega posojila v višini in po pogojih za petletno varčevanje.

33. člen

Varčevalec iz 27. člena oziroma oseba iz tretjega odstavka 11. člena tega zakona, ki se odloči, da izkoristi pravico do posojila pod pogoji tega zakona (v nadaljnjem besedilu: posojiljemalec), na podlagi potrdila iz drugega odstavka 27. člena tega zakona z banko sklene posojilno pogodbo za namene iz 34. člena tega zakona.

Posojilo je lahko odobreno kreditno sposobnemu posojiljemalcu. Če posojiljemalec sam ni kreditno sposoben, lahko v posojilni odnos vstopi eden ali več soplačnikov, ki sočasno z njim podpišejo posojilno pogodbo in so tudi odgovorni za odplačilo celotnega dolga.

Kreditno sposobnost posojiljemalca in soplačnikov ugotavlja banka v skladu z veljavnimi predpisi in poslovno politiko banke.

Posojiljemalec mora kredit ustrezno zavarovati v skladu s poslovno politiko banke.

34. člen

Posojiljemalec odobreno posojilo lahko porabi samo za:

1. nakup stanovanja ali stanovanjske hiše,
2. gradnjo individualne stanovanjske hiše (tudi nadomestno gradnjo, nadzidavo ali dozidavo, izgradnjo podstrešnega stanovanja),
3. rekonstrukcijo lastnega stanovanja ali stanovanjske hiše ali
4. adaptacijo lastnega stanovanja ali stanovanjske hiše,
5. nakup stavbnega zemljišča za gradnjo stanovanjske hiše,
6. plačilo stroškov za opremljanje stavbnega zemljišča,
7. plačilo odškodnine za spremembo namembnosti kmetijskega zemljišča v stavbno zemljišče,
8. plačilo projektne dokumentacije v zvezi z nameni iz prejšnjih točk tega člena,
9. poplačilo že najetih posojil za namene, navedene v tem členu.

Črpanje odobrenega posojila je dokumentarno.

35. člen

Banka je dolžna varčevalca tri mesece pred iztekom varčevalne dobe iz 18. oziroma 27. člena tega zakona pisno opozoriti na pravico do pridobitve posojila pod pogoji tega zakona.

Banka zagotavlja posojiljemalcem možnost najema posojila po pogojih iz tega zakona, vendar najkasneje v roku enega leta po izpolnitvi pogojev iz 27. člena tega zakona.

Varčevalec mora zahtevi za pridobitev posojila predložiti dokaz, da bo odobreno posojilo namenil za stanovanjske potrebe iz prvega odstavka 34. člena tega zakona. Za takšen dokaz se šteje:

- v primeru nakupa stanovanja ali stanovanjske hiše pogodba o takšnem nakupu,
- v primeru gradnje individualne stanovanjske hiše in rekonstrukcije lastnega stanovanja oziroma stanovanjske hiše veljavno gradbeno dovoljenje,
- v primeru adaptacije lastnega stanovanja oziroma stanovanjske hiše najmanj odločba o dovolitvi priglasenih del, lahko pa tudi veljavno gradbeno dovoljenje,
- v primeru nakupa stavbnega zemljišča za gradnjo stanovanjske hiše pogodba o takšnem nakupu in potrdilo pristojnega občinskega organa, da prostorski izvedbeni akt na takšnem zemljišču omogoča gradnjo stanovanjske hiše,
- v primeru plačila stroškov za opremljanje stavbnega zemljišča pravnomočna odločba občinskega organa o odmeri komunalnega prispevka,
- v primeru plačila odškodnine za spremembo namembnosti kmetijskega zemljišča pravnomočna odločba pristojne upravne enote o odmeri odškodnine zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča in gozda,
- v primeru plačila projektne dokumentacije pogodba med investitorjem in projektivnim podjetjem o izdelavi te dokumentacije, in
- v primeru poplačila že najetih posojil za namene iz 34. člena tega zakona pogodba o stanovanjskem posojilu.

6. POROČANJE

36. člen

Stanovanjski sklad Republike Slovenije v sodelovanju z bankami za vsako leto izdela poročilo o izvajanju NSVS in ga posreduje Vladi Republike Slovenije najpozneje do 31. marca za preteklo leto.

Poročilo skupaj z mnenjem Banke Slovenije obravnava in sprejme Vlada Republike Slovenije ter ga nato objavi tako, da je dostopno javnosti.

37. člen

Poročilo iz prejšnjega člena vsebuje zlasti:

- pregled izbranih bank, vključenih v izvajanje NSVS,
- podatek o številu varčevalcev,
- podatek o številu sklenjenih varčevalnih pogodb,
- način varčevanja,
- varčevalne zneske,
- obseg privarčevanih sredstev,
- podatek o številu prekinjenih varčevalnih pogodb,
- podatek o številu upravičencev do premij,
- obseg izplačanih in vrnjenih premij,
- podatek o številu in obsegu danih posojil,
- druge pomembne podatke.

38. člen

Banka za vsako leto izdela poročilo o izvajanju NSVS in ga posreduje Banki Slovenije najpozneje do konca februarja za preteklo leto.

Poročilo iz prejšnjega odstavka obravnava in sprejme Banka Slovenije v skladu s predpisu o bančništvu.

7. NADZOR

39. člen

V bankah opravljajo nadzor nad izvajanjem bančnih in z njimi povezanih varčevalnih in kreditnih poslov, vezanih na NSVS, pristojni organi Banke Slovenije.

Nadzor nad delom in poslovanjem Stanovanjskega sklada Republike Slovenije v zvezi z izvajanjem NSVS opravlja pristojni minister, nad zakonito in namensko porabo sredstev pa tudi Računsko sodišče Republike Slovenije.

8. KAZENSKA DOLOČBA

40. člen

Z denarno kaznijo od 2.000.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek banka, če na trgu nastopa kot pooblaščen banka NSVS, pa ni bila izbrana v skladu s prvim in petim odstavkom 9. člena tega zakona.

Z denarno kaznijo od 250.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba v banki, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

9. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

41. člen

Obseg pravic za sklepanje varčevalnih pogodb se za leto 2000 določi v višini 13.300 petletnih in v višini 13.300 desetletnih lotov.

42. člen

Stanovanjski sklad Republike Slovenije najkasneje v roku 30 dni od uveljavitve tega zakona objavi javni razpis iz prvega odstavka 8. člena tega zakona.

Stanovanjski sklad Republike Slovenije najkasneje v roku 60 dni od uveljavitve tega zakona objavi javni poziv iz prvega odstavka 10. člena tega zakona s začetkom sklepanja varčevalnih pogodb v roku 15 dni od objave.

43. člen

Določbe tega zakona se ne uporabljajo za pogodbe o varčevanju, sklenjene v izbranih bankah na podlagi javnega razpisa z dne 22. 4. 1999, v okviru nacionalne stanovanjske varčevalne sheme, ki jo je sprejela Vlada Republike Slovenije 25. marca 1999 in 6. aprila 1999.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pa se za sredstva iz teh pogodb uporablja določba 4. člena tega zakona, če banke, kjer so te pogodbe sklenjene, izpolnjujejo pogoje iz tega zakona.

44. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 805-01/00-8/1

Ljubljana, dne 15. septembra 2000.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

MINISTRSTVA

3812. Pravilnik o kakovosti pora

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

PRAVILNIK o kakovosti pora

1. člen

(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za sorte svežega pora vzgojenega iz *Allium porrum* L., ki so v prometu.

Pravilnik se ne uporablja za por, namenjen za industrijsko predelavo.

2. člen

(minimalne zahteve)

Por mora biti:

- cel (korenine smejo biti odrezane),
- zdrav (por, ki je zaradi pojava gnilobe ali poškodbe neprimeren za uživanje mora biti izločen),
- čist (brez vidne tuje snovi, korenin se lahko drži zemlja),
- svežega videza, z odstranjenimi uvelimi in izsušenimi listi,
- pobran pred odganjanjem v cvet,
- suh (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- listi morajo biti odrezani,
- ustrezno razvit in dozorel, da lahko prenese prevoz in rokovanje.

3. člen

(razredi)

Por se uvršča v dva razreda:

- razred I in
- razred II.

4. člen

(razred I)

V razred I se uvrsti por dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I,
- beljen del pora mora zajemati vsaj eno tretjino celotne dolžine ali polovico (lažnega) stebela,
- najmanj ena tretjina celotne dolžine ali polovica lažnega stebela mora biti bela do zelenkasto bela,
- pri zgodnjem poru mora beli do zeleno beli del predstavljati vsaj eno četrtno celotne dolžine ali eno tretjino lažnega stebela.

Če ne kvarijo celotnega videza, kakovosti, sposobnosti za shranjevanje ali predstavitev v enoti pakiranja ima lahko por rahle površinske napake.

Dovoljene so rahle sledi zemlje med listi lažnega stebela.

5. člen

(razred II)

V razred II se uvrsti por, ki izpolnjuje minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II. ter ne izpolnjuje zahtev za uvrstitev v razred I.

Beli do zeleno beli del pora mora zajemati vsaj eno četrtino celotne dolžine ali eno tretjino (lažnega) stebela.

Če izpolnjuje osnovne značilnosti kakovosti in predstavitve v enoti pakiranja, ima por v razredu II lahko:

- mehko cvetno steblo, ki je zaprto v laznem stebelu,
- rahle površinske poškodbe in sledi rje na listih, vendar ne drugod,
- rahle nepravilnosti v obarvanju,
- sledi zemlje med listi.

6. člen
(velikost)

Velikost pora se ugotavlja s premerom, merjeno pravokotno na os nad odebeljenim delom vratu. Minimalni premer je 8 mm za zgodnji por in 10 mm za ostale vrste/sorte pora.

V razredu I premer največjega pora v svežnju ali enoti pakiranja ne sme biti več kot dvakratni premer najmanjšega pora.

7. člen
(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja pora razreda I lahko vsebuje največ 10% pora (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjuje zahtev za razred I iz 4. člena tega pravilnika in izpolnjuje zahteve za razred II iz 5. člena tega pravilnika oziroma je v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja pora razreda II lahko vsebuje največ 10% pora (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjuje zahtev za razred II iz 5. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar pora ne sme gniti, biti izrazito poškodovani ali kako drugače neprimerni za uživanje.

8. člen
(odstopanja velikosti)

Dovoljeno odstopanje od zahtevane velikosti za razred I in II je 10% pora (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjuje zahteve po minimalnem premeru, ali za razred I 10% pora, ki ne izpolnjuje zahteve po enotni velikosti.

9. člen
(izenačenost)

V vsaki enoti pakiranja je lahko le por istega porekla, kakovosti in velikosti ter enake razvitosti in obarvanosti.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja ali partije mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

10. člen
(pakiranje)

Por mora biti predstavljen tako, da je urejeno razporejen v enoti pakiranja ali v svežnjih, če so sestavni del večje enote pakiranja.

Por mora biti pakiran tako, da je ustrezno zaščiten pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

11. člen
(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta; ("por", če vsebina embalaže ni vidna od zunaj ali "zgodnji por"),
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki por pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,

- država izvora ali porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla pora,

- prodajne označbe (razred in še število svežnjev, če je por pakiran v svežnje in v zaboje).

12. člen
(končni določbi)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87, 37/88, Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost pora.

Št. 321-08-270/00
Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3813. Pravilnik o kakovosti paprike

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

**PRAVILNIK
o kakovosti paprike**

1. člen
(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za sorte sveže paprike, vzgajene iz rodu *Capsicum annum* L., ki so v prometu.

Ta pravilnik se ne uporablja za papriko, namenjeno za industrijsko predelavo.

Paprika se po obliki deli v štiri komercialne tipe:

- paprika z izdolženimi plodovi,
- paprika s kvadratasto oblikovanimi plodovi (babura),
- paprika s kvadratasto koničastimi plodovi (babura),
- paprika s sploščenimi plodovi (paradižnikova paprika).

2. člen
(minimalne zahteve)

Paprika mora biti:

- nepoškodovana,
- zdrava (paprike, ki gnijejo ali se kvarijo, tako da niso primerne za uporabo, morajo biti izločene),
- čista (večinoma brez tujih vidnih delcev),
- sveža,
- brez škodljivcev in večinoma brez poškodb, ki bi jih povzročili škodljivci,
- lepo razvita,
- brez poškodb od zmrzali,

- brez nezaraslih poškodb,
 - brez sončnih ožigov,
 - s pecljem,
 - suha (brez odvečne zunanje vlage),
 - brez tujega vonja oziroma okusa,
 - ustrezno razvita, da lahko prenese prevoz in roko-
- vanje.

3. člen

(razredi)

Paprika se uvršča v dva razreda:

- razred I in
- razred II.

4. člen

(razred I)

V razred I se uvrsti paprika dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- razvoj, oblika, barva in stopnja zrelosti morajo biti tipične sorti ali komercialnemu tipu,
- biti mora čvrsta,
- biti mora praktično brezhibna,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Pecelj je lahko rahlo poškodovan ali odrezan, vendar mora biti čašica cela.

5. člen

(razred II)

V razred II se uvrsti paprika, ki izpolnjuje minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjuje zahtev za uvrstitev v razred I.

Paprika:

- lahko ima pomanjkljivosti v obliki in razvitosti,
 - lahko ima sončne ožige ali rahle zarasle poškodbe, ki na posamezni papriki ne smejo biti daljše od 2 cm (pri podolgovatih oblikah) oziroma ne smejo presegati 1 cm² površine posamezne paprike (poškodbe drugačnega oblika),
 - lahko ima rahle suhe površinske poškodbe, ki na posamezni papriki skupaj ne presegajo dolžine 3 cm,
 - je lahko manj čvrsta, vendar ne sme biti uvela,
 - lahko ima poškodovan ali odrezan pecelj,
- če to ne vpliva na kakovost in splošni izgled paprike oziroma vsebine pakiranja.

6. člen

(velikost)

Velikost paprike se določi z izmero največjega premera zgornjega dela (širina), razen za paradižnikovo papriko, kjer se velikost določi z izmero največjega premera v ekvatorialnem prerezu.

Velikost paprike razreda I in razreda II ne sme biti manjša od:

- 30 mm, pri izdolženih plodovih,
- 40 mm, pri kvadratasto oblikovanih in kvadratasto koničastih plodovih,
- 55 mm, pri paradižnikovi papriki.

Pri kalibriranih paprikah razlika med največjo in najmanjšo papriko v isti enoti pakiranja ne sme presegati 20 mm.

Ne glede na določbi drugega in tretjega odstavka tega člena mora biti paprika tipa "peperoncini", vzgojena iz posebnih sort *Capsicum annum* L. var. *longum*, daljša od 5 cm.

7. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja paprike razreda I lahko vsebuje največ 10% paprik (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred II iz 5. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred I.

Vsaka enota pakiranja paprike razreda II lahko vsebuje največ 10% paprik (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 5. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar paprike ne smejo biti gnile ali kako drugače neprimerne za uživanje.

8. člen

(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja paprike razreda I lahko vsebuje največ 10% paprik (po številu oziroma masi), ki od označene velikosti navzgor ali navzdol odstopajo za največ 5 mm. V okviru teh 10% ne sme biti več kot 5% paprik, ki ne ustrezajo najmanjši zahtevani velikosti.

Vsaka enota pakiranja paprike razreda II lahko vsebuje največ:

- 10% paprik (po številu oziroma masi), ki od označene velikosti navzgor ali navzdol odstopajo za največ 5 mm (za kalibrirano papriko). V okviru teh 10% ne sme biti več kot 5% paprik, ki ne ustrezajo najmanjši zahtevani velikosti,
- 5% paprik (po številu oziroma masi), ki so za največ 5 mm manjše od najmanjše zahtevane velikosti.

9. člen

(izenačenost)

Vsaka enota pakiranja paprike razreda I in razreda II lahko vsebuje le paprike istega porekla, sorte ali komercialnega tipa, kakovosti in, če je paprika kalibrirana, tudi iste velikosti. Vsaka enota pakiranja paprike razreda I lahko vsebuje le paprike iste zrelosti in obarvanosti.

Ne glede na prejšnji odstavek so lahko v vsaki enoti pakiranja paprike različnih barv, če je paprika istega porekla, sorte ali komercialnega tipa, kakovosti in velikosti in če je paprika kalibrirana ter je v enoti pakiranja enako število paprik iste barve.

Enote pakiranja paprike z največjo težo 1 kg morajo biti izenačene le glede porekla in kakovostnega razreda, razen pri prometu paprik različnih barv, ki morajo biti izenačene le glede kakovostnega razreda.

Pri kalibriranih paprikah morajo biti paprike z izdolženimi plodovi izenačene tudi po dolžini.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

10. člen

(pakiranje)

Paprike morajo biti pakirane tako, da so ustrezno zaščitene pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

11. člen

(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("paprika") in, če vsebina embalaže ni vidna od zunaj, tudi barva,
- komercialni tip ("izdolžena", "kvadratasta", "kvadratasto koničasta" ali "paradižnikova") ali ime sorte, če vsebina embalaže ni vidna od zunaj,

- označba "peperoncini" ali ekvivalentna označba (samo za papriko tipa "peperoncini"),
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki papriko pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- država izvora ali področje porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla paprike,
- prodajne označbe:
 - razred,
 - velikost (če je kalibrirana), izražena kot najmanjša in največja velikost ali označba "nekalibrirana", če velikost ni izmerjena,
 - neto teža ali število paprik.

12. člen
(končni določbi)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87 in 37/88 in Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost paprike.

Št. 321-08-273/00
Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3814. Pravilnik o kakovosti solate, kodrolistne endivije in endivije eskariol

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

P R A V I L N I K
o kakovosti solate, kodrolistne endivije in endivije eskariol

1. člen
(splošna določba)

- Ta pravilnik se uporablja za sorte sveže:
- solate, vzgojene iz rodov *Lactuca sativa* L. var. *capitata* L. (mehkolistne in krhkolistne solate), *Lactuca sativa* L. var. *longifolia* Lam. (vezivka) in za njune križance, ki so v prometu,
 - kodrolistne endivije, vzgojene iz rodu *Cichorium endivia* L. var. *crispa* Lam., ki so v prometu,
 - endivije eskariol, vzgojene iz rodu *Cichorium endivia* L. var. *latifolia* Lam., ki so v prometu.

Ta pravilnik se ne uporablja za solato rezivko in solato berivko ter za solato, kodrolistno endivijo in endivijo eskariol, namenjeno za industrijsko predelavo.

2. člen
(minimalne zahteve)

- Solata in endivija:
- morata biti nepoškodovani,
 - morata biti zdravi (solata ali endivija, ki gnije ali se kvari, tako da ni primerna za uporabo, mora biti izločena),
 - morata biti sveži,
 - morata biti neuveljeli,
 - morata biti čisti in obrezani (brez listov, ki so umazani od prsti ali drugega ravnega substrata),
 - morata imeti korenine odrezane blizu osnove zunanjih listov,
 - morata biti večinoma brez tujih vidnih delcev,
 - morata biti brez škodljivcev,
 - morata biti večinoma brez poškodb zaradi škodljivcev,
 - ne smeta uhajati v cvet,
 - morata biti suhi (brez zunanje vlage),
 - morata biti brez tujega vonja oziroma okusa,
 - morata biti ustrezno razviti, da lahko preneseta prevoz in rokovanje.

Solata je lahko rdečkasto razbarvana, če je to razbarvanje posledica nizkih temperatur med rastjo, razen če to močno vpliva na videz solate.

3. člen
(razredi)

- Solata in endivija se uvrščata v dva razreda:
- razred I in
 - razred II.

4. člen
(razred I)

V razred I se uvrstita solata in endivija dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjujeta še naslednje zahteve:

- imeti morata tipične lastnosti (predvsem barvo) sorte ali tipa,
- biti morata lepo oblikovani,
- biti morata čvrsti (razen solate, ki je gojena v zavarovanih prostorih),
- biti morata brez poškodb ali znakov propadanja, zaradi katerih bi bila užitenost zmanjšana,
- biti morata brez poškodb od zmrzali,
- solata mora imeti en, dobro razvit in oblikovan srček, razen pri glavnatih solatah in vezivkah, gojenih v zavarovanem prostoru, kjer je lahko srček slabše razvit,
- osrednji del kodrolistne endivije in endivije eskariol mora biti rumen,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

5. člen
(razred II)

V razred II se uvrstita solata in endivija, ki izpolnjujeta minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjujeta zahtev za razred I.

- Solata in endivija morata biti:
- razmeroma dobro oblikovani,
 - brez poškodb ali znakov propadanja, zaradi katerih bi bila resno zmanjšana užitenost.

Solata in endivije lahko:

- imata majhen srček, razen glavnate solate in vezivke, ki se pridelujeta v zavarovanih prostorih, ki sta lahko brez srčka,
- kažeta rahle znake razbarvanosti,
- imata rahle sledi poškodb od insektov.

6. člen

(velikost)

Velikost solate in endivije se določi s tehtanjem.

Najmanjša teža za solato in endivija razreda I in razreda II:

	pridelana na prostem	pridelana v zavarovanih prostorih
Mehkolistna solata	150 g	100 g
Krhkolistna solata	300 g	200 g
Kodrolistna endivija in endivija eskariol	200 g	150 g

7. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja solate ali endivije razreda I lahko vsebuje največ 10% (po številu) solat ali endivij, ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred II iz 5. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja solate ali endivije razreda II lahko vsebuje največ 10% (po številu) solat ali endivij, ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 5. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar solat in endivije ne smejo biti gnile ali kako drugače neprimerne za uživanje.

8. člen

(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja solate ali endivije lahko vsebuje največ 10% (po številu) solat ali endivij, ki ne izpolnjujejo zahtev glede velikosti, vendar lahko solate ali endivije odstopajo od najmanjše velikosti za največ 10% (navzgor ali navzdol).

9. člen

(izenačenost)

Vsaka enota pakiranja solate ali endivije razreda I in razreda II lahko vsebuje le solato ali endivijo istega porekla, sorte, kakovosti in velikosti.

V isti enoti pakiranja solate razreda I in razreda II razlika med največjo in najmanjšo solato ne sme presegati:

- 40 g, za solato, ki je lažja od 150 g,
- 100 g, za solato, katere teža je med 150 g in 300 g,
- 150 g za solato, katere teža je med 300 g in 450 g,
- 300 g za solato, katere teža je večja od 450 g.

V isti enoti pakiranja kodrolistne endivije in endivije eskariol razreda I in razreda II razlika med največjo in najmanjšo endivijo ne sme presegati:

- 150 g, za na prostem gojeno endivijo,
- 100 g, za endivijo, gojeno v zavarovanih prostorih.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

10. člen

(pakiranje)

Solata in endivija morata biti pakirani v vrstah, v največ v treh plasteh.

Če so solate in endivije pakirane v dveh plasteh, morajo biti položene ena nasproti drugi, razen če so ustrezno

zavarovane ali ločene. Če so solate in endivije pakirane v treh plasteh, morajo biti v dveh plasteh položeni ena nasproti drugi. Eskariol endivije se lahko pakirajo ena nasproti drugi ali ravno položene na podlago. Vezivka se lahko pakira ravno položena na podlago.

Solata in endivija morata biti pakirani tako, da sta ustrezno zavarovani pred zunanjimi vplivi.

V vsaki enoti pakiranja solate in endivije je potrebno upoštevati zahteve glede velikosti in zahteve glede embalaže. Med solatami ali endivijami ne sme biti praznih prostorov, vendar ne smejo biti pomečkane. Solate in endivije je potrebno ustrezno ločiti od dna, daljših stranic in pokrova embalaže.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi (npr. odtrgani ali odpadli listi in deli stebela).

11. člen

(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("solata") oziroma ("mehkolistna solata", "krhkolistna solata", "vezivka", "kodrolistna endivija", "solata kristalka", "solata ledenka" ali "endivija eskariol"), če vsebina embalaže ni vidna od zunaj,
- označba "gojeno v zavarovanih prostorih", če je bila solata ali endivija gojena v zavarovanih prostorih,
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki solato ali endivijo pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- država izvora ali področje porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla solate ali endivije,
- prodajne označbe:
- razred,
- velikost, izražena z najmanjšo težo posamezne solate ali endivije ali s številom.

Na enoti pakiranja se lahko označi tudi sorta in neto teža.

12. člen

(končni določbi)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87 in 37/88 in Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost solate in endivije.

Št. 321-08-271/00

Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3815. Pravilnik o kakovosti česna

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

PRAVILNIK o kakovosti česna

1. člen

(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za sorte česna, vzgojene iz rodu *Allium sativum* L., ki so v prometu v svežem (česen z zelenim laznim stebлом in svežimi zunanji luskolisti), polsuhem (česen z laznim stebлом in delno posušenimi zunanji luskolisti) ali suhem (česen, pri katerem so lazno steblo, zunanji luskolisti, ki obdajajo čebulico, in luskolisti, ki obdajajo posamezne stroke, popolnoma suhi) stanju.

Ta pravilnik se ne uporablja za zeleni česen z listi in nedozorelimi stroki ter za česen, namenjen za industrijsko predelavo.

2. člen

(minimalne zahteve)

Česen mora biti:

- zdrav (česen, ki gnije ali se kvari, tako da ni primeren za uporabo, mora biti izločen),
- brez škodljivcev in brez poškodb od škodljivcev,
- čist (brez vidnih tujih snovi),
- čvrst,
- brez poškodb od zmrzali ali sonca,
- brez vidnih znakov odganjanja,
- suh (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- ustrezno dozorel, da lahko prenese prevoz in rokovanje.

3. člen

(razredi)

Česen se uvršča v tri razrede:

- razred ekstra,
- razred I in
- razred II.

4. člen

(razred ekstra)

V razred ekstra se uvrsti česen odlične kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- imeti mora sortne značilnosti oziroma značilnosti komercialnega tipa,
- biti mora nepoškodovan,
- biti mora pravilnih oblik,
- čebulice morajo biti brez pomanjkljivosti, lahko imajo le rahle površinske lise, če te ne vplivajo na kakovost, skladiščno sposobnost in splošni videz česna oziroma vsebine pakiranja,
- stroki morajo biti čvrsti,
- korenine morajo biti odrezane tik ob čebulici,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred ekstra.

5. člen

(razred I)

V razred I se uvrsti česen dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- imeti mora sortne značilnosti oziroma značilnosti komercialnega tipa,
- biti mora nepoškodovan,
- biti mora pravilnih oblik,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Česen ima lahko rahle razpoke na zunanji luskolistih, če te ne vplivajo na kakovost, skladiščno sposobnost in splošni videz česna oziroma vsebine pakiranja.

6. člen

(razred II)

V razred II se uvrsti česen ki izpolnjuje minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjuje zahtev za uvrstitev v razred ekstra ali razred I.

Česen:

- lahko ima razpoke na zunanji luskolistih ali manjkajoče delce zunanji luskolistov,
- lahko ima zaceljene poškodbe,
- lahko ima rahle odrgnine,
- je lahko nepravilne oblike,
- lahko ima največ tri manjkajoče stroke v čebulici, če to ne vpliva na kakovost, skladiščno sposobnost in splošni videz česna oziroma vsebine pakiranja

7. člen

(velikost)

Velikost česna se določi z izmero največjega premera ekvatorialnega dela čebulice.

Velikosti česna morajo biti najmanj:

- 45 mm za česen razreda ekstra in
- 30 mm za česen razreda I in razreda II.

8. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja česna razreda ekstra lahko vsebuje največ 5% česna (po teži), ki ne izpolnjuje zahtev za razred ekstra iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjuje zahteve za razred I iz 5. člena tega pravilnika oziroma je v mejah dovoljenih odstopanj za razred I.

Vsaka enota pakiranja česna razreda I lahko vsebuje največ 10% česna (po teži), ki ne izpolnjuje zahtev za razred

I iz 5. člena tega pravilnika, vendar izpolnjuje zahteve za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma je v mejah dovoljenih odstopanj za razred II. V okviru teh 10% je lahko največ 1% česna (po teži) z vidnimi znaki odganjanja.

Vsaka enota pakiranja česna razreda II lahko vsebuje največ:

- 10% česna (po teži), ki ne izpolnjuje zahtev za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar česen ne sme biti gnil ali poškodovan od zmrzali ali sonca ali kako drugače neprimeren za uživanje in
- 5% česna (po teži), ki imajo vidne znake odganjanja.

9. člen

(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja česna razreda ekstra, razreda I in razreda II lahko vsebuje največ 10% česna (po teži), ki ne ustreza označeni velikosti, vendar mora biti velikost česna neposredno nad ali pod označeno velikostjo. V okviru teh 10% je lahko največ 3% česna (po teži) katerega velikost je manjša od zahtevane velikosti iz 7. člena tega pravilnika, vendar velikost česna ne sme biti manjša od 25 mm.

10. člen

(izenačenost)

V vsaki enoti pakiranja česna razreda ekstra, razreda I in razreda II lahko je lahko samo česen istega porekla, sorte ali komercialnega tipa, kakovosti in, če je česen kalibriran, tudi iste velikosti.

Za česen v razsutem stanju (z odrezanim laznim stebлом) ali česen v kitah razlika med velikostjo največje in najmanjše čebulice v isti enoti pakiranja ne sme presegati:

- 15 mm, če je najmanjša čebulica manjša od 40 mm oziroma
- 20 mm, če je velikost najmanjše čebulice 40 mm ali več.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

11. člen

(pakiranje)

Česen je lahko pakiran na enega od naslednjih načinov:

- razsut v embalaži, z odrezanimi laznimi stebli, dolžina stebel pa ne sme biti daljša od 10 cm (za svež ali polsuh česen) oziroma 3 cm (za suh česen),
- v šopih, po številu čebulic ali po neto teži,
- v kitah (samo za suh in polsuh česen), po številu čebulic (v kiti mora biti najmanj 6 čebulic) ali po neto teži.

V enoti pakiranja morajo biti lažna stebela ravno odrezana, pri suhem česnu razreda ekstra pa morajo biti ravno odrezane tudi korenine. Če je česen pakiran v šopih ali v kitah, mora imeti vsaka enota pakiranja izenačeno število čebulic ali izenačeno neto težo.

Česen mora biti pakiran tako, da je ustrezno zaščiten pred zunanjimi vplivi, razen suhega česna, v kitah, ki se lahko prevaža brez embalaže (neposredno natovorjen na prevozno sredstvo).

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

12. člen

(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("česen"),
- narava, če vsebina pakiranja ni vidna od zunaj ("sveži česen", "polsuhi česen" ali "suh česen"),

- sorta ali komercialni tip (npr. "beli česen", "roza česen"...),

- poreklo (območje oziroma država pridelave),

- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki česen pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,

- država izvora ali področje porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla česna,

- prodajne označbe:

- razred,

- velikost (če je česen kalibriran), izražena z najmanjšim in največjim premerom čebulic.

Za česen v kitah, ki se nalaga neposredno na prevozno sredstvo, morajo biti podatki iz prejšnjega odstavka razvidni iz spremne dokumentacije česna, ki mora biti pritrjena na vidnem delu znotraj prevoznega sredstva.

13. člen

(končni določbi)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87, 37/88, Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost česna.

Št. 321-08-266/00

Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3816. Pravilnik o kakovosti kivija

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

PRAVILNIK o kakovosti kivija

1. člen

(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za sorte svežega kivija, vzgojene iz rodov *Actinidia chinensis* (Planch.) in *Actinidia deliciosa* (A. Chev., C.F., Liang in A.R.Ferguson), ki je v prometu.

Ta pravilnik se ne uporablja za kivi, namenjen za industrijsko predelavo.

2. člen

(minimalne zahteve)

Kivi mora biti:

- cel in brez peclja,
- zdrav (kiviji, ki so gnili ali se kvarijo, tako da niso primerni za uživanje, morajo biti izločeni),
- čist (brez vidnih tujih snovi),
- čvrst (ne sme biti mehak, uvel, naguban ali prepojen z vodo),
- pravilno oblikovan (dvojni ali večkratni kiviji morajo biti izločeni),
- brez škodljivcev,
- brez poškodb zaradi škodljivcev,
- suh (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- ustrezno razvit, da lahko prenese prevoz in rokovanje in mora ob obiranju doseči stopnjo zrelosti najmanj 6,2%, določeno z Brixovim testom.

3. člen

(razredi)

Kivi se uvršča v tri razrede:

- razred ekstra,
- razred I in
- razred II.

4. člen

(razred ekstra)

V razred ekstra se uvrsti kivi odlične kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- oblika, razvoj in obarvanost kivija morajo biti sortno značilne,
- meso mora biti popolnoma zdravo,
- kivi mora biti brez pomanjkljivosti, razen neznatnih površinskih znakov propadanja, če to ne vpliva na kakovost in splošni videz kivija oziroma vsebine pakiranja,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred ekstra.

5. člen

(razred I)

V razred I se uvrsti kivi dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- biti mora čvrst,
- oblika, razvoj in obarvanost kivija morajo biti sortno značilne,
- meso mora biti popolnoma zdravo,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Kivi lahko ima:

- manjše napake v obliki, vendar ne sme biti nepravilno izbočen ali nepravilno oblikovan,
 - manjše napake v obarvanosti,
 - poškodbe kože, če površina poškodb posameznega kivija ne presega 1 cm²,
 - manjše "Hayward šive" v obliki podolžnih brazd, vendar ne sme imeti izrastkov,
- če to ne vpliva na splošen izgled kivija, njegovo kakovost, skladiščno sposobnost in izgled vsebine pakiranja.

6. člen

(razred II)

V razred II se uvrsti kivi, ki izpolnjuje minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izena-

čenosti za razred II ter ne izpolnjuje zahtev za razred ekstra ali razred I.

Kivi mora biti razmeroma čvrst, meso pa ne sme imeti večjih pomanjkljivosti.

Kivi lahko ima:

- napake v obliki,
- napake v obarvanosti,
- poškodbe kože (manjše zaceljene vreznine ali brazgotinasto oziroma opraskano tkivo), če skupna površina poškodb posameznega kivija ne presega 2 cm²,
- več izrazitejših "Haywardovih šivov" z rahlo izbočenostjo,
- več napak z manjšimi izrastki zaradi stika z žično oporo,
- manjše odtiske oziroma rahle mehanske poškodbe, če to ne vpliva na splošen izgled kivija, njegovo kakovost, skladiščno sposobnost in izgled vsebine pakiranja.

7. člen

(velikost)

Velikost kivija se določi s tehtanjem.

Velikost kivija mora biti najmanj:

- 90 gramov za razred ekstra,
- 70 gramov za razred I in
- 65 gramov za razred II.

8. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja kivija razreda ekstra lahko vsebuje največ 5% kivija (po številu oziroma velikosti), ki ne izpolnjuje zahtev za razred ekstra iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjuje zahteve za razred I iz 5. člena tega pravilnika oziroma je v mejah dovoljenih odstopanj za razred I.

Vsaka enota pakiranja kivija razreda I lahko vsebuje največ 10% kivija (po številu oziroma velikosti), ki ne izpolnjuje zahtev za razred I iz 5. člena tega pravilnika, vendar izpolnjuje zahteve za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma je v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja kivija razreda II lahko vsebuje največ 10% kivija (po številu oziroma velikosti), ki ne izpolnjuje zahtev za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar kivi ne sme:

- biti gnil,
- imeti izrazitih poškodb,
- biti pokvarjen, tako da ni primeren za uživanje.

9. člen

(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja kivija razreda ekstra, razreda I ali razreda II lahko vsebuje največ 10% kivija (po številu oziroma velikosti), ki ne izpolnjuje zahtev najmanjše velikosti iz 7. člena tega pravilnika, vendar mora kivi ustrezati velikosti neposredno pod ali nad tisto, ki je označena na enoti pakiranja, velikost najmanjših kivijev pa v razredu ekstra ne sme biti manjša od 85 gramov, v razredu I ne sme biti manjša od 67 gramov in v razredu II ne sme biti manjša od 62 gramov.

10. člen

(izenačenost)

V vsaki enoti pakiranja morajo biti plodovi kivija istega porekla, sorte in kakovosti.

Razlika v velikosti med največjim in najmanjšim kivijem v enoti pakiranja ne sme presežati:

- 15 g, če kiviji tehtajo manj kot 85 gramov,
- 20 g, če kiviji tehtajo od 85 gramov do 120 gramov,
- 30 g, če kiviji tehtajo 120 gramov in več.

Vidni del vsebine enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

11. člen
(pakiranje)

Kivi mora biti pakiran tako, da je ustrezno zaščiteno pred zunanjimi vplivi.

V razredu ekstra mora biti kivi pakiran v vložke, tako da so posamezni kiviji ločeni drug od drugega in vedno v enem sloju.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

12. člen
(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja kivija morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("kivi"),
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki kivi pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- država izvora ali porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla kivija,
- prodajne oznache:
 - razred,
 - velikost (najmanjša in največja velikost), če kivi ni pakiran v vložke oziroma
 - število, če je kivi pakiran v vložke.

13. člen
(končna določba)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se začne 1. januarja 2001.

Št. 321-02-485/00
Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3817. Pravilnik o kakovosti kumar

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

**PRAVILNIK
o kakovosti kumar**

1. člen
(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za sorte svežih kumar, vzgojene iz *Cucumis sativus* L., ki so v prometu.

Ta pravilnik se ne uporablja za kumare, namenjene za industrijsko predelavo in kumarice za vlaganje.

2. člen
(minimalne zahteve)

Kumare morajo biti:

- nepoškodovane,
- zdrave (kumare, ki so zaradi pojava gnilobe ali poškodb neprimerne za uživanje morajo biti izločene),
- sveže po videzu,
- čvrste,
- čiste (brez vsake vidne tuje snovi),
- brez škodljivcev in brez poškodb, ki bi jih povzročili škodljivci,
- brez grenkega okusa (z izjemo dovoljenih odstopanj od kakovosti),
- suhe (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- primerno razvite, vendar semena v njih mehka,
- ustrezno razvite in zrele, da prenesejo prevoz in rokovanje.

3. člen
(razredi)

Kumare uvrščamo v tri razrede:

- razred ekstra,
- razred I in
- razred II.

4. člen
(razred ekstra)

V razred ekstra se uvrstijo kumare odlične kakovosti, ki poleg izpolnjevanja minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- oblika, razvitost in obarvanost morajo biti sortno značilne,
- biti morajo lepo oblikovane in ravne z največjo višino loka 10 mm na 10 cm dolžine kumare,
- biti morajo brez poškodb, vključno z deformacijami, ki jih povzroča prezorenost (to je oblikovanje semen),
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred ekstra.

5. člen
(razred I)

V razred I se uvrstijo kumare dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- oblika, razvitost in obarvanost morajo biti sortno značilne,
- biti morajo lepo oblikovane in ravne z največjo višino loka 10 mm na 10 cm dolžine kumare,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Dovoljene so:

- rahle deformacije (izključene so deformacije, ki jih povzroča razvijajoče seme),
- rahle nepravilnosti v obarvanju in sicer rahlo svetlo obarvano mesto na kumari, kjer se plod v času rasti dotika tal,
- rahle zarasle poškodbe na površini, ki so posledica trenja ali rokovanja ali nizkih temperatur, ki ne vplivajo na poslabšanje kakovosti.

6. člen
(razred II)

V razred II se uvrstijo kumare, ki izpolnjujejo minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjujejo zahtev za uvrstitev v razred ekstra ali v razred I.

Dovoljene so:

- deformacije, razen močno razvitih semen,
- pomanjkljivosti v obarvanju na več kot eni tretjini površine v primeru kumar, ki so gojene v zavarovanem prostoru,

- zaceljene rane,
- rahle poškodbe od trenja in rokovanja, ki ne vplivajo na kakovost in videz.

Vse zgoraj navedene pomanjkljivosti veljajo za ravne in delno ukrivljene plodove kumar.

Ukrivljeni plodovi so dovoljeni le, če imajo kumare le rahle motnje pri obarvanju in nobenih drugih pomanjkljivosti.

Rahlo ukrivljeni plodovi kumar smejo imeti največji lok dolg 20 mm na 10 cm dolžine kumare.

Ukrivljene kumare imajo lahko večji lok in morajo biti pakirane posebej.

7. člen

(velikost)

Velikost se ugotavlja po teži kumar.

Kumare, gojene na prostem, morajo tehtati 180 gramov ali več.

Kumare, gojene v zavarovanem prostoru, morajo tehtati 250 gramov ali več.

V razredu ekstra in razredu I morajo plodovi kumar gojenih v zavarovanem prostoru, tehtati:

- 500 gramov ali več in ne smejo biti daljši od 30 cm,
- med 250 grami in 500 grami ne smejo biti daljši od 25 cm.

Velikost je obvezna za razred ekstra in razred I.

Razlika v med najtežjim in najlažjim plodom v isti enoti pakiranja ne sme preseči:

- 100 gramov, če najlažji kos tehta med 180 grami in 400 grami,
- 150 gramov, če najlažji kos tehta 400 gramov in več.

Predpisi o velikosti se ne uporabljajo za "kratke kumare".

8. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja kumar razreda ekstra lahko vsebuje največ 5% kumar (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred ekstra iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred I iz 5. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred I.

Vsaka enota pakiranja kumar razreda I lahko vsebuje največ 10% kumar (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 5. člena tega pravilnika, izpolnjujejo pa zahteve za razred iz 6. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja kumar razreda II lahko vsebuje največ 10% kumar (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar pridelki ne smejo biti gnili ali kako drugače neprimerni za uživanje. V mejah dovoljenih odstopanj za razred II ima lahko največ 2% kumar po številu konico z grenkim okusom.

9. člen

(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja lahko v vseh razredih vsebuje največ 10% kumar (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev po velikosti.

10. člen

(izenačenost)

Vsebina vsakega pakiranja mora biti izenačena in mora vsebovati le kumare istega porekla, sorte ali tipa, kakovosti in velikosti.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja ali partije mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

11. člen

(pakiranje)

Kumare morajo biti pakirane tako, da so ustrezno zaščitene pred zunanjimi vplivi.

Kumare morajo biti tesno pakirane, da se med prevozom ne poškodujejo.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

12. člen

(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta:
 - "kumare",
 - "gojene v zavarovanem prostoru" (kjer je potrebno),
 - "kratke kumare" ali "mini kumare" (kjer je potrebno),
 - sorta, (neobvezno).
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki kumare pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- državo izvora ali porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla kumar,
- prodajne označbe:
 - razred, (za razred I in II, "ukrivljene kumare"),
 - velikost, (če so kalibrirane), izražena z največjo in najmanjšo težo,
 - število plodov (neobvezno).

13. člen

(končni določbi)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87, 37/88, Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost kumar.

Št. 321-08-268/00

Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3818. Pravilnik o kakovosti namiznega grozdja

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

P R A V I L N I K
o kakovosti namiznega grozdja

1. člen
(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za sorte svežega namiznega grozdja, vzgojenega iz *Vitis vinifera* L., ki so v prometu in ki spada med sorte, ki so navedene v seznamu sort, ki je kot priloga objavljena skupaj s tem pravilnikom kot njegov sestavni del.

Ta pravilnik se ne uporablja namizno grozdje, namenjeno za industrijsko predelavo.

2. člen
(minimalne zahteve)

Grozdi in jagode namiznega grozdja morajo biti:

- zdravi (namizno grozdje, ki je zaradi pojava gnilobe ali poškodb neprimerno za uživanje, mora biti izločeno),
- čisti (brez vsake vidne tuje snovi),
- brez škodljivcev in brez poškodb, ki bi jih povzročili škodljivci,
- brez vsake sledi plesni,
- suhi (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- jagode morajo biti cele, dobro oblikovane, normalno razvite,

- ustrezno razvite, da lahko nadaljujejo proces zorenja in dosežejo stopnjo zrelosti, značilno za posamezno sorto ter prenesejo prevoz in rokovanje.

Pigmentacija, nastala zaradi sončne svetlobe, se ne šteje za pomanjkljivost.

3. člen
(razredi)

Namizno grozdje uvrščamo v tri razrede:

- razred ekstra,
- razred I in
- razred II.

4. člen
(razred ekstra)

V razred ekstra se uvrsti namizno grozdje odlične kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- oblika, razvitost in obarvanost grozdov morajo biti sortno značilne, dovoljene so le razlike, ki so rezultat specifičnosti pridelovalnega področja,

- jagode morajo biti čvrste, trdno pritrjene na grozd, enakomerno razporejene v grozdu, njihova meglica pa mora biti praktično nedotaknjena,

- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred ekstra.

5. člen
(razred I)

V razred I se uvrsti namizno grozdje dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- oblika, razvitost in obarvanost grozdov morajo biti sortno značilne, dovoljene so le razlike, ki so rezultat specifičnosti pridelovalnega področja,

- jagode morajo biti čvrste, trdno pritrjene in morajo imeti čim bolj nedotaknjeno meglico,

- jagode so lahko manj enakomerno razporejene okoli grozda, kot pri razredu ekstra,

- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Če ne vplivajo na splošni videz namiznega grozdja in na sposobnost za shranjevanje, so dovoljene:

- rahle pomanjkljivosti v obliki,
- rahle pomanjkljivosti v obarvanosti,
- rahle ožganine od sonca, ki prizadenejo le kožico.

6. člen
(razred II)

V razred II se uvrsti namizno grozdje, ki izpolnjuje minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjujejo zahtev za uvrstitev v razred ekstra ali razred I.

Grozdi smejo imeti rahle pomanjkljivosti glede oblike, razvitosti in obarvanosti, če te ne vplivajo na osnovne značilnosti sorte, dovoljene so le razlike, ki so rezultat specifičnosti pridelovalnega področja.

Jagode morajo biti dovolj čvrste in dovolj trdno pritrjene; če je mogoče, naj imajo tudi meglico. Jagode so lahko manj enakomerno razporejene v grozdu kot jagode iz razreda I.

Dovoljene so naslednje pomanjkljivosti:

- pomanjkljivosti v obliki,
- pomanjkljivosti v obarvanosti,
- rahle ožganine od sonca, ki prizadenejo le kožico,
- rahle poškodbe kožice,
- rahle mehanske poškodbe.

7. člen
(velikost)

Velikost se ugotavlja po teži grozda.

Glede minimalne teže za grozdje iz rastlinjaka in za grozdje z debelimi jagodami ter za grozdje z drobnimi jagodami, ki se goji na prostem so predpisane so naslednje zahteve:

	namizno grozdje iz rastlinjaka	debele jagode, gojene na prostem	drobne jagode, gojene na prostem
razred ekstra	300 g	250 g	150 g
razred I	200 g	150 g	100 g
razred II	150 g	100 g	75 g

Seznam sort iz rastlinjaka in odprt seznam sort z debelimi jagodami ter sortami z drobnimi jagodami, je ko priloga objavljen skupaj s tem pravilnikom kot njegov sestavni del.

V vseh razredih v enoti pakiranja do 1 kg neto teže, je en grozd lahko pod minimalno zahtevano težo le pod pogojem, da meso grozda ustreza vsem zahtevam ustreznega razreda.

Če imena sorte ni na seznamu sort v prilogi tega pravilnika, se za grozdje z debelimi jagodami zahteva le minimalna teža.

8. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja namiznega grozdja razreda ekstra lahko vsebuje največ 5% grozdov po teži, ki ne izpolnjujejo zahtev za razred ekstra iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred I iz 5. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred I.

Vsaka enota pakiranja namiznega grozdja razreda I lahko vsebuje največ 10% grozdov po teži, ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 5. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja namiznega grozdja razreda II lahko vsebuje največ 10% grozdov po teži, ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar grozdi ne smejo biti vidno gnili ali kako drugače neprimerni za uživanje.

9. člen

(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja namiznega grozdja razreda ekstra ali razreda I lahko vsebuje največ 10% grozdov po teži, ki ne izpolnjujejo zahtev velikosti za svoj razred, vendar izpolnjujejo zahteve za naslednji razred.

Vsaka enota pakiranja namiznega grozdja razreda II lahko vsebuje največ 10% grozdov po teži, ki ne izpolnjujejo zahtev velikosti za razred II, vendar tehtajo najmanj 75 gramov.

10. člen

(izenačenost)

V vsaki enoti pakiranja namiznega grozdja razreda ekstra, razreda I in razreda II je lahko le namizno grozdje istega porekla, sorte, razreda in stopnje zrelosti.

V vsaki enoti pakiranja razreda ekstra morajo biti grozdi večinoma enake velikosti in obarvanosti.

Za namizno grozdje, predstavljeno v enoti pakiranja do 1 kg, se izenačenost sorte in porekla ne zahteva.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

11. člen

(pakiranje)

Namizno grozdje mora biti pakirano tako, da je ustrezno zaščiteno pred zunanjimi vplivi.

Grozdje iz razreda ekstra mora biti pakirano v enojnem sloju.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi, dovoljeno pa je, da se peclja grozda drži delček poganjka vinske trte kot posebna oblika predstavitve proizvoda.

12. člen

(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("namizno grozdje", če vsebina embalaže ni vidna od zunaj),

- sorta,

- poreklo (območje oziroma država pridelave),

- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki namizno grozdje pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,

- država izvora ali porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla namiznega grozdja,

- prodajne označbe (razred).

13. člen

(končni določbi)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87, 37/88 in Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost namiznega grozdja.

Št. 321-02-487/00

Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

PRILOGA

SEZNAM SORT

Imena v oklepajih so sinonimi, ki jih je prav tako mogoče uporabiti pri označevanju embalaže.

1. Grozdje, ki se goji pod steklom

Alphonse Lavallee (Garnacha roya - Ribier)
Black Alicante (Granacke - Granaxa - Grandaxa)
Cardinal
Canon Hall (Canon Hall Muscat)
Colman (Gros Colman) (primerjaj 2 - Gros Colman)
Frankenthal (2a - Schiava Grossa)
Golden Champion (2a - Baresana)
Gradisca (Gradiska)
Gros Maroc
Leopold III
Muscat d'Alexandrie (2a)
Muscat d'Hambourg (2b - Moscato d'Amburgo)
Prof. Aberson
Royal

2. Grozdje, gojeno na prostem

a) sorte z debelimi jagodami:

Aledo (New Cross-Real)
Alphonse Lavallee (prim. 1)
Amasya Siyahi
Angela (Angiola)

- Baresana (Duraca – Golden Champion – Lattuario bianco – Latuario bianco – Littuario bianco – Turchesa – Turchesca – Uva di Bisceglie – Uva rosa – Uva Turca – Varesana)
- Barlinka
- Bicane (Napoleon – Perle Imperiale – Weisser Damaszaner – Zanta)
- Bien Donne
- Blanc d'Edessa (Edessis – Amasya)
- Bonheur
- Calmeria
- Cardinal
- Coarna noir
- Dabouki (Barbaroui – Khalili – Salti)
- Danam
- Dan Ben-Hannah (Black Emperor)
- Danlas
- Datal
- Dauphine
- Diagalves (Dependura – Formosa – Pendura – Villanueva)
- Dimiat (Damiat – Zoumiatico)
- Dominga (Gloria – Murciana blanca – Uva verde de Alhama)
- Donya Maria
- Emperor (Emperador – Genova – Red Emperador – Red Emperor)
- Erenkoey Beyazi
- Erlihane
- Ferral
- Flame Tokay
- Gemre (Pembe Gemre)
- Golden Hill
- Gros Colman (Colman Frueher Waelscher – Gros Colmar – Triumple)
- Hoenuesue
- Ignea (I. Pirovano 185)
- Imperial Napoleon (Doya Mariana – Mariana)
- Italia (Dona Sofia – Ideal – Italian muscat – I. Pirovano 65 – Moscatel Italiano)
- Kozak Beyazi
- La Rochelle
- Lival * Matilde
- Michele Palieri
- Muscat d'Alexandrie (Moscatellone – Moscatel Romano – Muscat Gordo bianco – Muscat de Grano Gordo – Muscat d'Espagne – Muscat Romano – Muscat blanc d'Alexandrie – Muskaat van Alexandrie – Salamanna – Seramanna – White Hanepoot – Witte Muskaat – Zibibbo)
- Muscat Madame Mathiasz (Madame Jean Mathiaz)
- Muscat Supreme
- Ohanes (Almeria – Blanca Legitima – Ohanez – Uva de Almeiria – Uva di Almeria – Uva de Embarque – Uva del Barco)
- Olivette blanche (Bridal – Olivette de Montpellier – Olivette de Vendemian)
- Olivette noire (Olivetta nera – Olivetta Vibonese – Cornichon – Preta – Purple Cornichon)
- Pannonia (Pannonia Gold)
- Peck
- Perlona (I. Pirovano 54)
- Phraoula (Fraoula – Phraoula Kokkini – Phraoula radini)
- Planta Nova (Coma – Tardana – Tortazon)
- Prune de Cazouls
- Ragol (Ahmeur bou Ahmeur – Angelina – Argelina – Imperial roja – Uva de Ragol)
- Razaki
- Red Globe
- Regina (Afouz Ali – Afis Ali – Afuz Ali – Aleppo – Bolgar – Dattier de Beyrouth – Dattero di Negroponte – Galleta – Hafis Ali – Inzolia imperiale – Karaboumou – Kararubun – Mennavacca bianca – Parchitana – Pergolona – Regina di Puglia – Reine – Rasaki- Rosaki blanc – Rossetti – Uva Real – Waltham Cross)
- Regina nera (Mennavacca nera – Lattuario nero – Olivettona – Regina negra – Rosaki noir)
- Ribol
- Ronelle (Black Gem)
- Salba
- Schiava grossa (Black Hambourg – Frankenthal – Gross Vernatsch – Imperator – Lamper – Schiavone – Trollinger)
- Sonita
- Sugrafi (Early superior seedless)
- Sugraone (Superior seedless)
- Sunred Seedless
- Tchaouch (Chaouch – Parc de Versailles – Tsaoussi)
- Verico
- Victoria
- b) sorte z drobnimi jagodami:
- Admirable de Courtyllier (Admirable – Csiri Csuri)
- Albillo (Acerba – Albuella – Blanco Ribera – Cagalon)
- Angelo Pirovano (I. Pirovano 2)
- Annamaria (I. Ubizzoni 4)
- Baltali
- Beba (Beba de los Santos – Eva)
- Catalanesca (Catalanesa – Catalana – Uva Catalana)
- Chasselas blanc (Chasselas dore – Fendant – Franceset – Franceseta – Gutedel – Krachtgutedel – White van der Laan)
- Chassalas rouge
- Chelva (Chelva de Cebreros – Guareya – Mantuo – Villanueva)
- Ciminnita (Cipro bianco)
- Clairette (Blanquette – Malvoisie – Uva de Jijona)
- Colombana bianca (Verdea – Colombana de Peccioli)
- Dehlo
- Delizia di Vaprio (I. Pirovano 46 A)
- Flame Seedless (Red Flame)
- Gros Vert (Abbondanza – St. Jeannet – Trionfo dell'Esposizione – Verdal – Trionfo di Gerusalemme)
- Jaoumet (Madeleine de St Jacques – Saint Jacques)
- Madeleine (Angevina – Angevine Oberlin – Madeleine Angevine Oberlin – Republicain)
- Mireille
- Molinera (Besgano – Castiza – Molinera gorda)
- Moscato d'Adda (Muscat d'Adda)
- Moscato d'Amburgo (Black Muscat – Hambro – Hamburg – Hamburski Misket – Muscat d'Hambourg – Moscato Preto)
- Moscato di Terracina (Moscato di Maccarese)
- Oeillade (Black Malvoisie – Cinsaut – Cinsault – Ottavianello – Sinso)
- Panse precoce (Bianco di Foster – Foster's White – Panse blanche – Sicilien)
- Perla di Csaba (Cubski Biser – Julski muskat – Muscat Julius – Perle de Csaba)
- Perlaut
- Perlette
- Pizzutello bianco (Aetonychi aspro – Coretto – Cornichon blanc – Rish Baba – Sperone di gallo – Teta di vacca)
- Precoce de Malingre

Primus (I. Pirovano 7)
 Prunesta (Bermestia nera – Pergola rossa – Pergolese di Tivoli)
 Regina dei Vigneti (Koenigin der Weingaerten – Muskat Szoeloeskertek Kizalyneja – Szoeloeskertek Kizalyneh – Rasaki ourgarias – Regina Viloz – Reina de las Vinyas – Reine des Vignes – I. Mathiasz 140 – Queen of the Vineyards)
 Servant (Servan – Servant di Spagna)
 Sideritis (Sidiritis)
 Sultanines (Bidaneh – Kshnich – Kis Mis – Sultan – Sultana – Sultani – Cekirdesksiz – Sultanina bianca – Sultaniye – Thomson seedless and mutations)
 Valenci blanc (Valensi – Valency – Panse blanche)
 Valenci noir (Planta Mula – Rucial de Mula – Valenci negro)
 Yapincak.

3. člen
 (razredi)

Češnje in višnje se uvrščajo v tri razrede:
 – razred ekstra,
 – razred I in
 – razred II.

4. člen
 (razred ekstra)

V razred ekstra se uvrstijo češnje in višnje odlične kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

– biti morajo dobro razvite in imeti tipične lastnosti in obarvanost sorte,
 – biti morajo brez pomanjkljivosti, razen rahlih znakov površinskega propadanja na kožici, če ne vplivajo na kakovost in splošni videz češenj in višenj oziroma vsebine pakiranja,
 – velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred ekstra.

5. člen
 (razred I)

V razred I se uvrstijo češnje in višnje dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

– imeti morajo tipične lastnosti sorte,
 – velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Češnje in višnje lahko imajo rahle pomanjkljivosti glede oblike ali rahle pomanjkljivosti v obarvanosti, če to ne vpliva na njihov zunanji videz ali na sposobnost shranjevanja. Češnje in višnje ne smejo imeti ožigov, razpok, mehanskih poškodb ali poškodb zaradi toče.

6. člen
 (razred II)

V razred II se uvrstijo češnje in višnje, ki izpolnjujejo minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjujejo zahtev za uvrstitev v razred ekstra ali v razred I.

Dovoljene so pomanjkljivosti glede oblike, če češnje in višnje ohranijo značilnosti sorte, ter majhne zarasle površinske brazgotine, za katere ni verjetno, da bi negativno vplivale na sposobnosti za shranjevanje.

7. člen
 (velikost)

Velikost češenj in višenj se določi z izmero največjega premera ekvatorialnega dela.

Najmanjše velikosti češenj in višenj po razredih so:
 razred ekstra: 20 mm
 razred I in razred II: 17 mm

8. člen
 (odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja češenj ali višenj razreda ekstra lahko vsebuje največ 5% češenj ali višenj (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred ekstra iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred I iz 5. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred I. V okviru teh 10% sme biti največ 2% češenj ali višenj, ki so počene oziroma črvice.

Vsaka enota pakiranja češenj ali višenj razreda I lahko vsebuje največ 10% češenj ali višenj po (številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 5. člena tega

3819. Pravilnik o kakovosti češenj, višenj in jagod

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

PRAVILNIK o kakovosti češenj, višenj in jagod

I. VSEBINA

1. člen
 (splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za:

– sorte svežih češenj in višenj, vzgojenih iz rodov *Prunus avium* L., *Prunus Cerasus* L. ali njunih hibridov, ki so v prometu,
 – sorte svežih jagod, vzgojenih iz rodu *Fragaria* L., ki so v prometu.

Ta pravilnik se ne uporablja za:

– češnje in višnje, namenjene za industrijsko predelavo,
 – jagode, namenjene za industrijsko predelavo.

II. KAKOVOST ČEŠENJ IN VIŠENJ

2. člen
 (minimalne zahteve)

Češnje in višnje morajo biti:

– cele,
 – sveže,
 – zdrave (plodovi, ki gnijejo ali se kvarijo, tako da niso primerni za uporabo, morajo biti izločeni),
 – čvrste (glede na sorto),
 – čiste (brez vsake vidne tuje snovi),
 – brez škodljivcev,
 – suhe (brez zunanje vlage),
 – brez tujega vonja oziroma okusa,
 – s pecljem,
 – ustrezno razvite in zrele, da lahko prenesejo prevoz in rokovanje.

Ne glede na deveto alineo prejšnjega odstavka lahko pecelj manjka pri sortah s sladkimi plodovi, ki ob obiranju normalno izgubijo pecelj, če kožica ni poškodovana ter pri sortah s kislimi plodovi (višnje), če ne pride do večjega iztekanja soka.

pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II. V okviru teh 10% ne sme biti največ 4% češenj ali višenj, ki so počene oziroma črvice.

Vsaka enota pakiranja češenj ali višenj razreda II lahko vsebuje največ 10% češenj ali višenj po (številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar ne smejo biti vidno gnile ali neprimerne za uživanje. V okviru teh 10% sme biti največ 4% češenj ali višenj, ki so počene ali črvice oziroma največ 2% prezorelih češenj ali višenj.

9. člen (odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja češenj ali višenj razreda ekstra, razreda I ali razreda II lahko vsebuje največ 10% češenj ali višenj (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev velikosti, vendar njihova velikost ne sme biti manjša od:

- 17 mm za razred ekstra,
- 15 mm za razred I in razred II.

10. člen (izenačenost)

V vsaki enoti pakiranja češenj ali višenj razreda ekstra, razreda I in razreda II so lahko le češnje ali višnje istega porekla, sorte, kakovosti in velikosti. V vsaki enoti pakiranja češenj ali višenj razreda ekstra so lahko le češnje ali višnje iste stopnje zrelosti in iste barve.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

11. člen (pakiranje)

Češnje in višnje morajo biti pakirane tako, da so ustrezno zaščitene pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih primesi.

12. člen (označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja češenj in višenj morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("češnje" ali "višnje"),
- sorta (označitev sorte je obvezna pri sortah s sladkimi plodovi, pri katerih se pecelj ob obiranju normalno loči od plodu, lahko pa se označi tudi pri sortah s kislimi plodovi-višnje, ki so brez peclja),
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki češnje ali višnje pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- država izvora ali porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla češenj in višenj,
- prodajne označbe (razred).

III. KAKOVOST JAGOD

13. člen (minimalne zahteve)

Jagode morajo biti:

- cele,
- nepoškodovane,
- s pecljem in s kratkim zelenim neuvelim stebelcem (razen pri gozdnih jagodah),

- zdrave (jagode, ki gnijejo ali se kvarijo, tako da niso primerne za uporabo, morajo biti izločene),
- brez posledic škodljivcev ali bolezni,
- čiste (brez vidnih tujih snovi),
- sveže,
- neoprane,
- suhe (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- ustrezno razvite in zrele, da prenesejo prevoz in ro-kovanje.

14. člen (razredi)

Jagode se uvrščajo v tri razrede:

- razred ekstra,
- razred I in
- razred II.

15. člen (razred ekstra)

V razred ekstra se uvrstijo jagode odlične kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 13. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- imeti morajo sortno tipične lastnosti,
- biti morajo svetlega videza (ob upoštevanju značilnosti sorte),
- biti morajo brez sledov prsti,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred ekstra.

16. člen (razred I)

V razred I se uvrstijo jagode dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 13. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- imeti morajo sortno tipične lastnosti,
- biti morajo brez sledov prsti,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Jagode lahko imajo rahle pomanjkljivosti glede oblike ali majhno belo liso, če to ne vpliva na njihov zunanji videz ali na sposobnost za shranjevanje.

17. člen (razred II)

V razred II se uvrstijo jagode, ki izpolnjujejo minimalne zahteve iz 13. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjujejo zahtev za uvrstitev v razred ekstra ali razred I.

Jagode lahko imajo:

- pomanjkljivosti glede oblike, če ohranijo značilnosti sorte,
- belo liso, ki ne sme presegati ene petine površine posamezne jagode,
- rahle mehanske poškodbe, za katere ni verjetno, da bi se širile,
- rahle sledove prsti.

18. člen (velikost)

Velikost jagod se določi z izmero največjega premera ekvatorialnega dela.

Najmanjše velikosti jagod po razredih so:

- razred ekstra: 25 mm
- razreda I in II: 22 mm, razen za sorti Primella in Gari-guette, za kateri je najmanjša velikost 18 mm

Določba prejšnjega odstavka ne velja za gozdne jagode.

19. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja jagod razreda ekstra lahko vsebuje največ 5% jagod (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred ekstra iz 15. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred I iz 16. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred I. V okviru teh 5% je lahko največ 2% jagod, ki so pokvarjene oziroma gnile.

Vsaka enota pakiranja jagod razreda I lahko vsebuje največ 10% jagod (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 16. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred II iz 17. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II. V okviru teh 10% je lahko največ 2% jagod, ki so pokvarjene oziroma gnile.

Vsaka enota pakiranja jagod razreda II lahko vsebuje največ 10% jagod (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 17. člena tega pravilnika, vendar jagode ne smejo biti vidno gnile ali močno mehansko poškodovane ali drugače neprimerne za uživanje. V okviru teh 10% je lahko največ 2% jagod, ki so pokvarjene oziroma gnile.

20. člen

(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja jagod razreda ekstra, razreda I ali razreda II lahko vsebuje največ 10% jagod (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev najmanjših velikosti.

21. člen

(izenačenost)

V vsaki enoti pakiranja jagod razreda ekstra, razreda I in razreda II so lahko le jagode istega porekla, sorte, kakovosti in velikosti. V vsaki enoti pakiranja jagod razreda ekstra so lahko le jagode iste stopnje zrelosti in iste barve.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

22. člen

(pakiranje)

Jagode morajo biti pakirane tako, da so ustrezno zaščitene pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

23. člen

(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja jagod mora biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označeno:

- vrsta ("jagode"),
- sorta (označitev sorte je obvezna pri sortah Primella in Gariguetta, lahko pa se označi tudi pri drugih sortah),
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki jagode pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- državo izvora ali področje porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla jagod,
- prodajne označbe (razred).

IV. KONČNI DOLOČBI

24. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87, 37/88, Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost češenj, višenj in jagod.

Št. 321-02-484/00

Ljubljana, dne 19. septembra 2000

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3820. Pravilnik o kakovosti namiznih jabolk in hrušk

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

P R A V I L N I K
o kakovosti namiznih jabolk in hrušk

1. člen

(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za sorte svežih jabolk in hrušk, vzgojene iz rodov *Malus domestica* Borkh. L. in *Pyrus communis* L, ki so v prometu.

Ta pravilnik se ne uporablja za jabolka in hruške, namenjene za industrijsko predelavo.

2. člen

(minimalne zahteve)

Jabolka in hruške morajo biti:

- nepoškodovane,
- zdrave (jabolka in hruške, ki so zaradi pojava gnilobe oziroma poškodb neprimerne za uživanje, morajo biti izločene),
- skoraj čiste (brez vsake vidne tuje snovi),
- brez škodljivcev,
- suhe (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- ustrezno razvite, da lahko nadaljujejo proces zorenja in dosežejo stopnjo zrelosti, značilno za posamezno sorto ter prenesejo prevoz in rokovanje.

3. člen

(razredi)

Jabolka in hruške se uvrščajo v tri razrede:

- razred ekstra,
- razred I in
- razred II.

4. člen

(razred ekstra)

V razred ekstra se uvrstijo jabolka in hruške, ki poleg a minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- oblika, razvoj in obarvanost plodov jabolk in hrušk morajo biti sortno značilne,
- meso mora biti popolnoma zdravo,
- pecelj mora biti nepoškodovan,
- biti morajo brez poškodb, razen neznatnih sprememb kožice, če to ne vpliva na kakovost in splošni videz jabolk in hrušk oziroma vsebine pakiranja,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred ekstra,
- hruške ne smejo biti zrnate.

5. člen

(razred I)

V razred I se uvrstijo jabolka in hruške, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- oblika, razvoj in obarvanost jabolk in hrušk morajo biti sortno značilne (dovoljene so neznatne pomanjkljivosti v obliki, razvoju oziroma obarvanosti),
- meso mora biti popolnoma zdravo,
- pecelj je lahko rahlo poškodovan,
- kožica je lahko rahlo poškodovana, če to ne vpliva na splošni videz in trajnost plodov,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I,
- hruške ne smejo biti zrnate.

Na kožici jabolk in hrušk so dovoljene:

- pomanjkljivosti podolgovatih oblik, ki ne smejo biti daljše kot 2 cm,
- pomanjkljivosti drugačnih oblik, ki ne smejo pokrivati več kot 1 cm² površine posameznega jabolka ali hruške, razen peg škrupa, ki ne smejo pokrivati več kot 0,25 cm² posameznega jabolka ali hruške.

6. člen

(razred II)

V razred II se uvrstijo jabolka in hruške, ki izpolnjujejo minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjujejo zahtev za uvrstitev v razred ekstra ali v razred I.

Meso mora biti brez večjih poškodb.

V obliki oziroma razvoju oziroma obarvanosti jabolk in hrušk so dovoljene pomanjkljivosti, če ohranijo svoje značilnosti.

Pecelj lahko manjka samo v primeru, če kožica ni poškodovana.

Na kožici so dovoljene pomanjkljivosti podolgovate oblike, ki so lahko na posameznem jabolku ali hruški dolge največ 4 cm oziroma pomanjkljivosti drugačnih oblik, ki ne smejo presegati več kot 2,5 cm² površine posameznega jabolka ali hruške, razen peg škrupa, ki ne smejo pokrivati površine, večje kot 1 cm² posameznega ploda jabolka ali hruške.

7. člen

(kriteriji obarvanja, mrežavosti in rjastih madežev jabolk)

Kriteriji obarvanja, mrežavosti in rjastih madežev jabolk po razredih so navedeni v Prilogah 1 in 2, ki sta sestavni del tega pravilnika.

8. člen

(velikost)

Velikost jabolk in hrušk se določi z izmero največjega premera ekvatorialnega dela.

Pri določanju velikosti jabolk in hrušk so kot posledica normalnega delovanja opreme za sortiranje dovoljena od-

stopanja za 1 mm (navzgor ali navzdol), če število plodov ni tolikšno, da bi to vplivalo na izgled pakiranja.

Velikosti jabolk in hrušk po posameznih razredih morajo biti najmanj:

	ekstra	I	II
Jabolka			
- debeloplodne sorte	70 mm	65 mm	65 mm
- druge sorte	60 mm	55 mm	55 mm
Hruške	ekstra	I	II
- debeloplodne sorte	60 mm	55 mm	55 mm
- druge sorte	55 mm	50mm	45 mm

Debeloplodne sorte jabolk in hrušk so navedene v Prilogi 3, ki je sestavni del tega pravilnika.

Ne glede na tretji odstavek tega člena za sorte poletnih hrušk, navedene v Prilogi 4, ki je sestavni del tega pravilnika, za pošiljke med 10. junijem in 31. julijem tekočega leta ne veljajo zahteve glede minimalnih velikosti hrušk.

9. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja jabolk ali hrušk razreda ekstra lahko vsebuje največ 5% jabolk ali hrušk (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred ekstra iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred I iz 5. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred I.

Vsaka enota pakiranja jabolk ali hrušk razreda I lahko vsebuje največ 10% jabolk ali hrušk (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjuje zahtev za razred I iz 5. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve glede kakovosti za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II. Vsaka enota pakiranja jabolk razreda I lahko vsebuje največ 25% jabolk (po številu oziroma masi) brez pecljev, če kožica v peceljni jamici ni poškodovana. Jabolka sorte Granny Smith razreda I so lahko brez pecljev, če kožica v peceljni jamici ni poškodovana.

Vsaka enota pakiranja jabolk ali hrušk razreda II lahko vsebuje največ 10% jabolk ali hrušk (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev iz 6. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar jabolka in hruške ne smejo:

- biti gnile,
- imeti izrazitih odtiskov,
- biti tako poškodovane, da niso primerne za uživanje.

Vsaka enota pakiranja jabolk ali hrušk razreda II lahko vsebuje največ 2% jabolk ali hrušk (po številu oziroma masi), ki:

- so črvice,
- kažejo resne poškodbe zaradi grenke pegavosti ali steklavosti,
- kažejo neznatne poškodbe ali nezaceljene razpoke ali
- kažejo neznatne sledove gnilobe.

10. člen

(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja razreda ekstra, I ali II lahko vsebuje največ 10% jabolk ali hrušk (po številu oziroma masi), ki ustrezajo velikosti neposredno pod ali nad označeno velikostjo iz tretjega odstavka 8. člena tega pravilnika. Za jabolka in hruške najmanjših dovoljenih velikosti mora biti to odstopanje manjše od 5 mm izpod najmanjše velikosti.

11. člen

(izenačenost)

V vsaki enoti pakiranja jabolk ali hrušk razreda ekstra, razreda I in razreda II so lahko le jabolka ali hruške istega porekla, sorte, kakovosti in iste stopnje zrelosti. V vsaki enoti pakiranja jabolk ali hrušk razreda ekstra so lahko le jabolka ali hruške iste obarvanosti.

Ne glede na prejšnji odstavek, za predpakirana jabolka razreda ekstra in razreda I do 2 kg neto, sortna izenačenost in izenačenost porekla nista obvezni.

V enoti pakiranja je razlika v velikosti največjega in najmanjšega ploda lahko največ 5 mm:

- za razred ekstra,
- za razred I in II, če so jabolka in hruške pakirane v vrstah in vložkih, razen za jabolka sort Bramley's (Bramley, Triophe de Kiel) in Horenburger, kjer je lahko ta razlika manjša od 10 mm.

Za jabolka in hruške razreda I v razsutem stanju je lahko razlika v velikosti največjega in najmanjšega ploda največ 10 mm, razen za jabolka sort Bramley's (Bramley, Triophe de Kiel) in Horenburger, kjer je lahko ta razlika manjša od 20 mm.

Za jabolka in hruške razreda II v razsutem stanju ni omejitev glede izenačenosti velikosti.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

12. člen (pakiranje)

Jabolka in hruške morajo biti pakirana tako, da so ustrezno zaščitena pred zunanjimi vplivi.

Jabolka in hruške razreda ekstra morajo biti pakirane v vložke.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

13. člen (označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja jabolk in hrušk morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("jabolka" ali "hruške"),
- sorta (obvezno za razred ekstra in I),
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki jabolka ali hruške pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- državo izvora ali porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla jabolk ali hrušk,
- prodajne označbe (razred in velikost ali število plodov pri pakiranju v vložke).

Pri označitvi velikosti iz šeste alineje prejšnjega odstavka je potrebno označiti:

- najmanjši in največji premer ali
- najmanjši premer, z navedbo "in več".

14. člen (končni določbi)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87, 37/88, Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost jabolk in hrušk.

Št. 321-02-482/00
Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

PRILOGA 1

Kriteriji glede obarvanosti jabolk

Sorte jabolk so glede na obarvanost razdeljene v štiri skupine:

Skupina A – rdeče sorte

- Razred ekstra: najmanj 3/4 površine ploda mora biti rdeče obarvane
- Razred I: najmanj 1/2 površine ploda mora biti rdeče obarvane
- Razred II: najmanj 1/4 površine ploda mora biti rdeče obarvane

Sorte:

- Black Ben Davis,
- Black Stayman,
- Carmio,
- Democrat,
- Jonagored,
- King David,
- Red Delicious in mutanti (Richared, Starking, Starkrimson, Well Spur, Oregon, Fortuna, Delicious, Top Red, Red Chif in Royal Red),
- Red Dougherty,
- Red Rome,
- Red Stayman (Staymared),
- Red York,
- Roja de Benejama (Verruga, Roja del Valle, Clavelina),
- Royal Gala (Tenroy),
- Stark Delicious,
- Spartan,
- Rose de Berne,
- Reinette étoilée,
- Winesap (Winter Winesap).

Skupina B – rdeče-zelene sorte (z dobro izraženo rdečo obarvanostjo)

- Razred ekstra: najmanj 1/2 površine ploda mora biti rdeče obarvane
- Razred I: najmanj 1/3 površine ploda mora biti rdeče obarvane
- Razred II: najmanj 1/10 površine ploda mora biti rdeče obarvane

Sorte:

- Akane (Prime Rouge, Tohoku 3),
- Alice (Aroma amorosa),
- Bellavista (Vista bella),
- Belfort (Pella),
- Boskoop rouge (Rdeči boskop),
- Cardinal,
- Cherry Cox,
- Cortland,

- Delicious ordinaire (Rdeči delišes),
- Discovery,
- Delicious Pilafa (Pilafa delišes),
- Gloster 69,
- Idared,
- Ingrid Marie,
- Jersey mac,
- Jonathan,
- Katy (Katja),
- Kim,
- Lobo,
- McIntosh,
- Morgenduft (Rome Beauty),
- Nueva Orleans,
- Piglos,
- Stayman Winesap,
- Tydeman's Early Worcester (Tydeman's Early),
- Wealthy,
- York,
- Gravenstein rouge (Rdeči grafenštajnc),
- James Grieve rouge (Rdeči James Grieve),
- Odin,
- Ontario,
- Ortell,
- Paula Red,
- Rambour Franc,
- Red Berlepsch,
- Reineta Encarnada,
- Reineta Roja del Canada (Kanadska reneta),
- Stalapfel,
- Summerred,
- Wagener,
- Worcester Pearmain.

Skupina C – prižaste sorte (rahlo obarvane)

Razred ekstra: najmanj 1/3 površine ploda pokritega z značilnimi rdečimi progami

Razred I: najmanj 1/10 površine ploda pokritega z značilnimi rdečimi progami

Razred II: -

Sorte:

- Abbondanza,
- Alkmene,
- Apollo,
- Arlet,
- Aroma,
- Berlepsch,
- Braeburn,
- Carola (Kalco),
- Casanova de Alcobaca,
- Cunha (Riscadinha),
- Chata Encarnada,
- Commercio,
- Cox's orange pippin (Cox orange) in mutanti (brez Cherry Cox),
- Ellisons's orange,
- Elstar,
- Fuji,
- Gala,

- Imperatore (Emperor Alexander),
- Jamba,
- Jonagold*,
- Karmijn de Sonnaville,
- Kidd's orange red,
- Laxton's Superb,
- Lord Lambourne,
- Mantet rouge (Rdeči mantet),
- Maigold,
- Melrose,
- Normanda,
- Nueva Europa,
- Oldenburg,
- Pimona,
- Pinova,
- Piros,
- Pomme raisin,
- Reglindis,
- Reine des Reinettes, Goldparmäne (Zlata parmena),
- Rose de Caldarò (Kalterer),
- Champion,
- Stark's Earliest,
- Winston.

Skupina D

Druga sorte.

PRILOGA 2

Kriteriji glede mrežavosti in rjastih madežev jabolk

Sorte jabolk, pri katerih je mrežavost sortna značilnost in se mrežica, če so plodovi sortno značilni, ne obravnava kot pomanjkljivost:

- Ashmead's Kernel,
- Egremont Russet,
- Dunns Seedling,
- Groupe des Boskoop (skupina Boskoop),
- Groupe des Cox's orange (skupina Cox's orange),
- Ingrid Marie,
- Karmijn de Sonnaville,
- Kent,
- Kidd's Orange red,
- Fortune,
- Laxton's Superb,
- Mingan (Peromingan, Mingana),
- Reinette du Canada (Kanadka),
- Reinette grise,
- St. Edmund's Pippin,
- Sturmer Pippin,
- Suntan,
- Sunset,
- Toreno,
- Yellow Newton (Albemarle Pippin).

* tudi pri plodovih razreda II. mora biti najmanj 1/10 površine ploda pokrita z značilnimi progami.

Za sorte jabolk, ki niso našteje v gornjem seznamu, je mrežavost dovoljena v okviru naslednjih mej:

	Razred ekstra	Razred I	Razred II	Dovoljena odstopanja za razred II
1. Rjasti madeži	- ne izven peceljne jamice - plodovi niso hrapavi	- lahko segajo rahlo izven peceljne jamice ali pestiča -plodovi niso hrapavi	- lahko segajo rahlo izven peceljne jamice ali pestiča - plodovi so rahlo hrapavi	- plodovi ne vplivajo bistveno na izgled in stanje enote pakiranja
2. Mrežavost		Največja dovoljena površina ploda		
- tanka mrežavost (ne sme biti kontrastna glede na splošno obarvanost plodov)	- rahle in posamične sledi mrežavosti, ki ne spremenijo splošnega izgleda plodov in celotnega pakiranja	1/5	1/2	- plodovi, ki bistveno ne vplivajo na izgled in stanje enote pakiranja
- močna mrežavost	- ni dovoljena	1/20	1/3	- plodovi, ki bistveno ne vplivajo na izgled in stanje enote pakiranja
- skupna dovoljena odstopanja (z izjemo rjastih madežev v zgoraj navedenih okvirih). Tanka in močna mrežavost skupaj ne smeta v nobenem primeru presežati:	0	1/5	1/2	- plodovi, ki bistveno ne vplivajo na izgled in stanje enote pakiranja

PRILOGA 3

Seznam debeloplodnih sort jabolk in hrušk

1. JABOLKA

- Altländer,
- Apollo,
- Arlet,
- Belle de Boskoop in mutanti (Boskop in mutanti),
- Belle fleur double,
- Bismarck,
- Black Ben Davis,
- Black Stayman,

- Blenheim,
 - Braeburn,
 - Bramley's Seedling (Bramley, Triomphe de Kiel),
 - Brettacher,
 - Carola (Kalco),
 - Charden,
 - Charles Ross,
 - Cortland,
 - Cox pomona,
 - Crimson Bramley,
 - Delicious Pilafa (Pilafa delišes),
 - Democrat,
 - Elan,
 - Ellison's orange (Ellison),
 - Finkenwerder,
 - Fortuna Delicious,
 - Fuji,
 - Garcia,
 - Gelber Edel,
 - Glorie von Holland,
 - Gloster 69,
 - Golden Delicious in mutanti (Zlati delišes in mutanti),
 - Graham (Graham Royal Jubilé),
 - Granny Smith,
 - Gravensteiner (Grafenštajnc),
 - Greensleeves,
 - Großherzog Friedrich von Baden,
 - Groupe des Calvilles (skupina Calville),
 - Herma,
 - Honey gold,
 - Horneburger,
 - Howgate wonder,
 - Idared,
 - Imperatore,
 - Jacob Fisher,
 - Jacques Lebel,
 - Jamba,
 - James Grieve in mutanti,
 - Jester,
 - Jonagold, Jonagored in drugi mutanti,
 - Jupiter,
 - Karmijn de Sonnaville,
 - Königin (The Queen),
 - Lane's Prince Albert,
 - Lemoen Apfel (Lemoenappel),
 - Maigold,
 - Melrose,
 - Morgenduft (Rome Beauty),
 - Museh,
 - Mutsu (Crispin),
 - Normanda,
 - Notarapfel (Notaris, Notarisappel),
 - Nueva Orleans,
 - Orleans Reinette,
 - Ontario,
 - Ozargold,
 - Pater v. d. Elsen,
 - Pero del Cirio,
 - Pero Mingan,
 - Piglos,
 - Pinova,
 - Piros,
 - Rambour d'hiver,
 - Red Chief,
 - Red Delicious in mutanti (Rdeči delišes in mutanti),
 - Red Ingrid Marie,
 - Reglindis,
 - Reinette de Orléans,
 - Reineta roja del Canada (Rdeča kanadska reneta),
 - Reinette blanche (Kanadka) in Reinette grise du Canada,
 - Reinette de France,
 - Reinette de Landsberg,
 - Royal Red,
 - Saure Gamerse (Gamerse zure),
 - Septer,
 - Champion,
 - Signe Tillisch,
 - Staymanred,
 - Stayman Winesap,
 - Starkrimson,
 - Transparente de Croucels (Croucels),
 - Triomphe de Luxembourg,
 - Tydeman's Early Worcester,
 - Winter Banana,
 - Zabergau,
 - Zigeunerin (Cigančica).
2. HRUŠKE
- Abbé Fétel,
 - Alexandrine Douillard,
 - Beurré Alexandre Lucas (Lucas),
 - Beurré de Aremberg,
 - Beurré Clairgeau,
 - Beurré Diel,
 - Beurré Lebrun,
 - Catillac (Pondspaer, Ronde Gratio, Grand Monarque, Charteuse),
 - Curé (Curato, Pastoren, Del cura de Ouro, Espadon de invierno, Bella de Berry, Lombardia de Rioja, Batall de Campana),
 - Devoe,
 - Don Guido,
 - Doyenné d'hiver,
 - Doyenné du comice (Društvenka),
 - Duchesse d'Angoulême,
 - Empereur Alexandre (Beurré Bose, Beurré d'Apremont, Bosc),
 - Flor de invierno,
 - General Leclerc,
 - Grand champion,
 - Jeanne d'Arc,
 - Marguerite Marillat,
 - Packham's Triumph (Williams d'Automne),
 - Passe Crassane,
 - Président Drouart,
 - Souvenir du Congrès (Kongreß, Congress),
 - Triomphe de Vienne,
 - William's Duchess (Pitmaston).

PRILOGA 4

Sorte poletnih hrušk, za katere ne veljajo zahteve glede minimalnih velikosti za pošiljke med 10. junijem in 31. julijem tekočega leta

- Abugo o Siete en Boca,
- André Desportes,
- Azucar Verde (de confitar),
- Bergamotten,
- Beurré Giffard,
- Beurré Gris,
- Beurré précoce Morettini,
- Blanca de Aranzue (Agua de Aranzue, Espadona),
- Buntrocks,
- Carapinha,
- Carusella,
- Castell (Castell de Verano),
- Claude Blanchet,
- Coloree de Juillet (Bunte Juli),
- Condoula,
- Coscia (Ercolini),
- D. Joaquina (Doyenné de Juillet),
- Gentile,
- Gentile Bianca di Firenze,
- Gentilona,
- Giardina,
- Gramshirtle,
- Hartleffs,
- Leonardeta (Mosqueruela, Margallon, Colorada de Alcanadre, Leonarda de Magallon),
- Moscatella,
- Oomskinderen,
- Perita de San Juan,
- Pérola,
- Précoce de Trévoux,
- Précoce di Altedo,
- Santa Maria (Santa Maria Morettini),
- Spadoncina (Agua de Verano, Agua de Agosto),
- Wilder,
- Withhöftsbirne.

3821. Pravilnik o kakovosti marelic

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

**PRAVILNIK
o kakovosti marelic**

1. člen
(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za sorte svežih marelic, vzgojenih iz roda *Prunus armeniaca* L., ki so v prometu.

Ta pravilnik se ne uporablja za marelice, namenjene za industrijsko predelavo.

2. člen
(minimalne zahteve)

Marelice morajo biti:

- nepoškodovane,
- zdrave (marelice, ki so zaradi pojava gnilobe ali poškodb neprimerne za uživanje, morajo biti izločene),
- čiste (brez vsake vidne tuje snovi),
- brez škodljivcev in brez poškodb, ki bi jih povzročili škodljivci,
- suhe (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- ustrezno razvite, da lahko nadaljujejo proces zorenja in dosežejo stopnjo zrelosti, značilno za posamezno sorto ter prenesejo prevoz in rokovanje.

3. člen
(razredi)

Marelice se uvrščajo v tri razrede:

- razred ekstra,
- razred I in
- razred II.

4. člen
(razred ekstra)

V razred ekstra se uvrstijo marelice odlične kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- oblika, razvitost in obarvanost morajo biti sortno značilne (glede na pridelovalno območje),
- meso mora biti popolnoma zdravo,
- biti morajo brez poškodb, razen neznatnih površinskih poškodb, če se s tem ne zmanjšajo kakovost, skladiščna sposobnost in splošni videz marelic oziroma vsebine pakiranja,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred ekstra.

5. člen
(razred I)

V razred I se razvrstijo marelice dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- oblika, razvitost in obarvanost morajo biti sortno značilne (glede na pridelovalno območje),
- meso mora biti popolnoma zdravo,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Marelice lahko imajo:

- neznatne pomanjkljivosti v obliki ali razvoju,
- neznatne pomanjkljivosti v obarvanosti,
- manjše odrgnine,
- neznatne ožige,
- na kožici pomanjkljivosti podolgovatih oblik, ki so lahko na posamezni marelici dolge največ 1 cm, pomanjkljivosti drugačnih oblik pa ne smejo presežati 0,5 cm² površine posamezne marelice, če to ne vpliva na splošen izgled marelic, njihovo kakovost, skladiščno sposobnost in izgled vsebine pakiranja.

6. člen
(razred II)

V razred II se razvrstijo marelice, ki izpolnjujejo minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjujejo zahtev za uvrstitev v razred ekstra ali razred I.

Marelice lahko imajo pomanjkljivosti podolgovate oblike, ki na posamezni marelici ne smejo biti daljše od 2 cm, pomanjkljivosti drugačnih oblik pa ne smejo presežati 1 cm² površine posamezne marelice, če to ne vpliva na splošen izgled marelic, njihovo kakovost, skladiščno sposobnost in izgled vsebine pakiranja.

7. člen
(velikost)

Velikost marelice se določi z izmero največjega premera ekvatorialnega dela. Sortiranje po velikosti je obvezno za marelice razreda ekstra in razreda I.

Minimalne velikosti marelic po razredih so:

Razred:	minimalna velikost (mm)
ekstra	35
I. in II. (kalibrirano)	30
II. (nekalibrirano)	30

8. člen
(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja marelic razreda ekstra lahko vsebuje največ 5% marelic (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred ekstra iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred I iz 5. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred I.

Vsaka enota pakiranja marelic razreda I lahko vsebuje največ 10% marelic (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 5. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja marelic razreda II lahko vsebuje največ 10% marelic (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar marelice ne smejo:

- biti gnile,
- imeti izrazitih odtiskov ali poškodb, tako da niso primerne za uživanje.

9. člen
(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja marelic razreda ekstra, razreda I ali razreda II lahko vsebuje največ 10% marelic (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev velikosti iz 7. člena, vendar njihova velikost ne sme biti manjša od:

- 30 mm, za razred ekstra,
- 20 mm, za razred I in razred II (kalibrirano).

Vsaka enota pakiranja razreda ekstra, razreda I ali razreda II lahko vsebuje največ 10% marelic (po številu oziroma masi), ki so za največ 3 mm večje ali manjše od velikosti označene na enoti pakiranja.

10. člen
(izenačenost)

V vsaki enoti pakiranja marelic razreda ekstra, razreda I in razreda II so lahko le marelice istega porekla, sorte, kakovosti in velikosti (kjer je sortiranje po velikosti obvezno). V vsaki enoti pakiranja marelic razreda ekstra so lahko le marelice iste obarvanosti.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

Materiali, ki se uporabljajo v notranjosti embalaže morajo biti novi, čisti in ne smejo povzročati zunanjih ali notranjih sprememb marelic. Uporaba materialov, ki nosijo trgovske oznake (npr. etikete, žigi), je dovoljena, če se pri tisku in lepljenju uporabljajo nestrupena barvila in lepila.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

Marelice so lahko pakirane:

- v majhni embalaži (z vsebino do 2 kg neto),
- zložene v enega ali več vložkov, tako da so marelice med seboj ločene,
- v razsutem stanju (le marelice razreda I in razreda II).

11. člen
(pakiranje)

Marelice morajo biti pakirane tako, da so ustrezno zaščitene pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

Marelice so lahko pakirane:

- v majhni embalaži (z vsebino do 2 kg neto),
- zložene v enega ali več vložkov, tako da so marelice med seboj ločene,
- v razsutem stanju (le marelice razreda I in razreda II).

12. člen
(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("marelice"),
- sorta (označitev sorte je obvezna le pri razredu ekstra in razredu I),
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki marelice pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- država izvora ali področje porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla marelic,
- prodajne označbe (razred in velikost, izražena z najmanjšim in največjim premerom, če so marelice sortirane po velikosti).

13. člen
(končni določbi)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87, 37/88 in Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost marelic.

Št. 321-02-483/00
Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. št. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3822. Pravilnik o kakovosti špargljev

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

P R A V I L N I K o kakovosti špargljev

1. člen

(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za sveže poganjke sort špargljev, vzgojenih iz *Asparagus officinalis* L., ki so v prometu.

Ta pravilnik se ne uporablja za šparglje, namenjene za industrijsko predelavo.

Poganjki špargljev so razdeljeni v štiri skupine, glede na barvo:

1. beljeni špargelj – beluš,
2. vijolični špargelj, ki ima vršiček obarvan med roza, vijolično ali purpurno rdečo, del poganjka pa je bel,
3. vijolično zeleni špargelj, katerih del je vijolično in zeleno obarvan,
4. zeleni špargelj, ki ima vršiček in večino poganjka zelene barve.

Ta pravilnik se ne uporablja za zelene in zeleno vijolične poganjke, ki imajo premer pod 3 mm ter beljene in vijolične poganjke, ki imajo premer pod 8 mm, ki so pakirani v enake šopke ali enote pakiranja.

2. člen

(minimalne zahteve)

Poganjki špargljev morajo biti:

- nepoškodovani,
- zdravi (šparglji, ki so zaradi pojava gnilobe ali poškodb neprimerni za uživanje, morajo biti izločeni),
- brez poškodb, ki jih povzroči neustrezno pranje (poganjki morajo biti oprani, vendar ne namočeni),
- čisti (brez vsake vidne tuje snovi),
- sveži po videzu in vonju,
- brez škodljivcev,
- brez poškodb od glodalcev ali insektov,
- suhi (če so bili oprani ali hlajeni z mrzlo vodo, brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- ustrezno razviti in zreli, da prenesejo prevoz in rokovanje.

Rez na dnu poganjka mora biti čim bolj čista.

Poganjki ne smejo biti vdrti, razcepljeni, olupljeni ali zlomljeni. Manjše razpoke, ki se pojavijo po spravilu so dovoljene, če ne presežejo dovoljenih odstopanj od zahtev glede kakovosti.

3. člen

(razredi)

Šparglji se uvrščajo v tri razrede:

- razred ekstra,
- razred I in
- razred II.

4. člen

(razred ekstra)

V razred ekstra se uvrstijo poganjki špargljev odlične kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- biti morajo lepo oblikovani in ravni,
- imeti morajo zelo kompaktno vršičke, ob upoštevanju značilnosti skupine špargljev, kateri pripadajo,
- zeleni šparglji morajo biti popolnoma zeleni,
- ne sme biti prisotna nobena sled olesenosti,
- pri skupini beljenih špargljev morajo biti vršički in poganjki beli, dovoljen je le roza odtenek na poganjku,
- rez na bazi poganjka mora biti čim bolj natančna in ravna (pri poganjkih, ki so pakirani v svežnjih, so na zunanji strani lahko poševno odrezani, vendar nagib ne sme presežati 1 cm).

Dovoljene so samo redke in rahle sledi rjavenja, ki se jih z običajnim lupljenjem odstrani.

5. člen

(razred I)

V razred I se uvrstijo poganjki špargljev dobre kakovosti, ki poleg izpolnjevanja minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- biti morajo lepo oblikovani,
- lahko so rahlo ukrivljeni ob upoštevanju značilnosti skupine špargljev, kateri pripadajo in morajo imeti zelo kompaktno vršičke,
- pri skupini beljenih špargljev je dovoljena samo rahla roza niansa na poganjku in vršičku,
- zeleni šparglji morajo biti na najmanj 80% dolžine zeleni,
- pri skupini belih špargljev ne sme biti prisotna nobena sled olesenosti. Za ostale skupine je dovoljena sled olesenosti na spodnjem delu poganjka, če se le-ta odstrani z normalnim lupljenjem,
- rez na dnu poganjka mora biti čim bolj natančna in ravna.

Dovoljene so rahle sledi rjavenja, ki se jih z običajnim lupljenjem odstrani.

6. člen

(razred II)

V razred II se uvrstijo poganjki špargljev, ki izpolnjujejo minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenja za razred II ter ne izpolnjujejo zahtev za uvrstitev v razred ekstra in razred I.

V primerjavi z razredom I so poganjki:

- lahko slabše oblikovani, bolj ukrivljeni in glede na splošne značilnosti skupine, ki ji pripadajo, so vršički lahko nekoliko razprti,
- dovoljene so sledi rjavenja, ki se jih z lupljenjem odstrani,
- pri skupini beljenih špargljev je dovoljeno obarvanje vršičkov vključno z zelenim odtenkom,
- vršički poganjkov vijolične skupine špargljev imajo lahko rahlo zelen odtenek,
- poganjki zelenih špargljev morajo biti najmanj na 60% dolžine zeleni,
- lahko rahlo oleseneli,
- rez na dnu poganjka je lahko rahlo poševna.

7. člen

(velikost)

Velikost je določena z dolžino in z premerom poganjkov špargljev

A) Velikost po dolžini:

Dolžina poganjkov mora biti:

- nad 17 cm za dolge šparglje,

- 12 do 17 cm za kratke šparglje,
 - 12 do 22 cm za II. razred zloženih špargljev, vendar ne povezanih v svežnje,
 - pod 12 cm za vršičke špargljev.
- Maksimalna dovoljena dolžina za beli in vijolični špargelj je 22 cm in za vijolično zeleni špargelj 27 cm.

B) Velikost premera:

Premer šparglja se meri v sredini poganjka.

Minimalni premer je prikazan po skupinah:

Barva	Kakovostni razred		
	ekstra	I. razred	II. razred
Beli	12 mm	10 mm	8 mm
Vijolični	12 mm	10 mm	8 mm
Vijolično zeleni	10 mm	6 mm	6 mm
Zeleni	10 mm	6 mm	6 mm

Velikost premera je prikazana po skupinah:

Barva	Kakovostni razred		
	ekstra	I. razred	II. razred
Beli	12-16 mm	10-16 mm	/
Vijolični	12-16 mm	10-16 mm	/
Vijolično zeleni	10-16 mm	6-12 mm	/
Zeleni	10-16 mm	6-12 mm	/

Največje odstopanje od velikosti v vsaki enoti pakiranja ali svežnja:

- a) razred ekstra: za velikost 16 mm in več je odstopanje do 8 mm,
- b) razred II:
 - beli, vijolični: za velikost 16 mm in več je odstopanje do 10 mm,
 - vijolično zeleni, zeleni: za velikost 12 mm in več je odstopanje do 8 mm.

8. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja špargljev razreda ekstra lahko vsebuje največ 5% poganjkov (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred ekstra iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred I iz 5. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred I ali imajo rahle razpoke, ki so nastale po spravi.

Vsaka enota pakiranja špargljev razreda I lahko vsebuje največ 10% poganjkov (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 5. člena tega pravilnika, izpolnjujejo pa zahteve za II razred iz 6. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II ali imajo rahle razpoke, ki so nastale po spravi.

Vsaka enota pakiranja špargljev razreda II lahko vsebuje največ 10% poganjkov (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar šparglji ne smejo biti gnili ali kako drugače neprimerni za uživanje.

Poleg zgornjih 10%, je dovoljena dodatna toleranca 10% po številu ali masi za poganjke, ki so imajo vdrtine ali rahle razpoke od pranja. V posamezni enoti pakiranja ali svežnju ne sme biti več kot 15% poganjkov z vdrtinami.

9. člen

(odstopanje velikosti)

Vsaka enota pakiranja v vseh razredih lahko vsebuje največ 10% poganjkov (po številu oziroma teži), ki ne ustrezajo zahtevanim velikostim za posamezen kakovostni razred in odstopajo od zahtevanih dolžin največ za 1 cm v dolžino in 2 mm v premeru.

zajo zahtevanim velikostim za posamezen kakovostni razred in odstopajo od zahtevanih dolžin največ za 1 cm v dolžino in 2 mm v premeru.

10. člen

(izenačenost)

V vsaki enoti pakiranja so lahko le šparglji istega porekla, kakovosti, barvne skupine in velikosti (kjer je ta meritev obvezna).

Dovoljeno je pakirati poganjke različnih barvnih skupin pod naslednjimi pogoji:

- b) beli špargelj: 10% po številu in teži vijoličnih špargljev je dovoljeno v ekstra in razredu I ter 15% v razredu II;
- c) vijolični, zeleni in vijolično zeleni šparglji: 10% po številu in teži iz druge barvne skupine.

V razredu II je dovoljena mešanica belih in vijoličnih špargljev, če so primerno označeni.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja ali partije mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

11. člen

(pakiranje)

Šparglji so lahko:

- a) čvrsto povezani v svežnjih:

Zunanji poganjki posameznega svežnja morajo biti reprezentativni po videzu in velikosti za povprečje celega svežnja. Dolžina poganjkov v posameznem svežnju mora biti enaka. Svežnji morajo biti poravnani v pakiranju, vsak posamezen sveženj je lahko zavarovan s papirjem.

V posameznem pakiranju morajo biti svežnji enake teže in dolžine;

- b) zloženi, vendar ne povezani.

Šparglji morajo biti pakirani tako, da so ustrezno zaščiteni pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

12. člen

(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta: "špargelj" in napis "beli", "zeleni", "vijolični", ali "vijolično zeleni" (po potrebi se dopiše še "kratki", "vršički" ali "mešanica belih in vijoličnih",

- poreklo (območje oziroma država pridelave),

- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki šparglje pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,

- državo izvora ali porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla špargljev,

- prodajne označbe:

- a) razred,

- b) velikost izražena:

- za šparglje, ki so podvrženi merilom o izenačenosti, z najmanjšim in največjim premerom:

- za šparglje, ki niso podvrženi merilom o izenačenosti, z najmanjši - največji premer ali z besedo "in več",

- za šparglje, pakirane v svežnje, je potrebno navesti število svežnjev v enoti pakiranja.

13. člen
(končni določbi)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

Št. 321-08-269/00
Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3823. Pravilnik o kakovosti korenčka

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

**PRAVILNIK
o kakovosti korenčka**

1. člen
(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za sorte svežega korenčka, vzgojene iz rodu *Daucus carota* L., ki so v prometu.

Pravilnik se ne uporablja za korenček, namenjen za industrijsko predelavo.

2. člen
(minimalne zahteve)

Korenček mora biti:

- nepoškodovan,
- zdrav (korenček, ki gnije ali se kvari, tako da ni primeren za uporabo, mora biti izključen),
- čist (brez vidnih tujih snovi in brez odvečne zemlje in nečistoče),
- neolesenel,
- čvrst,
- brez škodljivcev in brez poškodb, ki bi jih povzročili škodljivci,
- brez odganjanja cvetnega stebela,
- suh (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- ustrezno razvit, da lahko prenese transport in rokovanje.

3. člen
(razredi)

Korenček se uvršča v tri razrede:

- razred ekstra,
- razred I in
- razred II.

4. člen
(razred ekstra)

V razred ekstra se uvrsti korenček odlične kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- biti mora nepoškodovan,
- biti mora gladek,
- biti mora svež,
- biti mora pravilnih oblik in brez rež,
- biti mora opran,
- biti mora brez mehanskih poškodb in razpok in brez poškodb, ki bi nastale zaradi mraza,
- imeti mora sortno značilne lastnosti (zeleni ali škrlatni vrhovi niso dovoljeni),
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred ekstra.

5. člen
(razred I)

V razred I se uvrsti korenček dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- biti mora nepoškodovan,
- biti mora svež,
- imeti mora sortno značilne lastnosti,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Korenček lahko ima:

- manjše pomanjkljivosti v obliki,
- manjše pomanjkljivosti v obarvanosti,
- manjše zaceljene razpoke,
- manjše razpoke in reže,
- zelene ali škrlatne vrhove, ki so na posameznem korenčku lahko dolgi največ 1 cm (za korenček dolžine do 10 cm) oziroma največ 2 cm (za korenček dolžine nad 10 cm),

če to ne vpliva na splošen izgled korenčka, njegovo kakovost, skladiščno sposobnost in izgled vsebine pakiranja.

6. člen
(razred II)

V razred II se uvrsti korenček, ki izpolnjuje minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjuje zahtev za uvrstitve v razred ekstra ali razred I.

Korenček lahko ima:

- pomanjkljivosti v obliki in obarvanosti,
- zaceljene razpoke, ki ne segajo do sredice,
- razpoke in reže,
- zelene ali škrlatne vrhove, ki so na posameznem korenčku lahko dolgi največ 2 cm (za korenček dolžine do 10 cm) oziroma največ 3 cm (za korenček dolžine nad 10 cm).

7. člen
(velikost)

Velikost korenčka se določi z izmero največjega premera ekvatorialnega dela ali s tehtanjem korenčka (brez listja).

Velikosti korenčka:

a) zgodnje sorte korenčka (kjer rast ni bila ustavljena) in sorte z malimi korenji:

- premer korenov mora biti od 10 mm do 40 mm, če se velikost določa z izmero premera,
- teža korenov mora biti od 8 gramov do 150 gramov, če se velikost določa s tehtanjem,

b) sorte korenčka glavnega posevka in sorte z debelimi koreni:

- premer korenov ne sme biti manjši od 20 mm, če se velikost določa z izmero premera,
- teža korenov ne sme biti manjša od 50 gramov, če se velikost določa s tehtanjem.

Koreni, uvrščeni v ekstra razred, ne smejo biti debelejši od 45 mm, če se velikost določa z izmero premera, in ne težji od 200 gramov, če se velikost določa s tehtanjem.

8. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja korenčka razreda ekstra lahko vsebuje:

- največ 5% (po teži) korenčka, ki ne izpolnjuje zahtev za razred ekstra iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjuje zahteve za razred I iz 5. člena tega pravilnika oziroma je v mejah dovoljenih odstopanj za razred I,
- največ 5% (po teži) korenčka, ki ima na vrhu korenov rahle zelene ali škrlatne sledi.

Vsaka enota pakiranja korenčka razreda I lahko vsebuje:

- največ 10% (po teži) korenčka, ki ne izpolnjuje zahtev za razred I iz 5. člena tega pravilnika, vendar izpolnjuje zahteve za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma je v mejah dovoljenih odstopanj za razred II,
- največ 10% (po teži) korenčka z zlomljenimi koreni oziroma koreni brez konice.

Vsaka enota pakiranja korenčka razreda I lahko vsebuje:

- največ 10% (po teži) korenčka, ki ne izpolnjuje zahtev za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar korenček ne sme biti gnil ali neprimeren za uživanje,
- največ 25% (po teži) korenčka z zlomljenimi koreni.

9. člen

(odstopanja od velikosti)

Vsaka enota pakiranja korenčka razreda ekstra, razreda I ali razreda II lahko vsebuje največ 10% (po teži) korenčka, ki ne izpolnjuje zahtev glede najmanjše velikosti.

10. člen

(izenačenost)

Vsaka enota pakiranja korenčka razreda ekstra, razreda I in razreda II lahko vsebuje le korenček istega porekla, sorte, kakovosti in velikosti (če je korenček kalibriran).

V vsaki enoti pakiranja korenčka razreda ekstra razlika v velikosti med največjim in največjim korenkom ne sme biti večja od 20 mm oziroma 150 gramov. V vsaki enoti pakiranja korenčka razreda I razlika v velikosti med največjim in največjim korenkom ne sme biti večja od 30 mm oziroma 200 gramov. Korenček, uvrščen v razred II mora izpolnjevati le zahteve glede minimalne velikosti.

Viden del vsebine vsake enote pakiranja ali partije mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

11. člen

(pakiranje)

Korenček je lahko pakiran:

- a) v šopih (korenček mora biti pakiran s svojim listjem, ki mora biti sveže, zeleno in zdravo). V vsakem šopu morajo biti koreni izenačeni po velikosti. Šopi v vsaki enoti pakiranja

morajo biti izenačeni po teži in pakirani enakomerno v enem ali več slojih,

- b) z odstranjenim listjem (listje mora biti na vrhu korena odtrgano ali odrezano, brez poškodb korena) in
- zložen v majhno embalažo (z vsebino do 2 kg neto) ali

- zložen v več slojih ali
- v razsutem stanju (le korenček razreda II).

Korenček mora biti pakiran tako, da je zaščiten pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih primesi.

12. člen

(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja korenčka morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- a) vrsta oziroma narava:
 - "korenček" ali "korenček v šopih" oziroma "zgodnji korenček" ali "korenček glavnega posevka" (če vsebina pakiranja ni vidna od zunaj) oziroma
 - "korenček v šoti" (če je korenček pakiran v šoti),
- b) sorta (označitev sorte je obvezna le za korenček razreda ekstra),
- c) poreklo (območje oziroma država pridelave),
- d) ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki korenček pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- e) država izvora ali porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla korenčka,
- f) prodajne označbe:
 - razred,
 - velikost (najmanjši in največji premer ali teža),
 - število šopov (če je korenček pakiran v šopih).

Če je korenček v razsutem stanju (korenček, ki je naložen neposredno na prevozno sredstvo), morajo biti podatki iz prejšnjega odstavka navedeni v dokumentih, ki spremljajo korenček.

13. člen

(končni določbi)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87, 37/88, Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost korenčka.

Št. 321-08-262/00

Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3824. Pravilnik o kakovosti paradižnika

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

P R A V I L N I K o kakovosti paradižnika

1. člen

(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za sorte svežega paradižnika, vzgojene iz rodu *Lycopersicum esculentum* Mill., ki so v prometu.

Ta pravilnik se ne uporablja za paradižnik, namenjen za industrijsko predelavo.

Paradižniki se po obliki uvrstijo v enega od štirih komercialnih tipov:

- okrogli paradižniki,
- rebrasti paradižniki,
- izdolženi paradižniki,
- češnjevi paradižniki.

2. člen

(minimalne zahteve)

Paradižniki morajo biti:

- nepoškodovani,
- sveži,
- zdravi (paradižniki, ki so gnili ali se kvarijo, tako da niso primerni za uživanje, morajo biti izločeni),
- čisti (brez vidnih tujih snovi),
- suhi (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- ustrezno razviti in dozoreli, da lahko prenesejo prevoz in rokovanje.

Če so paradižniki v grozdu, morajo biti tudi peclji sveži, zdravi, čisti in brez listov ali drugih vidnih tujih snovi.

3. člen

(razredi)

Paradižniki se uvrščajo v tri razrede:

- razred ekstra,
- razred I in
- razred II.

4. člen

(razred ekstra)

V razred ekstra se uvrstijo paradižniki odlične kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- meso mora biti čvrsto,
- oblika, videz, obarvanost in razvitost morajo biti sortno značilne,
- biti morajo brez "zelenega ovratnika",
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred ekstra.

Paradižniki imajo lahko rahle površinske poškodbe, če to ne vpliva na njihov splošen izgled, njihovo kakovost, skladiščno sposobnost in izgled vsebine pakiranja.

5. člen

(razred I)

V razred I se uvrstijo paradižniki dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- biti morajo čvrsti,

- oblika, videz in razvitost morajo biti sortno značilne,
- ne smejo imeti nezaraslih razpok,
- biti morajo brez "zelenega ovratnika",
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Paradižniki lahko imajo:

- rahle nepravilnosti v obliki in razvitosti,
- rahle nepravilnosti v obarvanosti,
- rahle nepravilnosti kože,
- rahle odrgnine,

če to ne vpliva na njihov splošen izgled, njihovo kakovost, skladiščno sposobnost in izgled vsebine pakiranja.

Rebrasti paradižniki lahko imajo:

- zarasle razpoke, ki morajo biti na posameznem paradižniku krajše od 1 cm,
- rahle deformacije,
- majhen popek, ki ni oplutenel,
- znake oplutenelosti, ki ne smejo presegati 1 cm² površine posameznega paradižnika,
- tanko cvetno brazgotino podolgovate oblike (kot šiv), ki ne sme biti daljša od dveh tretjin velikosti posameznega paradižnika.

6. člen

(razred II)

V razred II se uvrstijo paradižniki, ki izpolnjujejo minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede najmanjše velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjujejo zahtev za uvrstitev v razred ekstra ali razred I.

Paradižniki morajo biti čvrsti in brez nezaraslih razpok.

Paradižniki lahko imajo:

- nepravilnosti v obliki, razvitosti in obarvanju,
 - kožne poškodbe ali odrgnine, če paradižniki niso resno prizadeti,
 - zarasle razpoke, ki morajo biti na posameznem paradižniku krajše od 3 cm.
- Rebrasti paradižniki lahko imajo:
- več brazgotin in pomanjkljivosti, ki ne smejo biti nepravilnih oblik,
 - popek,
 - znake oplutenelosti, ki ne smejo presegati 2 cm² površine posameznega paradižnika,
 - tanko cvetno brazgotino podolgovate oblike (kot šiv).

7. člen

(velikost)

Velikost paradižnikov se določi z izmero največjega premera ekvatorialnega dela.

Paradižniki razreda ekstra, razreda I in razreda II ne smejo biti manjši od 35 mm (okrogli in rebrasti paradižniki) oziroma 30 mm (izdolženi paradižniki).

Pri zahtevah glede velikosti plodov v enoti pakiranja se upošteva naslednja velikostna skala:

- 30 mm in več, vendar pod 35 mm (samo za izdolžene paradižnike),
- 35 mm in več, vendar pod 40 mm,
- 40 mm in več, vendar pod 47 mm,
- 47 mm in več, vendar pod 57 mm,
- 57 mm in več, vendar pod 67 mm,
- 67 mm in več, vendar pod 82 mm,
- 82 mm in več, vendar pod 102 mm,
- 102 mm in več.

Upoštevanje velikostne skale v enoti pakiranja je obvezno za paradižnik razreda ekstra in razreda I.

Zahteve glede velikosti iz tega člena ne veljajo za češnjeve paradižnike.

8. člen
(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja paradižnika razreda ekstra lahko vsebuje največ 5% paradižnikov (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred ekstra iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred I iz 5. člena tega pravilnika oziroma so v mejah odstopanj za razred I.

Vsaka enota pakiranja paradižnika razreda I lahko vsebuje največ 10% paradižnikov (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 5. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma so v mejah odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja paradižnika razreda II lahko vsebuje največ 10% paradižnikov (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 6. člena tega pravilnika, vendar paradižniki ne smejo biti gnili ali neprimerni za uživanje.

9. člen
(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja paradižnika razreda ekstra, razreda I ali razreda II lahko vsebuje največ 10% paradižnikov (po številu oziroma masi), katerih velikost ustreza velikosti neposredno nad ali pod označeno, vendar paradižniki ne smejo biti manjši od:

- 33 mm, za okrogle in rebraste paradižnike in
- 28 mm, za izdolžene paradižnike.

10. člen
(izenačenost)

Vsaka enota pakiranja paradižnika razreda ekstra, razreda I in razreda II lahko vsebuje le paradižnik istega porekla, sorte ali komercialnega tipa, kakovosti in, če je paradižnik kalibriran, tudi iste velikosti. Vsaka enota pakiranja paradižnika razreda ekstra in razreda I lahko vsebuje le paradižnik iste zrelosti in obarvanosti. Vsaka enota pakiranja izdolženega paradižnika razreda ekstra in razreda I lahko vsebuje le paradižnik iste dolžine.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

11. člen
(pakiranje)

Paradižnik mora biti pakiran tako, da je ustrezno zaščiteno pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

12. člen
(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("paradižnik"),
- komercialni tip ("okrogli paradižnik" ali "rebrasti paradižnik" ali "izdolženi paradižnik" oziroma "češnjev paradižnik"); komercialni tip je potrebno označiti, če vsebina embalaže ni vidna od zunaj, razen za češnjev paradižnik, kjer je potrebno v vsakem primeru označiti komercialni tip,
 - poreklo (območje oziroma država pridelave),
 - ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki paradižnik pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firma in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
 - država izvora ali področje porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla paradižnika,

– prodajne označbe (razred oziroma velikost, izražena z najmanjšim in največjim premerom).

13. člen
(končni določbi)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87, 37/88, Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost paradižnika.

Št. 321-08-263/00
Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3825. Pravilnik o kakovosti glavnatega zelja, brstičnega ohrovt, belušne zelene in špinače

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

P R A V I L N I K
o kakovosti glavnatega zelja, brstičnega ohrovt, belušne zelene in špinače

I. VSEBINA

1. člen
(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za:

- sorte svežega glavnatega zelja in glavnatega ohrovt (v nadaljnjem besedilu: glavnato zelje), vzgojene iz rodov *Brassica oleracea* L. var. *capitata* L. (vključno z rdečim in koničastim zeljem) in *Brassica oleracea* L. var. *bullata* DC. in var. *sabauda* L. (ohrovt), ki so v prometu,
- sorte svežega brstičnega ohrovt (stranski brsti vzdolž stebela), vzgojene iz rodu *Brassica oleracea* L. var. *bullata* subvar. *gemmifera* DC, ki so v prometu,
- sorte sveže belušne zelene, vzgojene iz rodu *Apium graveolens* L. var. *dulce* Mill., ki so v prometu,
- sorte sveže špinače, vzgojene iz rodu *Spinacia oleracea* L., ki so v prometu.

Ta pravilnik se ne uporablja za:

- glavnato zelje, namenjeno za industrijsko predelavo,
- brstični ohrovt, namenjen za industrijsko predelavo,
- belušno zeleno, namenjeno za industrijsko predelavo,
- špinačo, namenjeno za industrijsko predelavo.

II. KAKOVOST GLAVNATEGA ZELJA

2. člen

(minimalne zahteve)

Glavnato zelje:

- mora biti nepoškodovano,
- mora biti sveže,
- ne sme biti počeno in ne sme imeti znakov odganjanja v cvet,
- mora biti zdravo (glave, ki gnijejo ali se kvarijo, tako da niso primerne za uporabo, morajo biti izključene),
- mora biti brez odrgrnin in mehanskih poškodb,
- mora biti brez insektov ali drugih parazitov,
- mora biti brez poškodb od zmrzali,
- mora biti čisto (večinoma brez vidnih tujih delcev),
- mora biti suho (brez odvečne zunanje vlage),
- mora biti brez tujega vonja oziroma okusa,
- mora biti ustrezno razvito, da lahko prenese prevoz in rokovanje.

Kocen mora biti odrezan malo pod najnižjim mestom, kjer odganjajo listi. Listi morajo ostati čvrsto pritrjeni, rez pa mora biti čist.

3. člen

(razredi)

Glavnato zelje se uvršča v dva razreda:

- razred I in
- razred II.

4. člen

(razred I)

V razred I se uvrsti glavnato zelje dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- imeti mora tipične lastnosti sorte,
- glave morajo biti čvrste in trde (glede na sortno značilnost),
- listi morajo biti trdno pritrjeni (glede na sortno značilnost),
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Skladiščnemu glavnatemu zelju je dovoljeno odstraniti nekaj zunanjih listov. Listi glavnatega ohrovtva in zgodnjega glavnatega zelja morajo biti (ob upoštevanju lastnosti sorte) ustrezno obrezani, vendar je potrebno pustiti zadostno število listov za zaščito glave.

Zeleno glavnato zelje je lahko rahlo pomrznjeno.

Glavnato zelje lahko ima:

- rahle razpoke na zunanjih listih,
- rahle mehanske poškodbe in rahlo obrezane zunanje liste, če to ne vpliva na kakovost glavnatega zelja.

5. člen

(razred II)

V razred II se uvrsti glavnato zelje, ki izpolnjuje minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjuje zahtev za uvrstitev v razred I.

Glavnato zelje lahko ima:

- izrazitejše razpoke na zunanjih listih,
- odstranjenih več zunanjih listov,
- večje mehanske poškodbe in bolj obrezane zunanje liste,
- manj čvrste in trde glave.

6. člen

(velikost)

Velikost glavnatega zelja se ugotavlja s tehtanjem. Najmanjša teža glave je 350 gramov.

Določanje velikosti je obvezno za glavnato zelje, ki je pakirano v enote.

V enoti pakiranja glavnatega zelja najtežje glava ne sme biti več kot dvakrat večja od najlažje glave, razen če je najtežja glava težka 2 kg ali manj, kjer je lahko razlika med najtežjo in najlažjo glavo do enega kilograma.

7. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja glavnatega zelja razreda I lahko vsebuje največ 10% glav (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred II iz 5. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja glavnatega zelja razreda II lahko vsebuje največ 10% glav (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar glave ne smejo biti gnile, močno poškodovane ali kako drugače neprimerne za uživanje.

8. člen

(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja glavnatega zelja razreda I in razreda II lahko vsebuje največ 10% glav (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev glede velikosti, vendar glave ne smejo biti lažje od 300 gramov.

9. člen

(izenačenost)

Vsaka enota pakiranja glavnatega zelja razreda I in razreda II lahko vsebuje le glavnato zelje istega porekla, sorte in kakovosti. Vsaka enota pakiranja glavnatega zelja razreda I lahko vsebuje le glavnato zelje iste oblike in barve.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

10. člen

(pakiranje)

Glavnato zelje je lahko v posameznih enotah pakiranja ali v razsutem stanju.

Glavnato zelje mora biti pakirano tako, da je ustrezno zavarovano pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

11. člen

(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("zelje") ali narava (npr. "belo glavnato zelje"...), če vsebina embalaže ni vidna od zunaj,
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki glavnato zelje pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- država izvora ali področje porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla glavnatega zelja,
- prodajne označbe:
 - razred,
 - neto teža ali število glav.

Za glavnato zelje, ki se prevažna v razsutem stanju (naloženo neposredno na prevozno), morajo biti podatki iz prejšnjega odstavka razvidni iz spremne dokumentacije glavnatega zelja, ki mora biti pritrjena na vidnem delu znotraj prevoznega sredstva.

III. KAKOVOST BRSTIČNEGA OHROVTA

12. člen (minimalne zahteve)

Brstični ohrovt:

- mora biti nepoškodovan,
- mora biti zdrav (brstični ohrovt, ki gnije ali se kvari, tako da ni primeren za uporabo, mora biti izločen),
- mora biti svež,
- mora biti čist (večinoma brez vidnih tujih delcev)
- ne sme biti pomrznjen,
- mora biti brez insektov oziroma drugih parazitov,
- mora biti suh (brez zunanje vlage),
- mora biti brez tujega vonja oziroma okusa,
- mora biti ustrezno razvit, da lahko prenese prevoz in rokovanje.

Stebelce obrezanih brstičev mora biti odrezano malo pod zunanjimi listi, stebelce neobrezanih brstičev pa mora biti zlomljeno ob osnovi. Rez ali prelom mora biti gladek. Odrezanega ali odlomljenega dela se ne smejo držati drugi deli rastline.

13. člen (razredi)

Brstični ohrovt se uvršča v dva razreda:

- razred I in
- razred II.

14. člen (razred I)

V razred I se uvrsti brstični ohrovt dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 12. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- brsti morajo biti čvrsti in zaprti,
- biti mora brez poškodb zaradi zmrzali,
- obrezani brsti morajo biti značilne zelene barve,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Brstični ohrovt ima lahko:

- rahlo razbarvanost spodnjih listov pri neobrezanih brstih,
- rahle poškodbe zunanjih listov, ki so posledica obiranja, sortiranja ali pakiranja, če to ne vpliva na kakovost in splošni izgled brstičnega ohrovta oziroma vsebine pakiranja.

15. člen (razred II)

V razred II se uvrsti brstični ohrovt, ki izpolnjuje minimalne zahteve iz 12. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjuje zahtev za uvrstitev v razred I.

Brstični ohrovt ima lahko:

- manjšo čvrstost brstov,
- manj zaprte brste, vendar ne smejo biti odprti,
- rahle poškodbe od zmrzali.

16. člen (velikost)

Velikost brstičnega ohrovta se ugotavlja z izmero največjega premera v ekvatorialnem prerezu.

Velikost brstičnega ohrovta razreda I in razreda II mora biti najmanj:

- 10 mm, za obrezane brste,
- 15 mm, za neobrezane brste.

17. člen (odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja brstičnega ohrovta razreda I lahko vsebuje največ 10% (po teži) brstov, ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 14. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred II iz 15. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja brstičnega ohrovta razreda II lahko vsebuje največ 10% (po teži) brstov, ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 15. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 12. člena tega pravilnika, vendar brsti ne smejo biti gnili ali kako drugače neprimerni za uživanje.

18. člen (odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja brstičnega ohrovta razreda I in razreda II lahko vsebuje največ 10% (po teži) brstov, ki ne izpolnjujejo zahtev glede najmanjše velikosti.

19. člen (izenačenost)

Vsaka enota pakiranja brstičnega ohrovta razreda I in razreda II lahko vsebuje le brstični ohrovt istega porekla, sorte in kakovosti.

V isti enoti pakiranja brstičnega ohrovta razreda I razlika med največjim in najmanjšim brstom ne sme biti večja od 20 mm.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

20. člen (pakiranje)

Brstični ohrovt mora biti pakiran tako, da je ustrezno zavarovan pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

21. člen (označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("brstični ohrovt") ali narava ("obrezani brstični ohrovt" ali "neobrezani brstični ohrovt"), če vsebina embalaže ni vidna od zunaj,

- poreklo (območje oziroma država pridelave),

- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki brstični ohrovt pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,

- država izvora ali področje porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla brstičnega ohrovta,

- prodajne označbe:

- razred,

- velikost (največji in najmanjši premer), če je brstični ohrovt kalibriran.

IV. KAKOVOST BELUŠNE ZELENE

22. člen

(minimalne zahteve)

Belušna zelena mora biti:

- cela (zgornji del je lahko obrezan),
- sveža,
- zdrava (belušna zelena, ki gnije ali se kvari, tako da ni primerna za uporabo, mora biti izločena),
- brez poškodb od zmrzali,
- brez lukenj, stranskih poganjkov in cvetnih stebel,
- čista (večinoma brez vidnih tujih delcev),
- večinoma brez škodljivcev in poškodb zaradi škodljivcev,
- suha (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- ustrezno razvita, da lahko prenese prevoz in rokovanje.

Glavna korenina mora biti dobro očiščena in ne sme biti daljša od 5 cm.

23. člen

(razredi)

Belušna zelena se uvršča v dva razreda:

- razred I in
- razred II.

24. člen

(razred I)

V razred I se uvrsti belušna zelena dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 22. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- biti mora sortno značilne pravilne oblike,
- biti mora brez znakov bolezni na listih ali na listnih pecljih,
- listni peclji ne smejo biti zlomljeni, vlaknasti, zmečkani ali razcepljeni,
- pri beljeni belušni zeleni morajo biti listni peclji beli do rumenkasto beli ali zelenkasto beli vsaj do polovice celotne dolžine,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

25. člen

(razred II)

V razred II se uvrsti belušna zelena, ki izpolnjuje minimalne zahteve iz 22. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjuje zahtev za uvrstitev v razred I.

Belušna zelena lahko ima:

- rahle znake rjavenja,
- rahle deformacije ali rahle mehanske poškodbe, vendar lahko ima največ dva listna peclja, ki sta zlomljena, zmečkana ali razcepljena.

Pri beljeni belušni zeleni morajo biti listni peclji beli do rumenkasto beli ali zelenkasto beli vsaj do ene tretjine celotne dolžine.

26. člen

(velikost)

Velikost belušne zelene se določi s tehtanjem.

Belušne zelene mora biti težka vsaj 150 gramov.

Po velikosti se belušna zelena uvrsti v eno od treh skupin:

- velika (težka nad 800 gramov),
- srednja (težka od 500 do 800 gramov),
- majhna (težka od 150 do 500 gramov).

Razvrščanje iz prejšnjega odstavka je obvezno za belušno zeleno razreda I.

27. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja belušne zelene razreda I lahko vsebuje največ 10% (po številu) korenov, ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 24. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred II iz 25. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja belušne zelene razreda II lahko vsebuje največ 10% (po številu) korenov, ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 25. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 22. člena tega pravilnika, vendar koreni ne smejo biti gnili ali kako drugače neprimerni za uživanje.

28. člen

(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja belušne zelene razreda I in razreda II lahko vsebuje največ 10% (po številu) korenov, ki ne izpolnjujejo zahtev glede velikosti.

29. člen

(izenačenost)

Vsaka enota pakiranja belušne zelene razreda I in razreda II lahko vsebuje le belušno zeleno istega porekla, kakovosti in barve.

V isti enoti pakiranja belušne zelene razreda I razlika med največjim in najmanjšim korenkom ne sme presegati 200 gramov (velika) oziroma 150 gramov (srednja) oziroma 100 gramov (majhna).

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

30. člen

(pakiranje)

Belušna zelena je lahko pakirana:

- v zavitkih, v večji enoti pakiranja,
- zložena v enoti pakiranja.

Če je belušna zelena pakirana v zavitkih, morajo vsi zavitki v isti enoti pakiranja vsebovati enako število korenov.

Belušna zelena mora biti pakirana tako, da je ustrezno zavarovana pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

31. člen

(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("belušna zelena")
- označba "beljena zelena" ali označba barve oziroma tipa (samo, če vsebina embalaže ni vidna od zunaj),
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki belušno zeleno pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- država izvora ali področje porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla belušne zelene,

- prodajne označbe:
 - razred,
 - velikost ("velika" ali "srednja" ali "majhna"), če je belušna zelena sortirana po velikosti,
 - število korenov ali, če je belušna zelena pakirana v zavitke, število zavitkov.

V. KAKOVOST ŠPINAČE

32. člen

(minimalne zahteve)

Špinača (v listu ali v rozetah), mora biti:

- zdrava (špinača, ki gnije ali se kvari, tako da ni primerna za uporabo, mora biti izločena),
- sveža,
- čista (večinoma brez vidnih tujih delcev),
- brez škodljivcev,
- brez cvetnih stebel,
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- ustrezno odcejena (če je oprana),
- ustrezno razvita, da lahko prenese prevoz in rokovanje.

Pri špinači v rozeti mora biti del, ki zajema korenino, odrezen pri bazi zunanjih listov.

33. člen

(razredi)

Špinača se uvršča v dva razreda:

- razred I in
- razred II.

34. člen

(razred I)

V razred I se uvrsti špinača dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 32. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- barva listov mora biti tipična za sorto in za čas nabiranja,
- listi morajo biti brez poškodb od zmrzali, živalskih parazitov ali bolezni, ki bi kvarili videz ali užitnost,
- izenačenost mora biti v okviru zahtev za razred I.

Pri špinači v listih listni pecelj ne sme biti daljši od 10 cm.

35. člen

(razred II)

V razred II se uvrsti špinača, ki izpolnjuje minimalne zahteve iz 32. člena tega pravilnika in zahteve glede izenačenosti za razred II ter ne izpolnjuje zahtev za uvrstitev v razred I.

36. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja špinače razreda I lahko vsebuje največ 10% (po teži) špinače, ki ne izpolnjuje zahtev za razred I iz 34. člena tega pravilnika, vendar izpolnjuje zahteve za razred II iz 35. člena tega pravilnika oziroma je v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja špinače razreda II lahko vsebuje največ 10% (po teži) špinače, ki ne izpolnjuje zahtev za

razred II iz 35. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 32. člena tega pravilnika, vendar špinača ne sme biti gnila ali kako drugače neprimerna za uživanje.

Poleg odstopanja iz prejšnjega odstavka lahko vsaka enota pakiranja špinače v rozeti vsebuje največ 10% (po teži) rozet s koreninami, ki so za največ 1 cm daljše od osnove zunanjih listov.

37. člen

(izenačenost)

Vsaka enota pakiranja špinače razreda I in razreda II lahko vsebuje le špinačo istega porekla, sorte in kakovosti. V isti enoti pakiranja ne smeta biti skupaj pakirana špinača v listu in špinača v rozeti.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja oziroma zavitka mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

38. člen

(pakiranje)

Špinača mora biti pakirana tako, da je ustrezno zavarovana pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

39. člen

(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("špinača") oziroma narava ("špinača v listih" ali "špinača v rozeti"), če vsebina embalaže ni vidna od zunaj),
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki špinačo pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- država izvora ali področje porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla špinače,
- prodajne označbe (razred).

VI. KONČNI DOLOČBI

40. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87 in 37/88 in Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost zelja, ohrovt, brstičnega ohrovt, zelene in špinače.

Št. 321-08-273/00

Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3826. Pravilnik o kakovosti breskev in nektarin

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

P R A V I L N I K
o kakovosti breskev in nektarin

1. člen

(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za sorte svežih breskev in nektarin, vzgojene iz rodov *Prunus persica* Sieb. in Zucc., ki so v prometu.

Ta pravilnik se ne uporablja za breskve in nektarine, namenjene za industrijsko predelavo.

2. člen

(minimalne zahteve)

Breskve in nektarine morajo biti:

- nepoškodovane,
- zdrave (breskve in nektarine, ki so zaradi pojava gnilobe ali poškodb neprimerne za uživanje, morajo biti izločene),
- čiste (brez vsake vidne tuje snovi),
- suhe (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- brez škodljivcev in brez poškodb, ki bi jih povzročili škodljivci,
- ustrezno razvite in zrele, da lahko prenesejo prevoz in rokovanje.

3. člen

(razredi)

Breskve in nektarine se uvrščajo v tri razrede:

- razred ekstra,
- razred I in
- razred II.

4. člen

(razred ekstra)

V razred ekstra se uvrstijo breskve in nektarine odlične kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- oblika, razvitost in obarvanost morajo biti sortno značilne, dovoljene so le razlike, ki so rezultat specifičnosti pridelovalnega področja,

- meso mora biti popolnoma zdravo,
- biti morajo brez pomanjkljivosti, razen neznatnih površinskih pomanjkljivosti, ki ne vplivajo na kakovost, skladiščno sposobnost in splošni izgled breskev in nektarin oziroma vsebino pakiranja,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred ekstra.

5. člen

(razred I)

V razred I se uvrstijo breskve in nektarine dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- oblika, razvitost in obarvanost morajo biti sortno značilne, dovoljene so le razlike, ki so rezultat specifičnosti pridelovalnega področja,
- meso mora biti popolnoma zdravo,
- na mestu, kjer je pritrjen pecelj ne smejo biti poškodovane,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Dovoljene so:

- a) nezatne pomanjkljivosti v obliki, razvoju, obarvanosti breskev in nektarin,
- b) površinske pomanjkljivosti podolgovatih oblik, ki na posamezni breskvi ali hruški ne smejo biti dolge več kot 1 cm,
- površinske pomanjkljivosti drugačnih oblik, ki ne smejo pokrivati več kot 0,5 cm² površine posamezne breskve ali nektarine,

če to ne vpliva na kakovost, skladiščno sposobnost in splošni izgled breskev in nektarin oziroma vsebine pakiranja.

6. člen

(razred II)

V razred II se uvrstijo breskve in nektarine, ki izpolnjujejo minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjujejo zahtev za uvrstitev v razred ekstra ali v razred I.

Meso mora biti brez večjih pomanjkljivosti.

Breskve in nektarine so lahko počene oziroma pokvarjene pri stičišču peclja in ploda le ob upoštevanju dovoljenih odstopanj kakovosti za razred II (kvantitativnih in kvalitativnih).

Na kožici breskev in nektarin so dovoljene pomanjkljivosti podolgovate oblike, ki na posamezni breskvi ali nektarini ne smejo biti dolge več kot 2 cm; v primeru pomanjkljivosti drugačnih oblik pa njihova skupna površina ne sme presegati 1,5 cm² površine posamezne breskve ali nektarine.

7. člen

(velikost)

Velikost breskev in nektarin se določi z izmero:

- obsega in
- največjega premera ekvatorialnega dela.

Breskve in nektarine se po velikosti razvrščajo v skladu z naslednjo lestvico:

Premer	Velikost (označba)	Obseg
90 mm in več	AAAA	28 cm in več
80 mm in več, toda manj kot 90 mm	AAA	25 cm in več, toda manj kot 28 cm
73 mm in več, toda manj kot 80 mm	AA	23 cm in več, toda manj kot 25 cm
67 mm in več, toda manj kot 73 mm	A	21 cm in več, toda manj kot 23 cm
61 mm in več, toda manj kot 67 mm	B	19 cm in več, toda manj kot 21 cm
56 mm in več, toda manj kot 61 mm	C	17,5 cm in več, toda manj kot 19 cm
51 mm in več, toda manj kot 56 mm	D	16 cm in več, toda manj kot 17,5 cm

Za razred ekstra morajo imeti breskve in nektarine najmanj 17,5 cm obsega in najmanj 56 mm premera.

Velikost D (51 mm in več, toda manj kot 56 mm v premeru in 16 cm in več, toda manj kot 17,5 v obsegu) ni dovoljena v obdobju od 1. julija do 31. oktobra tekočega leta.

Razvrščanje po velikosti je obvezno pri vseh razredih.

8. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja breskev ali nektarin razreda ekstra lahko vsebuje največ 5% breskev ali nektarin (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred ekstra iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred I iz 5. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred I.

Vsaka enota pakiranja breskev ali nektarin razreda I lahko vsebuje največ 10% breskev ali nektarin (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 5. člena tega pravilnika, vendar izpolnjujejo zahteve za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja breskev ali nektarin razreda II lahko vsebuje največ 10% breskev ali nektarin (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 6. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar breskve in nektarine ne smejo:

- biti gnile,
- imeti izrazitih odtiskov,
- biti tako poškodovane, da niso primerne za uživanje.

9. člen

(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja breskev ali nektarin v vseh razredih lahko vsebuje največ 10% breskev ali nektarin (po številu oziroma masi), katerih premer je za največ 3 mm večji ali manjši in katerih obseg je za največ 1 cm večji ali manjši od označene velikosti.

Ne glede na prejšnji odstavek lahko vsaka enota pakiranja breskev ali nektarin najmanjše velikosti (D) vsebuje največ 10% breskev ali nektarin, ki so od označene najmanjše velikosti manjši za največ 2 mm v premeru in za največ 6 mm v obsegu.

10. člen

(izenačenost)

V vsaki enoti pakiranja so lahko le breskve ali nektarine istega porekla, sorte, kakovosti, velikosti in iste stopnje zrelosti. V vsaki enoti pakiranja breskev ali nektarin razreda ekstra so lahko le breskve ali nektarine iste obarvanosti.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

11. člen

(pakiranje)

Breskve in nektarine morajo biti pakirane tako, da so ustrezno zaščitene pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

Breskve in nektarine razreda ekstra morajo biti pakirane v enojnih platojih oziroma vložkih, tako da so plodovi med seboj ločeni.

Breskve in nektarine razreda I in razreda II so lahko pakirane:

- v enem ali dveh slojih ali
- v največ štirih slojih, če so v trdih vložkih, ki morajo biti izdelani tako, da ne pritiskajo na plodove v vložku neposredno pod njim.

12. člen

(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja breskev ali nektarin morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("breskve" ali "nektarine"),
- sorta (samo za razreda ekstra in razred I),
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki breskve ali nektarine pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- država izvora ali porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla breskev ali nektarin,
- prodajne označbe: razred in velikost (z označbo iz drugega odstavka 7. člena tega pravilnika).

Na vsaki enoti pakiranja breskev ali nektarin se lahko označita tudi:

- minimalna vsebnost sladkorja, določena z Brixovim testom,
- največja čvrstost plodov, izražena v kg/0,5 cm² (neobvezno).

13. člen

(končni določbi)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87, 37/88 Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost breskev in nektarin.

Št. 321-02-481/00

Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3827. Pravilnik o kakovosti čebule in radiča za siljenje

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

PRAVILNIK o kakovosti čebule in radiča za siljenje

I. VSEBINA

1. člen

(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za:
- sorte sveže čebule, vzgojene iz rodu *Allium cepa* L., ki so v prometu,

– sorte svežega radiča za siljenje, tipa witloof, vzgojene iz rodu *Cichorium intybus* L. var. *foliosum* HEGI, ki so v prometu (v nadaljnjem besedilu: radič).

Ta pravilnik se ne uporablja za:

- mlado čebulo s celimi listi in za čebulo, namenjeno za industrijsko predelavo,
- radič, namenjen za industrijsko predelavo.

II. KAKOVOST ČEBULE

2. člen

(minimalne zahteve)

Čebula mora biti:

- nepoškodovana,
- zdrava (čebula, ki gnije ali se kvari, tako da ni primerna za uporabo, mora biti izločena),
- čista (brez vidnih tujih snovi),
- brez poškodb zaradi zmrzali,
- dovolj suha za predvideno uporabo (pri čebuli za vlaganje morata biti popolnoma suhi vsaj prvi dve zunanji lupini in vrat),
 - brez zunanje vlage,
 - brez tujega vonja oziroma okusa,
 - čebulni vrat mora biti odtrgan ali gladko odrezan in ne sme biti daljši od 4 cm (razen pri čebuli, ki je spletena),
 - ustrezno razvita, da lahko prenese prevoz in rokovanje.

3. člen

(razredi)

Čebula se uvršča v dva razreda:

- razred I in
- razred II.

4. člen

(razred I)

V razred I se uvrsti čebula dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- oblika, obarvanost in razvitost morajo biti sortno značilne,
- biti mora čvrst in trdna,
- biti mora brez vidnih znakov odganjanja,
- ne sme imeti votlih ali trdih cvetnih stebel,
- ne sme imeti izboklin zaradi motenega razvoja,
- biti mora praktično brez koreninic, razen čebule, ki se pobere pred polno zrelostjo, kjer so koreninice dovoljne,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Čebula lahko:

- ima majhne razpoke v zunanji lupini,
- kaže znake rahle obledelosti, če to ne vpliva na zunanje suhe luskoliste, ki varujejo meso in ne prekriva več kot ene petine površine čebulice,
- ima majhne razpoke na zunanjih luskolistih in manjše manjkajoče dele zunanjih luskolistov, če meso ostane zavarovano.

5. člen

(razred II)

V razred II se uvrsti čebula, ki izpolnjuje minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjuje zahtev za uvrstitev v razred I.

Čebula mora biti razmeroma čvrsta.

Čebula lahko ima:

- obliko in obarvanje, ki nista tipična za sorto,
 - zgodnje znake rasti poganjka (največ 10% čebule po številu oziroma masi v vsaki enoti pakiranja),
 - sledove odrgnin,
 - rahle sledove parazitov ali bolezni,
 - majhne zarasle razpoke,
 - rahle zaceljene poškodbe,
 - koreninice,
 - znake umazanosti, ki ne smejo vplivati na luskolist, ki ščiti meso in ne smejo prekrivati več kot eno polovico površine čebulice,
 - razpoke na zunanjem luskolistu in manjkajoče dele zunanjega luskolista, katerih površina ne sme presežati več kot eno tretjino površine čebulice,
- če to ne vpliva na kakovost in skladiščno sposobnost čebule.

6. člen

(velikost)

Velikost čebule se določa z izmero največjega premera ekvatorialnega dela.

Velikost čebule mora biti najmanj 10 mm.

Razlika med velikostjo največje in najmanjše čebule v isti enoti pakiranja ne sme presežati:

- 5 mm, če je velikost najmanjše čebule 10 mm ali več, vendar manj kot 20 mm,
- 10 mm, če je velikost najmanjše čebule 15 mm ali več, vendar manj kot 25 mm,
- 15 mm, če je velikost najmanjše čebule 20 mm ali več, vendar manj kot 40 mm,
- 20 mm, če je velikost najmanjše čebule 40 mm ali več, vendar manj kot 70 mm,
- 30 mm, če je velikost najmanjše čebule 70 mm ali več.

7. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja čebule razreda I lahko vsebuje največ 10% čebule (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjuje zahtev za razred I iz 4. člena tega pravilnika, vendar izpolnjuje zahteve za razred II iz 5. člena tega pravilnika oziroma je v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja čebule razreda II lahko vsebuje največ 10% čebule (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjuje zahtev za razred II iz 5. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar čebula ne sme biti gnila ali kako drugače neprimerna za uživanje.

8. člen

(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja čebule razreda I in II lahko vsebuje največ 10% čebule (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjuje zahtev glede velikosti, vendar lahko velikost čebule odstopa za največ 20% (navzgor ali navzdol).

9. člen

(izenačenost)

Vsebine vsake enote pakiranja čebule lahko vsebuje le čebulo istega porekla, sorte, kakovosti in velikosti.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

10. člen
(pakiranje)

Čebula mora biti pakirana tako, da je ustrezno zaščiten pred zunanjimi vplivi.

Čebulo je lahko pakirana na enega od naslednjih načinov:

- zložena v plasti,
- v razsutem stanju,
- spletena (po najmanj 16 čebul s popolnoma suhimi listi).

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

11. člen
(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja čebule morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- a) vrsta ("čebula"),
- b) poreklo (območje oziroma država pridelave),
- c) ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki čebulo pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- d) država izvora ali porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla čebule,
- e) prodajne označbe:
 - razred,
 - velikost, izražena z najmanjšim in največjim premerom,
 - teža.

III. KAKOVOST RADIČA

12. člen
(minimalne zahteve)

Radič mora biti:

- nepoškodovan,
- zdrav (radič, ki gnije ali se kvari, tako da ni primeren za uporabo, mora biti izločen),
- brez rdečkaste razbarvanosti, poškodb zaradi zmrzali ali mehanskih poškodb,
- brez poškodb zaradi škodljivcev (glodalcev, žuželk in drugih parazitov) ali bolezni,
- brez zametkov cvetnih stebel, daljših od treh četrtin glavice,
- čist (brez umazanih listov od prsti in brez tujih vidnih delcev),
- bled (rumenkasto bele barve),
- čisto odrezan ali čisto odlomljen pri korenu,
- svež,
- suh (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- dovolj razvit, da prenese prevoz in rokovanje.

13. člen
(razredi)

Radič se uvršča v tri razrede:

- razred ekstra,
- razred I in
- razred II.

14. člen
(razred ekstra)

V razred ekstra se uvrsti radič odlične kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 12. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- oblika mora biti tipično sortna,
- biti mora čvrst,
- imeti mora zaprte glavice (glavice z ostrim, dobro zaprtim vrhom),
- zunanji listi morajo segati vsaj do treh četrtin dolžine glavice,
- ne sme biti zelenkastega ali steklastega videza,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred ekstra.

15. člen
(razred I)

V razred I se uvrsti radič dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 12. člena tega pravilnika izpolnjuje še naslednje zahteve:

- biti mora primerno čvrst,
 - zunanji listi morajo segati vsaj do polovice dolžine glavice,
 - ne sme biti zelenkastega ali steklastega videza,
 - velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.
- Radič lahko ima:
- neznatne nepravilnosti v obliki,
 - majhno razprtost konice, katere premer ne sme presegati ene petine največjega premera glavice,
 - manj čvrsto in manj zaprto glavico kot pri razredu ekstra.

16. člen
(razred II)

V razred II se uvrsti radič, ki izpolnjuje minimalne zahteve iz 12. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjuje zahtev za uvrstitev v razred ekstra ali razred I.

Radič lahko ima:

- rahle pomanjkljivosti v obliki,
 - rahlo zelenkasto obarvane liste konic,
 - rahlo razprtost konice, katere premer ne sme presežati ene tretjine največjega premera glavice,
- Radič je lahko nepravilne oblike, če je pakiran ločeno in izpolnjuje zahteve iz prvega odstavka tega člena ter druge in tretje alineje prejšnjega odstavka.

17. člen
(velikost)

Velikost radiča se ugotavlja z izmero premera preseka širine glavice, pravokotno na longitudinalno os in z izmero dolžine glavice.

Velikosti radiča po razredih:

- a) najmanjši premer:
 - 2,5 cm, za razred ekstra, razred I in razred II (radič, krajši od 14 cm),
 - 3 cm, za razred ekstra in razred I ter 2,5 cm, za razred II (radič, dolžine 14 cm ali več),
- b) največji premer:
 - 6 cm, za razred ekstra,
 - 8 cm, za razred I,
- c) najmanjša dolžina:
 - 9 cm, za razred ekstra, razred I in razred II,
- d) največja dolžina:
 - 17 cm, za razred ekstra,
 - 20 cm, za razred I,
 - 24 cm, za razred II.

Za radič razreda II, dolžine med 6 in 12 cm, mora biti na enoti pakiranja označena največja in najmanjša dolžina glavic, ki so v enoti pakiranja.

18. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja radiča razreda ekstra lahko vsebuje največ 5% radiča (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjuje zahtev za razred ekstra iz 14. člena tega pravilnika, vendar izpolnjuje zahteve za razred I iz 15. člena tega pravilnika oziroma je v mejah dovoljenih odstopanj za razred I.

Vsaka enota pakiranja radiča razreda I lahko vsebuje največ 10% radiča (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjuje zahtev za razred I iz 15. člena tega pravilnika, vendar izpolnjuje zahteve za razred II iz 16. člena tega pravilnika oziroma je v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja razreda II lahko vsebuje največ 10% radiča (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjuje zahtev za razred II iz 16. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 12. člena tega pravilnika, vendar radič ne sme biti gnil ali kako drugače neprimeren za uživanje.

19. člen

(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja radiča razreda ekstra, razreda I in razreda II lahko vsebuje največ 10% radiča (po številu oziroma masi), katerih dolžina in premer odstopata od velikosti iz 17. člena tega pravilnika za največ 1 cm (navzgor ali navzdol), razen za najmanjši premer, kjer to odstopanje ni dovoljeno.

V vsaki enoti pakiranja radiča je lahko razlika med:

- največjo in najmanjšo dolžino glavic največ 5 cm (za razred ekstra) oziroma 8 cm (za razred I) oziroma 10 cm (za razred II),

- največjim in najmanjšim premerom glavic največ 2,5 cm (za razred ekstra) oziroma 4 cm (za razred I) oziroma 5 cm (za razred II).

20. člen

(izenačenost)

V vsaki enoti pakiranja radiča je lahko le radič istega porekla, kakovosti, sorte in velikosti.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

21. člen

(pakiranje)

Radič razreda ekstra, razreda I ali razreda II je lahko pakiran:

- ravno v plasteh ali
- v majhnih zavitkih.

Radič razreda II, ki je nepravilnih oblik, mora biti pakiran v zabojih, ki so težki najmanj 7 kg.

Radič mora biti pakiran tako, da je ustrezno zavarovan pred zunanjimi vplivi. Če je radič pakiran v lesenih zabojih, mora biti z zaščitnim materialom ločen od vseh strani zaboja.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

22. člen

(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("witloof" ali "radič witloof"),
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki radič pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,

- država izvora ali področje porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla radiča,

- prodajne označbe:

- razred,
- največja in najmanjša dolžina glavic (samo za radič razreda II, dolžine od 6 do 12 cm).

IV. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

23. člen

(končni določbi)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87, 37/88 in Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost čebule.

Št. 321-08-267/00

Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo
spec. akad. št. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3828. Pravilnik o kakovosti jajčevcev in bučk

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravstvo

**P R A V I L N I K
o kakovosti jajčevcev in bučk**

I. VSEBINA

1. člen

(splošna določba)

Ta pravilnik se uporablja za:

- vse sorte svežih jajčevcev, vzgojenih iz *Solanum melongena* L. var. *Esculentum*, *insanum* in *ovigerum*, ki so v prometu,

- vse sorte svežih bučk, vzgojenih iz *Cucurbita pepo* L., pobrane mlade in nežne, preden njihova semena postanejo čvrsta, ki so v prometu.

Ta pravilnik se ne uporablja za:

- jajčevce, namenjene za industrijsko predelavo,
 - bučke, namenjene za industrijsko predelavo.
- Po obliki razlikujemo podolgovate in okroglaste jajčevce.

II. KAKOVOST JAJČEVCEV

2. člen

(minimalne zahteve)

Jajčevci morajo biti:

- celi,
- sveži po videzu,

- čvrsti,
- zdravi (jajčevci, ki so zaradi pojava gnilobe ali poškodbe neprimerni za uživanje, morajo biti izločeni),
- čisti (predvsem brez vidne tuje snovi),
- zadostno razviti, da meso ni vlaknasto ali leseno in da semena niso preveč razvita,
- suhi (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- ustrezno razviti in dozoreli, da lahko prenesejo prevoz in rokovanje.

Jajčevci morajo imeti čašne liste in pecelj, ki smejo biti rahlo poškodovani.

3. člen

(razredi)

Jajčevce uvrščamo v dva razreda:

- razred I in
- razred II.

4. člen

(razred I)

V razred I se uvrstijo jajčevci dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- oblika, razvitost in obarvanost morajo biti sortno značilne,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Jajčevci ne smejo imeti poškodb od sonca.

Če ne kvarijo celotnega videza, kakovosti, sposobnosti za shranjevanje ali predstavitev v enoti pakiranja, so dovoljene:

- rahle pomanjkljivosti v obliki jajčevcev,
- rahlo razbarvani spodnji del jajčevca,
- rahle površinske poškodbe oziroma rahle zarasle razpoke, če te ne zajemajo več kot 3 cm² jajčevca.

5. člen

(razred II)

V razred II se uvrstijo jajčevci, ki izpolnjujejo minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjujejo zahtev za uvrstitev v razred I.

Če izpolnjujejo osnovne značilnosti kakovosti in predstavitve v enoti pakiranja, imajo jajčevci v razredu II lahko:

- pomanjkljivosti v obliki,
- pomanjkljivosti glede barve,
- rahle ožganine od sonca, če te ne pokrivajo več kot 4 cm²,
- rahle zarasle poškodbe površine, če te ne pokrivajo več kot 4 cm².

6. člen

(velikost)

Velikost jajčevca se ugotavlja z največjim premerom v ekvatorialnem prerezu na vzdolžno os, ali po teži.

A) Minimalni premer je:

- pri podolgovatih jajčevcih 40 mm,
- pri okroglih jajčevcih 70 mm.

Razlika med najmanjšimi in največjimi jajčevci v isti enoti pakiranja ne sme biti:

- več kot 20 mm pri podolgovatih jajčevcih,
- več kot 25 mm pri okroglih jajčevcih.

Podolgovati jajčevci brez peclja morajo biti dolgi vsaj 80 mm.

B) Minimalna teža je 100 gramov.

Pri določanju velikosti po teži se upošteva naslednjo lestvico:

- 100 do 300 gramov z maksimalno razliko 75 gramov med najmanjšimi in največjimi jajčevci v isti enoti pakiranja,
- 300 do 500 gramov z maksimalno razliko 100 gramov med najmanjšimi in največjimi jajčevci v isti enoti pakiranja,

- nad 500 gramov z maksimalno razliko 250 gramov med najmanjšimi in največjimi jajčevci v isti enoti pakiranja.

Pri merjenju velikosti jajčevcev iz razreda I se obvezno upošteva lestvica iz prejšnjega odstavka tega člena.

7. člen

(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja jajčevcev razreda I lahko vsebuje največ 10% plodov jajčevcev (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 4. člena tega pravilnika in izpolnjujejo zahteve za razred II iz 5. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja jajčevcev razreda II lahko vsebuje največ 10% plodov jajčevcev (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 5. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 4. člena tega pravilnika, vendar jajčevci ne smejo gniti, imeti izrazitih poškodb ali nezaraslih razpok oziroma biti kako drugače neprimerni za uživanje.

8. člen

(odstopanja velikosti)

Dovoljena odstopanja od zahtevane velikosti v enoti pakiranja so lahko:

- v razredu I do 10% plodov jajčevcev po številu oziroma masi, katerih velikost je le malo večja ali manjša od velikosti, navedeni na enoti pakiranja,
- v razredu II do 10% plodov jajčevcev po številu oziroma masi, ki ne izpolnjujejo zahtev po minimalni velikosti.

Dovoljena odstopanja od zahtevane velikosti se ne uporabljajo za jajčevce, katerih premer je za več kot 5 mm manjši od minimalnega premera, ali za jajčevce, katerih teža je manjša od 90 gramov.

9. člen

(izenačenost)

V vsaki enoti pakiranja so lahko le jajčevci istega porekla, sorte, komercialnega tipa, kakovosti in velikosti, enake razvitosti in obarvanosti.

Podolgovati jajčevci, pakirani v isti enoti, morajo biti izenačeni po dolžini.

Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

10. člen

(pakiranje)

Jajčevci morajo biti pakirani tako, da so ustrezno zaščiteni pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

11. člen
(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("jajčevce", če vsebina embalaže ni vidna od zunaj),
- sorta (neobvezno),
- poreklo (območje oziroma država pridelave),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki jajčevce pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,
- država izvora ali porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla jajčevcev,
- prodajne označbe:
- razred,
- velikost (kjer je to primerno), izražena:
 - z maksimalnim in minimalnim premerom (če se velikost meri s premerom) ali
 - z maksimalno in minimalno težo, če se velikost meri s težo.

III. KAKOVOST BUČK

12. člen
(minimalne zahteve)

Bučke morajo biti:

- nepoškodovane (odtrgane s pecljem so lahko rahlo poškodovane),
- svežega videza,
- čvrste,
- zdrave (bučke, ki so zaradi pojava gnilobe ali poškodb neprimerne za uživanje, morajo biti izločene),
- brez vidnih poškodb zaradi insektov ali drugih parazitov,
- brez lukenj in razpok,
- čiste (brez vsake vidne tuje snovi),
- zadostno dozorele, vendar z ne preveč razvitimi semeni,
- suhe (brez zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- ustrezno razvite in zrele, da lahko prenesejo prevoz in rokovanje.

13. člen
(razredi)

Bučke uvrščamo v dva razreda:

- razred I in
- razred II.

14. člen
(razred I)

V razred I se uvrstijo bučke dobre kakovosti, ki poleg minimalnih zahtev iz 12. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

- oblika, razvitost in obarvanost morajo biti sortno značilne,
- imeti morajo pecelj, ki je lahko dolg največ 3 cm,
- velikost in izenačenost morata biti v okviru zahtev za razred I.

Če ne kvarijo celotnega videza, kakovosti, sposobnosti za shranjevanje ali predstavitev v enoti pakiranja, so dovoljene:

- rahle pomanjkljivosti v obliki,
- rahle pomanjkljivosti v barvi,
- rahle zarasle razpoke na lupini.

15. člen
(razred II)

V razred II se uvrstijo bučke, ki izpolnjujejo minimalne zahteve iz 12. člena tega pravilnika in zahteve glede velikosti in izenačenosti za razred II ter ne izpolnjujejo zahtev za uvrstitev v razred I iz 14. člena tega pravilnika.

Če izpolnjujejo osnovne značilnosti kakovosti in predstavitev v enoti pakiranja, imajo bučke v razredu II lahko:

- pomanjkljivosti v obliki,
- pomanjkljivosti glede barve,
- rahle ožganine od sonca,
- rahle zarasle poškodbe površine, če te ne vplivajo na shranjevanje.

16. člen
(velikost)

Velikost bučk se ugotavlja po dolžini ali po teži.

a) Dolžina se meri od stičišča med pecljem in spodnjim delom plodu, upoštevajoč naslednjo lestvico:

- 7 cm do vključno 14 cm,
- 14 cm (izključno) do 21 cm (vključno),
- 21 cm (izključno) do 30 cm.

b) Pri določanju velikosti po teži se upošteva naslednja lestvica:

- 50 do 100 gramov (vključno),
- 100 gramov (izključno) do 225 gramov (vključno),
- 225 gramov (izključno) do 450 gramov.

17. člen
(odstopanja kakovosti)

Vsaka enota pakiranja bučk razreda I lahko vsebuje največ 10% plodov bučk (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I iz 14. člena tega pravilnika in izpolnjujejo zahteve za razred II iz 15. člena tega pravilnika oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II.

Vsaka enota pakiranja bučk razreda II lahko vsebuje največ 10% plodov bučk (po številu oziroma masi), ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II iz 15. člena tega pravilnika oziroma minimalnih zahtev iz 12. člena tega pravilnika, vendar bučke ne smejo gniti, imeti izrazitih poškodb in nezarasnih razpok oziroma biti kako drugače neprimerne za uživanje.

18. člen
(odstopanja velikosti)

Vsaka enota pakiranja bučk razreda I in II lahko vsebuje največ 10% bučk (po številu oziroma masi), katerih velikost je le malo večja ali manjša od velikosti, navedeni na enoti pakiranja. To odstopanje se uporablja le za bučke, ki ne odstopajo za več kot 10% od zahtevanih omejitev velikosti ali teže.

19. člen
(izenačenost)

V vsaki enoti pakiranja so lahko le bučke istega porekla, kakovosti in velikosti (če je predpisano razvrščanje po velikosti) in po možnosti enake stopnje razvitosti in obarvanosti.

Viden del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

20. člen
(pakiranje)

Bučke morajo biti pakirane tako, da so ustrezno zaščitene pred zunanjimi vplivi.

V enoti pakiranja ne sme biti tujih snovi.

21. člen
(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja morajo biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označene:

- vrsta ("bučke", če vsebina embalaže ni vidna od zunanaj),

- poreklo (območje oziroma država pridelave),

- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki bučke pakira; v primeru uvoza pa ime in naslov oziroma firmo in sedež prodajalca v Sloveniji in ime in naslov proizvajalca ali državo proizvajalca,

- država izvora ali porekla, če bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede pravega izvora ali porekla bučk,

- prodajne označbe:

- razred,

- velikost (če je to primerno), izražena:

- ali z maksimalno in minimalno vrednostjo (če se velikost meri z dolžino),

- ali z maksimalno in minimalno težo, če se velikost meri s težo.

IV. KONČNI DOLOČBI

22. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2001.

S 1. januarjem 2001 se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87, 37/88, Uradni list RS, št. 1/95, 30/99, 59/99 in 71/00), ki se nanašajo na kakovost jajčevcev in bučk.

Št. 321-08-272/00

Ljubljana, dne 19. septembra 2000

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano

Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za zdravstvo

spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.

3829. Pravilnik o označevanju in navodilu za uporabo zdravil za uporabo v veterinarski medicini

Na podlagi tretjega odstavka 60. člena zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 101/99 in 70/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K o označevanju in navodilu za uporabo zdravil za uporabo v veterinarski medicini

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik določa način označevanja zdravil za uporabo v veterinarski medicini, (v nadaljnjem besedilu: zdravilo) ter vsebino navodila za uporabo, ki spremlja zdravilo.

2. člen

Definicije in izrazi iz 3. in 4. člena zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih se uporabljajo tudi za ta pravilnik.

Za potrebe tega pravilnika se uporabljajo še naslednji izrazi, ki pomenijo:

1. Rejne živali so živali, ki so namenjene za proizvodnjo živil.

2. Ime zdravila je ime, ki je lahko:

- izmišljeno;

- nelastniško ime skupaj z blagovno znamko ali imenom izdelovalca;

- znanstveno ime ali splošno ime skupaj z blagovno znamko ali imenom izdelovalca.

1. Nelastniško ime je mednarodno nelastniško ime (INN) v latinskem jeziku kot ga priporoča Svetovna zdravstvena organizacija (WHO) oziroma, če INN ime ne obstaja, običajno splošno ime.

2. Jakost zdravila je masa ali količina zdravilne učinkovine na enoto odmerka ali na enoto mase ali volumna zdravilnega pripravka, podana v gramih, miligramih, S.I. (seznam enot v veljavni evropski farmakopeji) ali IE (internacionalne enote).

3. Pretisni omoti so vse oblike embalaže, kjer folija predstavlja stično ovojnino.

4. Datum izteka roka uporabnosti je datum, do katerega se sme zdravilo še uporabljati. V primeru, ko sta navedena mesec in leto izteka roka uporabnosti velja, da je zdravilo uporabno še zadnji dan meseca.

3. člen

Zdravilne učinkovine v zdravilu morajo biti navedene z nelastniškim imenom.

4. člen

Če je ime zdravila izmišljeno, le-to ne sme biti zavajajoče.

Če zdravilo vsebuje le eno zdravilno učinkovino, in je ime zdravila izmišljeno, mora imenu zdravila slediti tudi nelastniško ime.

Kadar je zdravilo v več farmacevtskih oblikah ali so zdravila različnih jakosti, morata biti farmacevtska oblika in jakost zdravila vključeni v ime zdravila.

II. OZNAČEVANJE

5. člen

Zdravilo, ki se daje v promet, mora biti označeno na zunanji in na stični ovojnini oziroma na stični obojnini, če zunanje ovojnine ni, z naslednjimi podatki:

- ime zdravila;
- zdravilne učinkovine;
- pomožne snovi;
- farmacevtska oblika;
- masa, volumen, število enot;
- številka serije proizvodnje;
- številka dovoljenja za promet;
- naziv in sedež proizvajalca;
- naziv in sedež imetnika dovoljenja za promet;
- vrsta živali, katerim je zdravilo namenjeno;
- način izdaje zdravila;
- način dajanja zdravila;
- karenca, če je zdravilo namenjeno zdravljenju rejnih živali (tudi če je enaka nič),
- datum izteka roka uporabnosti zdravila (mesec in leto);
- pogoji shranjevanja zdravila;
- besedilo "za uporabo v veterinarski medicini";
- besedilo "hraniti izven dosega otrok";
- na predlog komisije za zdravila, na predlog pristojnega organa, po ustanovitvi Agencije Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke (v nadaljnjem besedilu: agencija) pa tudi na predlog VURS še posebna opozorila ali drugi podatki.

6. člen

Na manjših stičnih obojninah, na katerih ni mogoče navesti vseh podatkov iz 5. člena tega pravilnika, morajo biti navedeni vsaj naslednji podatki:

- ime zdravila;
- zdravilne učinkovine;
- način dajanja zdravila;
- številka serije proizvodnje;
- številka dovoljenja za promet;
- datum izteka roka uporabnosti zdravila (mesec in leto);
- karenca, če je zdravilo namenjeno zdravljenju rejnih živali (tudi, če je enaka nič);
- besedilo »za uporabo v veterinarski medicini«.

7. člen

Na pretisnih omotih, ki so vloženi v zunanjo ovojnino, je treba navesti vsaj naslednje podatke:

- ime zdravila;
- naziv proizvajalca;
- številka serije proizvodnje;
- datum izteka uporabnosti zdravila (mesec in leto).

8. člen

Če na obojnini ni podatkov v slovenskem jeziku, je treba zunanjo ovojnino, stično ovojnino oziroma stično ovojnino, če zunanje ovojnine ni, opremiti z nalepko v slovenskem jeziku, ki vsebuje podatke iz 5. člena tega pravilnika ter naziv in sedež uvoznika.

Ne glede na prejšnji odstavek na nalepki ni treba navajati zdravilnih učinkovin, pomožnih snovi, farmacevtske oblike, mase, volumna, števila enot in številke serije proizvodnje, če so ti podatki že navedeni na obojnini.

Nalepko je treba namestiti tako, da so podatki iz drugega odstavka tega člena vidni.

III. NAVODILO ZA UPORABO

9. člen

K zdravilu je treba obvezno priložiti navodilo za uporabo zdravila v slovenskem jeziku, ki mora vsebovati vsaj naslednje podatke:

- ime zdravila;
- zdravilne učinkovine in njihova količina;
- nelastniško ime;
- indikacije, kontraindikacije in stranski učinki;
- vrsta živali, katerim je zdravilo namenjeno;
- odmerki in način dajanja zdravila;
- karenca, če je zdravilo namenjeno zdravljenju rejnih živali (tudi, če je enaka nič);
- način izdaje zdravila;
- posebni varnostni ukrepi pri odstranjevanju neuporabljene zdravila, oziroma odpadnega materiala;
- posebni varnostni ukrepi pri skladiščenju, če obstajajo;
- številka dovoljenja za promet;
- naziv in sedež proizvajalca;
- naziv in sedež imetnika dovoljenja za promet;
- na predlog komisije za zdravila, na predlog pristojnega organa, po ustanovitvi Agencije Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke (v nadaljnjem besedilu: agencija) pa tudi na predlog VURS še posebna opozorila ali drugi podatki.

IV. KONČNI DOLOČBI

10. člen

Določbe 5., 6., 7., 8. in 9. člena tega pravilnika se začnejo uporabljati 1. aprila 2001.

11. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-224/00

Ljubljana, dne 18. septembra 2000.

Ciril Smrkolj l. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

3830. Pravilnik o pogojih in načinu prevoza živali

Na podlagi druge alineje 40. člena zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 98/99) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

**P R A V I L N I K
o pogojih in načinu prevoza živali****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Ta pravilnik določa splošne in posebne pogoje za prevoz živali, način prevoza, obveznosti prevoznika, mednarodni prevoz ter nadzor nad izvajanjem tega pravilnika.

2. člen

Ta pravilnik velja za prevoz:

– domačih kopitarjev, domačega goveda, ovac, koz in prašičev;

– domače perutnine, domačih ptic in kuncev;

– domačih mačk in domačih psov;

– drugih sesalcev in ptic;

– drugih vretenčarjev in hladnokrvnih živali.

Ta pravilnik ne velja za prevoz:

– nekomercialne narave;

– posamezne živali, ki jo spremlja fizična oseba, odgovorna za žival med prevozom;

– hišnih živali, ki jih spremlja lastnik na zasebnem potovanju;

– ki ga opravljajo skrbniki živali z uporabo lastnih kmetijskih vozil ali prevoznih sredstev, kadar geografske razmere terjajo neprofitno sezonsko potovanje določenih vrst živali.

3. člen

Posamezni izrazi v tem pravilniku pomenijo:

1. Prevoz je vsako premeščanje živali, opravljeno s prevoznimi sredstvi, ki vključuje tudi natovarjanje in raztovarjanje živali.

2. Prostor za živali so zaboyniki, kletke ipd., v katerih se prevažajo živali, oziroma deli prevoznih sredstev, namenjeni prevozu živali.

3. Potovanje je prevoz od izhodiščnega kraja do cilja.

4. Počivališče je kraj, kjer se potovanje prekine, da si živali odpočijejo, se nakrmijo in napojijo.

5. Točka pretovarjanja je kraj, kjer se prevoz prekine z namenom, da se živali pretovorijo z enega prevoznega sredstva na drugo.

6. Izhodiščni kraj je kraj, kjer se živali prvič natovorijo na prevozno sredstvo, ali vsak drug kraj, kjer se živali raztovorijo in nastanijo za najmanj 24 ur, napojijo, nakrmijo in po potrebi negujejo, razen počivališča in točke pretovarjanja. Izhodiščni kraji so tudi sejmi in druga zbirališča živali v skladu s predpisi, če je kraj prvega natovarjanja živali manj kot 50 km od sejma ali zbirališča, ali če so živali, čeprav je razdalja do sejma ali zbirališča večja od 50 km, počivale toliko časa, kot je predpisano, in so bile pred vnovičnim natovarjanjem napojene in nakrmljene.

7. Cilj je kraj, kjer se živali dokončno raztovorijo s prevoznega sredstva, ki pa ne zajema počivališč ali točk pretovarjanja.

8. Čas počitka je neprekinjen čas med potovanjem, ko se živali ne prevažajo s prevoznim sredstvom.

9. Prevoznik je fizična ali pravna oseba, ki prevažajo živali, kadar je prevoz komercialne narave in se opravlja s pridobitnim namenom.

10. Organizator prevoza je skrbnik živali ali druga pravna ali fizična oseba, ki zagotovi, da so pred začetkom prevoza živali izpolnjeni predpisani pogoji.

11. Načrt poti je dokument, ki mora spremljati vsako pošiljko živali, za katero je tako predpisano in mora biti izpolnjen v skladu s predpisi.

12. Pošiljka živali je določeno število živali iste vrste, ki jo spremlja en veterinarski certifikat, se prevažajo na istem prevoznem sredstvu in prihaja iz iste države oziroma dela države.

13. Spremljevalec živali je oseba, ki spremlja prevoz živali, med prevozom živali nadzira, hrani in napaja ter, če je treba pomolze in pomaga pri porodu. Zagotovi ga organizator prevoza ali prevoznik in mora imeti potrebno znanje za ravnanje in oskrbo z živalmi pri prevozu.

**II. SPLOŠNI POGOJI ZA PREVOZ DOMAČIH
KOPITARJEV, DOMAČEGA GOVEDA, OVAC, KOZ IN
PRAŠIČEV****4. člen**

Nobena žival se ne sme prevažati, če ni sposobna za načrtovano potovanje in če ni ustrezno poskrbljeno za njeno oskrbo med potovanjem ter ob prihodu na cilj. Bolne in poškodovane živali niso sposobne za prevoz. Ta določba pa ne velja za:

– živali, ki so rahlo poškodovane ali bolne in jim prevoz ne bi povzročil nepotrebnega trpljenja;

– živali, ki se prevažajo v namene znanstvenih raziskav, ki jih odobri pristojni organ;

– prevoz poškodovanih ali bolnih živali do oziroma od veterinarske organizacije.

Breje živali, ki bi lahko med prevozom povrgle, živali, ki so povrgle v zadnjih 48 urah in novorojene živali, ki se jim popkovina še ni povsem zacelila, ni dovoljeno prevažati.

Živalim, ki se poškodujejo ali zbolijo med prevozom, je treba nuditi nujno veterinarsko pomoč v najkrajšem možnem času ali pa jih po potrebi usmrtiti na način, ki jim ne povzroči nepotrebnega trpljenja.

Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se lahko dovoli prevoz živali na nujno veterinarsko zdravljenje ali zakol tudi če niso izpolnjene zahteve tega pravilnika, vendar le v primeru, kadar to živalim ne povzroči nepotrebnega trpljenja.

Živali za zakol se ne smejo prevažati po cesti več kot osem ur od izhodiščnega kraja, kadar je njihov cilj klavnica, sejem ali drug kraj, od koder bodo živali prepeljane v klavnico v roku petih dni.

5. člen

Živali se nakladajo in razkladajo podnevi, lahko pa tudi izjemoma ponoči, če je poskrbljeno za ustrezno razsvetljavo.

Nakladanje in razkladanje živali mora biti izvedeno tako, da se prepreči nepotrebno vznemirjanje in trpljenje živali. Živali je treba gnati previdno in, kjer je to mogoče, izkoristiti njihov čredni nagon.

Naprave za priganjanje je dovoljeno uporabljati le izjemoma, in sicer na mišicah zadnjega dela telesa le pri odraslih govedih in prašičih, ki se nočejo premakniti. Električni sunek ne sme biti daljši od 2 sekund. Pred živaljo, ki se priganja z električnim priganjačem, mora biti dovolj prostora, da se žival lahko premakne.

Prepovedano je udarjati živali ali jih pritiskati na občutljive dele telesa in jim zvijati posamezne dele telesa.

Uporabljati je treba primerno opremo za nakladanje in razkladanje živali, kot so mostovi, klančine in ograjeni prehodi. Oprema mora biti taka, da ne povzroča drsenja in imeti mora

bočno zaščito. Živali ni dovoljeno dvigati ali vleči z mehaničnimi napravami za glavo, roge, ušesa, noge, rep ali dlako.

6. člen

Rampe za nakladanje in razkladanje morajo biti narejene tako, da je preprečeno zdrsavanje in onemogočeno padanje živali z rampe. Rampe morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

1. Za govedo

Naklon rampe	ne večji kot 20 stopinj
Višina stranske ograje	ne manj kot 1 m za teleta ne manj kot 1,6 m za odraslo govedo
Višina stopnice med tlemi in rampo ter med vrhom rampe in prevoznim sredstvom	ne več kot 12 cm za teleta ne več kot 25 cm za odraslo govedo
Prostor med vrhom rampe in prevoznim sredstvom	ne več kot 3 cm

2. Za ovce in koze

Naklon rampe	ne večji kot 20 stopinj, če ima prečke, ki preprečujejo zdrse ne večji kot 30 stopinj
Višina stranske ograje	ne manj kot 1,30 m
Višina stopnice med tlemi in rampo ter med vrhom rampe in prevoznim sredstvom	ne več kot 12 cm
Prostor med vrhom rampe in prevoznim sredstvom	ne več kot 1,5 m

3. Za prašiče

Naklon rampe	ne večji kot 20 stopinj
Višina stranske ograje	ne manj kot 90cm za odraslega prašiča
Višina stopnice med tlemi in rampo ter med vrhom rampe in prevoznim sredstvom	ne več kot 12 cm
Prostor med vrhom rampe in prevoznim sredstvom	ne več kot 1,5 m

4. Za konje

Naklon rampe	ne večji kot 20 stopinj
Višina stranske ograje	1,6 m
Višina stopnice med tlemi in rampo ter med vrhom rampe in prevoznim sredstvom	ne več kot 25 cm
Prostor med vrhom rampe in prevoznim sredstvom	ne več kot 6 cm

7. člen

Živalim, ki se prevažajo, mora biti glede na vrsto zagotovljena dovolj velika talna površina in višina, da lahko stojijo v naravnem položaju in da je omogočeno kroženje zraka nad njimi. Po potrebi je treba zagotoviti tudi pregrade, ki jih varujejo med gibanjem prevoznega sredstva. Če posebni pogoji za zaščito živali ne terjajo drugače, mora biti na voljo tudi dovolj prostora, da ležejo.

Med prevozom morata biti živalim zagotovljena zadostna količina higiensko neoporečne vode (v nadaljnjem besedilu: voda) in ustrezne krme v primernih presledkih.

8. člen

Na eno prevozno sredstvo se lahko naklada praviloma le ena vrsta živali, razen če gre za živalsko skupnost, in bi se z ločitvijo živalim povzročilo stresno stanje.

Če se v istem prevoznem sredstvu prevažajo živali različnih starosti, je treba odrasle živali ločiti od mladih. Ta omejitev ne velja za samice, ki potujejo z mladiči, ki še sesajo.

Nezdružljive živali, ki bi si lahko medsebojno povzročile nezaželjeno brejost, poškodbe ali smrt je potrebno prevažati ločeno. Nekastrirane odrasle samce je treba prevažati ločeno od samic.

Odrasle plemenske merjasce je treba prevažati ločene drug od drugega, kar velja tudi za žrebce.

Določbe prejšnjih odstavkov tega člena se uporabljajo, če živali niso bile vzgojene v združljivih skupinah in če niso navajene druga na drugo.

9. člen

Kopitarji se ne smejo prevažati v vozilih z več kot eno ploščadjo.

Kopitarje je treba prevažati v prevoznem sredstvu, ki ima vgrajene posamezne ograde ali v boksih, ki so zasnovani tako, da ščitijo žival pred sunki.

Če se kopitarji prevažajo v skupini, se živali, ki so agresivne druga do druge, ne smejo prevažati skupaj, če pa se že morajo, ne smejo imeti podkovanih zadnjih kopit.

Kopitarji morajo med prevozom nositi oglavnik, razen neukročenih žrebičkov in živali, ki se prevažajo v posameznih boksih.

Živali na prevoznem sredstvu se ne sme privezovati za robove ali za nosni obroč.

Če so živali med prevozom privezane, morajo biti vrvi in drugi pripomočki dovolj močni, da se v normalnih razmerah prevoza ne pretrgajo, in dovolj dolge, da živalim omogočajo, da po potrebi ležejo, jedo in pijejo, poskrbljeno pa mora biti, da ni nevarnosti zadušitve ali poškodb.

10. člen

Poleg živali ni dovoljeno prevažati stvari, ki bi lahko škodovale dobremu počutju živali med prevozom.

11. člen

Prevozna sredstva, ki se uporabljajo za prevoz živali, morajo izpolnjevati predpisane pogoje in morajo biti brezhibna, tako, da je zagotovljena varnost pred begom živali in onemogočeno nepotrebno trpljenje živali.

Tla prevoznega sredstva ali prostora za živali morajo biti dovolj močna, da zdržijo težo živali, in ne smejo drseti. Če so tla mrežasta, oziroma imajo kakršnekoli prostorčke ali luknjice, morajo biti brez ostrih robov, tako, da živali ne morejo poškodovati. Tla morajo biti prekrita z dovolj stelje, da lahko posrka iztrebke, razen če je za to preskrbljeno kako drugače, ali če se iztrebke redno odstranjuje.

Prevozno sredstvo oziroma prostor za živali morata biti izdelana in se morata uporabljati tako, da so živali zaščitene pred neugodnimi vremenskimi vplivi in velikimi razlikami v klimatskih razmerah. Zračenje in zračni prostor morata biti v skladu s pogoji za posamezno vrsto prevoznega sredstva, in ustrezna za živali, ki se prevažajo. Znotraj prostora za živali in na vsaki njegovi ravni mora biti dovolj prostora, da je zagotovljeno ustrezno zračenje nad živalmi, tudi kadar so v naravnem stoječem položaju, ne da bi zračenje kakorkoli oviralo njihovo naravno gibanje.

Prevozno sredstvo in prostor za živali mora biti mogoče zlahka čistiti in razkuževati.

Prostori za živali morajo biti označeni z obstojnim, čitljivim in dovolj velikim ter vidnim napisom – ŽIVE ŽIVALI, ki kaže na navzočnost živih živali, in z znakom, ki kaže pokončen položaj živali. V mednarodnem transportu mora biti poleg napisa v slovenskem jeziku še napis v angleškem jeziku – LIVE ANIMALS. Prostori za živali morajo omogočati pregled in oskrbo živali in biti nameščeni tako, da ne ovirajo zračenja. Med prevozom in premeščanjem morajo biti prostori za živali vedno pokončni in ne smejo biti izpostavljeni močnim sunkom in tresenju.

12. člen

Pošiljke živali morajo imeti med prevozom spremljevalca, razen če:

- se živali prevažajo v zaprtih, ustrezno zračenih prostorih in imajo zagotovljene take količine krme in vode, ki zadoščajo za dvakratni čas trajanja potovanja, pri čemer mora biti pitna voda v posodah, ki se ne morejo prevrniti;
- prevoznik opravlja tudi funkcijo spremljevalca;
- je pošiljatelj imenoval agenta, ki bo skrbel za živali na predvidenih počivališčih.

13. člen

Spremljevalec ali agent pošiljatelja morata skrbeti za živali, jih nakrmiti, napojiti in po potrebi pomolsti.

Krave v obdobju laktacije je treba molsti v presledkih največ 12 ur.

14. člen

Spremljevalec mora razpolagati s primerno razsvetljavo.

15. člen

Živali se sme natovoriti le na prevozno sredstvo, ki je temeljito očiščeno in po potrebi razkuženo. Mrtve živali, steljo in iztrebke je treba odstraniti, čim je to mogoče.

16. člen

Živali je treba prepeljati do cilja čim hitreje. Če nastanejo pri pretovarjanju zamude, jih je treba zmanjšati na minimum.

17. člen

Za kar najhitreje izvajanje izvoznih, uvoznih in tranzitnih postopkov je treba pošiljke napovedati najmanj 12 ur pred prihodom na državno mejo pristojnemu mejnemu veterinarskemu inšpektorju. Pri teh postopkih imajo prednost pošiljke živih živali pred drugimi pošiljkami.

18. člen

Postaje, kjer se opravlja veterinarsko-sanitarna kontrola in se redno prevažajo živali v večjem številu, morajo imeti na voljo objekte za počitek, krmljenje in napajanje. Taki objekti so lahko tudi na ozemlju sosednje države. V tem primeru mora mejni veterinarski inšpektor na načrtu poti preveriti, ali je bilo izvedeno predpisano napajanje in krmljenje živali ter počitek. Če slednje ni izpolnjeno, ne sme dovoliti prevoza preko ozemlja Republike Slovenije.

III. POGOJI ZA PREVOZ DOMAČIH KOPITARJEV, DOMAČEGA GOVEDA, OVAC, KOZ IN PRAŠIČEV GLEDE NA NAČIN PREVOZA

A) Prevoz po železnici

19. člen

Vsak železniški vagon, ki se uporablja za prevoz živali, mora biti označen z znakom, ki označuje navzočnost živih živali, razen če se živali prevažajo v kletkah. Če niso na voljo posebni vagoni za prevoz živali, se lahko živali prevažajo v pokritih vagonih, ki so prilagojeni za hitri prevoz in imajo dovolj velike zračnike ali sisteme za zračenje, ki so učinkoviti tudi pri manjših hitrostih.

Notranje stene vagona morajo biti iz lesa oziroma takega materiala, ki je popolnoma gladek in opremljen z obroči ali prečkami na primerni višini, za katere je mogoče živali po potrebi privezati.

20. člen

Kadar se kopitarji ne prevažajo v posameznih boksih, morajo biti privezani tako, da vsi gledajo v isto smer, ali pa tako, da so obrnjeni drug proti drugemu. Mlade in neukročene živali se ne sme privezovati.

21. člen

Odrasli kopitarji ter odrasla goveda se nakladajo tako, da je spremljevalcu omogočen dostop do vseh živali.

22. člen

Če je v skladu z 8. členom tega pravilnika treba živali ločevati, se to lahko izvede tako, da se živali priveže na ločene dele vagona, če prostor to omogoča, ali pa v ustrezne predelke.

23. člen

Pri sestavljanju vlakovnih kompozicij ali pri kakršnem koli premikanju vagonov je treba preprečevati močne sunke v vagonih z živalmi.

B) Prevoz po cesti

24. člen

Vozila morajo biti izdelana tako, da se zagotovi varnost živali. Vozila morajo biti pokrita s streho, ki omogoča učinkovito zaščito pred vremenskimi vplivi.

25. člen

V vozilih, ki se uporabljajo za prevoz odraslih kopitarjev oziroma odraslih govedi, ki se morajo privezovati, mora biti na voljo oprema za privezovanje. Če je treba notranjost vozila razdeliti na predelke, morajo biti pregrade trdne.

26. člen

Vozila morajo imeti primerno opremo, ki izpolnjuje zahteve iz petega odstavka 5. in 11. člena tega pravilnika.

Vozila, ki prevažajo živali, morajo izpolnjevati tudi pogoje iz priloge I, ki je kot sestavni del tega pravilnika objavljena skupaj z njim.

C) Prevoz po vodi

27. člen

Plovila morajo biti opremljena tako, da se živali pri prevozu ne morejo poškodovati in da po nepotrebem ne trpijo.

28. člen

Živali se ne smejo prevažati na odprtem krovu, razen če so v ustrezno zavarovanih kletkah, kontejnerjih ali drugih ogradah, ki živalim nudijo ustrezno zaščito pred valovi in neugodnimi vremenskimi vplivi.

Živali morajo biti privezane ali ustrezno nastanjene v ogradah, kontejnerjih ali kletkah.

Zagotovljeni morajo biti ustrezni prehodi, ki omogočajo dostop do vseh ograd, kletk, kontejnerjev ali vozil, v katerih so nastanjene živali.

Zagotovljeno mora biti zadostno število spremljevalcev glede na število živali, ki se prevažajo in glede na trajanje potovanja. Spremljevalcem mora biti zagotovljena ustrezna osvetlitev za njihovo delo.

29. člen

Vsi deli plovila, kjer so nastanjene živali, morajo biti opremljeni s sistemom odtokov, ki morajo biti higiensko vzdrževani.

Na plovilu mora biti ustrezna oprema za zakol živali.

30. člen

Plovila, ki se uporabljajo za prevoz živali, se morajo pred odhodom oskrbeti z zadostno količino higiensko neoporečne pitne vode, kadar nimajo primerne sistema za proizvodnjo le-te, in zadostno količino ustrezne krme za vrsto in število živali, ki se prevažajo, ter za čas trajanja potovanja.

Če živali med potovanjem zbolijo ali se poškodujejo, se mora zagotoviti njihova osamitev ter nujna pomoč, če je to potrebno.

31. člen

Določbe 27. do 30. člena se ne uporabljajo za prevoz živali v železniških vagonih ali v cestnih vozilih, ki se prevažajo na trajektih ali podobnih plovilih.

32. člen

Na trajektih ali podobnih plovilih morajo biti prevozna sredstva, v katerih so živali, in prostori za živali ustrezno in varno pritrjeni. Na pokritem krovu takega plovila je treba vzdrževati ustrezno zračenje glede na število prevoznih sredstev, ki se prevažajo. Prevozna sredstva, v katerih so živali, morajo biti postavljena čim bližje dovodu svežega zraka.

V prostoru za živali mora biti dovolj zračnikov ali drugih sredstev za ustrezno zračenje. Omogočen mora biti neposreden dostop do vsakega dela prostora za živali, tako da je mogoče živali med potovanjem oskrbeti, jih nakrmiti in napojiti.

D) Prevoz po zraku

33. člen

Živali v letalih je treba prevažati v kletkah, kontejnerjih, ogradah, pregradah ipd., primernih za zadevno vrsto, ki izpolnjujejo najmanj najnovejše zahteve Mednarodnega združenja letalskih prevoznikov – IATA (v nadaljnjem besedilu: IATA) za žive živali.

34. člen

Poskrbeti je treba, da se preprečijo previsoke ali prenizke temperature v letalu, glede na vrsto živali, ki se prevažajo. Poleg tega se je treba izogniti velikim nihanjem pritiska zraka.

V tovornih letalih mora biti ustrezna oprema za zakol živali.

IV. PREVOZ PERUTNINE, DOMAČIH PTIC IN KUNCEV

35. člen

Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka 4. člena, prvega in drugega odstavka 7. člena, prvega in drugega odstavka 8. člena, 11., 12., 15., 19., 21., 30., 32., 33. in 34. člena tega pravilnika se smiselno uporabljajo tudi pri prevozu perutnine, domačih ptic in kuncev.

36. člen

Če so živali natovorjene v kletkah ali kontejnerjih, ki so zloženi drug na drugega, ali v vozilu, ki ima več kot eno nadstropje, je treba poskrbeti, da iztrebki ne padajo na živali, ki so postavljene spodaj.

Krma in voda morata biti na voljo v ustreznih količinah, razen če:

- traja potovanje manj kot 12 ur, brez časa za natovarjanje in raztovarjanje;
- traja potovanje manj kot 24 ur za piščance vseh vrst, pod pogojem, da se potovanje zaključi v 72 urah po izvalitvi.

V. PREVOZ DOMAČIH PSOV IN DOMAČIH MAČK

37. člen

Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka 4. člena, prvega in drugega odstavka 7. člena, prvega in drugega odstavka 8. člena, 10., 11., 12., 15., 19., 23., 24., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33. in 34. člena tega pravilnika se smiselno uporabljajo tudi pri prevozu domačih psov in mačk.

38. člen

Med prevozom je treba živali krmiti v presledkih, ki ne smejo biti daljši od 24 ur in napajati v presledkih, ki ne smejo biti daljši od 12 ur. Za krmljenje in napajanje mora imeti prevoznik napisana jasna navodila. Samice v estrusu morajo biti ločene od samcev.

VI. PREVOZ DRUGIH SESALCEV IN PTIC

39. člen

Določbe tega poglavja veljajo za prevoz sesalcev in ptic, ki niso zajeti v določbah prejšnjih poglavij.

Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka 4. člena, prvega in drugega odstavka 7. člena, prvega in drugega odstavka 8. člena, 10., 11., 12., 15., 19., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33. in 34. člena tega pravilnika se smiselno uporabljajo tudi pri prevozu živali iz prvega odstavka tega člena.

40. člen

Dovoljeno je prevažati le živali, ki so primerne za prevoz in zdrave. Živali, ki bi lahko med prevozom povrgle, živali, ki so pred kratkim povrgle ter novorojene živali, ki nimajo zacepljene popkovine in ki se niso sposobne same prehranjevati in ki jih ne spremlja mati, niso primerne za prevoz. Od teh določb se lahko izjemoma odstopi, če je v interesu živali, da se jih preseli na lokacijo, kjer jim je mogoče zagotoviti ustrezno oskrbo.

Živalim, ki se prevažajo, se ne sme dajati pomirjeval, razen v izjemnih okoliščinah pod neposrednim nadzorom doktorja veterinarske medicine (v nadaljnjem besedilu: veterinar). Podatki o danih pomirjevalih morajo spremljati žival do cilja.

41. člen

Živali se lahko prevažajo le v prevoznih sredstvih, ki izpolnjujejo ustrezne pogoje glede na vrsto živali. Prevozna sredstva morajo biti označena z oznako, ki opozarja na morebitne divje ali nevarne živali.

Živali različnih vrst ne smejo biti nastanjene v istem prostoru. Tudi živali iste vrste ne smejo biti nastanjene v istem prostoru, razen če je zanesljivo znano, da so združljive.

Pošiljko živali mora spremljati dokumentacija z navodili glede krmljenja, napajanja ter morebitne posebne nege živali.

Vodne sesalce mora pri prevozu spremljati oskrbovalec.

Živali z rogovjem se ne smejo prevažati, ko imajo rogove še prekrite.

Ptice se morajo prevažati v poltemi.

Kletke za prevoz živali morajo imeti primerne odprtine, ki omogočajo zračenje, vendar morajo biti take, da žival ne more priti v stik z osebami, ki delajo s kletko, ali da se ne morejo poškodovati same. Če se tovor zлага ali tesno naklada morajo biti na stene, strehe in podlage kletk nameščeni primerni distančniki, ki omogočajo kroženje zraka.

Živali ne smejo biti nastanjene blizu kraja, kjer se hranijo krmila oziroma hrana, ali na krajih, kamor imajo dostop nepooblaščen osebe.

42. člen

Živali, ki jih obravnava Konvencija o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami – CITES (v nadaljnjem besedilu: CITES) (Uradni list RS, št. 31/99), se morajo prevažati v skladu z določbami te konvencije. V primeru zračnega prevoza se morajo prevažati najmanj v skladu z najnovejšimi pravili IATA za prevoz živih živali. Na cilj jih je treba prepeljati čim hitreje.

VII. PREVOZ DRUGIH VRETNČARJEV IN HLADNOKRVNIH ŽIVALI

43. člen

Hladnokrvne živali se prevažajo v zabojnikih in pod pogoji, zlasti kar zadeva prostor, prezračevanje, temperaturo, zalogo vode in kisika, ki so ustrezni za določeno živalsko vrsto.

44. člen

Ribe se smejo prevažati samo v posebno prirejenem prevoznem sredstvu ali v zabojnikih, ki so oskrbljeni z vodo in napravami, ki zagotavljajo ribam zadostno količino kisika.

45. člen

Živali, ki jih obravnava CITES, se morajo prevažati v skladu z določbami te konvencije. V primeru zračnega prevoza se morajo prevažati najmanj v skladu z najnovejšimi pravili IATA za prevoz živih živali. Na cilj jih je treba prepeljati čim hitreje.

VIII. OBVEZNOSTI ORGANIZATORJA PREVOZA IN PREVOZNIKA

46. člen

Živali morajo biti ves čas potovanja predpisano označene in spremljati jih mora predpisana dokumentacija, tako da lahko pristojni organ preveri:

- njihov izvor in lastništvo,
- njihov izhodiščni kraj in cilj,
- datum in uro odhoda.

47. člen

Organizator prevoza mora pred začetkom prevoza zagotoviti, da so živali predpisano označene, da imajo predpisano zdravstveno in drugo dokumentacijo, da so sposobne za prevoz in druge predpisane pogoje za začetek prevoza. Za prevoz živali v skladu s tem pravilnikom je odgovoren prevoznik. Medsebojna razmerja organizator prevoza in prevoznik uredita s pogodbo.

Spremljevalec, ki je državljan Republike Slovenije ali ima dovoljenje za delo v Republiki Sloveniji, in spremlja prevoz živali, se mora udeležiti izobraževalnega tečaja, za katerega Veterinarska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS) potrdi program in izvajalca, ter opraviti pisni preizkus znanja. O opravljenem preizkusu znanja prejme potrdilo.

Drugi spremljevalci, ki spremljajo pošiljke živali pri uvozu, izvozu ali tranzitu, morajo imeti potrebno znanje za ravnanje in oskrbo živali pri prevozu, pridobljeno in priznано v drugi državi.

Prevoznik, ki prevažajo živali in ima sedež v Republiki Sloveniji, mora biti vpisan v evidenco pri VURS.

Za vpis v evidenco iz prejšnjega odstavka prevoznik vloži vlogo na VURS, iz katere mora biti razvidno, da izpolnjuje predpisane pogoje za prevoz določenih vrst živali. Vlogi mora biti priloženo dokazilo o upravičenosti do uporabe prevoznega sredstva, overjena kopija licence za opravljanje dejavnosti s konkretnim vozilom ter dokazila, da osebe, ki bodo pri prevozi sodelovale kot spremljevalci, izpolnjujejo predpisane pogoje. VURS o izpolnjevanju predpisanih pogojev za prevoz določenih vrst živali prevozniku izda odločbo v upravnem postopku ter ga vpiše v evidenco.

48. člen

Za živali iz prve alineje prvega odstavka 2. člena tega pravilnika, ki se izvažajo, ali v primeru, ko čas potovanja presega 8 ur, mora prevoznik izdelati načrt poti v štirih izvodih v skladu s prilogo II, ki je kot sestavni del tega pravilnika objavljena skupaj z njim. Če je v potovanje vključeni več prevoznikov oziroma če se živali prevažajo z različnimi prevoznimi sredstvi, organizator prevoza zagotovi izdelavo načrta poti za celo potovanje.

Načrt poti mora vsebovati celotno pot od mesta nakladanja do cilja z vsemi morebitnimi počivališči in točkami

pretovarjanja. Na podlagi predloženega načrta poti izda pristojni veterinar za živali zdravstveno spričevalo. Številko zdravstvenega spričevala mora veterinar vpisati tudi na načrt, ki ga žigosa oziroma podpiše pred nakladanjem na prevozno sredstvo.

Prevoznik mora zagotoviti, da je načrt poti ves čas prevoza pri osebi, ki prevaža živali. Odgovorna oseba mora med potjo vpisati v načrt poti čas in kraj morebitnega počivališča oziroma točke pretovarjanja.

Če se živali izvažajo, pristojni mejni veterinarski inšpektor po opravljenem pregledu pošiljke vpiše v načrt poti, da so živali zmožne nadaljevati načrtovano pot. Stroški pregleda bremenijo prevoznika.

Ob vrnitvi je prevoznik dolžan poslati načrt poti veterinarski inšpekciji na območju mesta nakladanja.

Določbe prejšnjih odstavkov tega člena se uporabljajo tudi v primeru, ko se živali izvažajo po morju in čas potovanja presega osem ur.

49. člen

Prevoznik mora kopijo načrta poti hraniti tri leta.

50. člen

Prevoznik mora zagotoviti, da se živali brez nepotrebne zamude pripeljejo na cilj.

Prevoznik mora zagotoviti, da je glede na vrsto, ki se prevaža, in če to terja dolžina potovanja ukrenjeno vse potrebno, da so med potovanjem izpolnjene potrebe živali po hrani in vodi, tudi če je bilo treba načrt poti spremeniti ali če je bilo potovanje prekinjeno iz razlogov, ki niso pod njegovim nadzorom.

Stroške krmljenja, napajanja in počitka živali krije prevoznik.

IX. POSEBNI POGOJI

51. člen

Počivališča za živali morajo izpolnjevati predpisane pogoje. Biti morajo pod rednim nadzorom veterinarske inšpekcije.

52. člen

Pri prevozu mora biti za posamezne vrste živali zagotovljena določena talna površina, ki pa mora biti večja, če gre za prevoz živali, ki so v zadnji tretjini brejosti. Predpisana talna površina za posamezne vrste živali je naslednja:

A) Kopitarji

1. Prevoz po železnici

Kategorija	Površina
Odrasli konji	1,75m ² (0,7 x 2,5m)
Mladi konji (6-24 mesecev) (za prevoze krajše od 48 ur)	1,2m ² (0,6 x 2m)
Mladi konji (6-24 mesecev) (za prevoze daljše od 48 ur)	2,4m ² (1,2 x 2m)
Poniji (manjši od 144 cm)	1m ² (0,6 x 1,8m)
Žrebeta (0-6 mesecev)	1,4m ² (1 x 1,4m)

Med daljšimi prevozi mora biti žrebetom in mladim konjem zagotovljena možnost ležanja. Navedene površine lahko odstopajo za največ 10% pri odraslih konjih in ponijih in za največ 20% pri mladih konjih in žrebetih, kar pa mora biti odvisno ne le od njihove velikosti in teže, temveč tudi od fizične kondicije, vremenskih razmer in predvidene dolžine potovanja. Utemeljeno spremembo predpiše oziroma dovoli veterinar, ki je prisoten pri nakladanju.

2. Prevoz po cesti

Kategorija	Površina
Odrasli konji	1,75m ² (0,7 x 2,5m)
Mladi konji (6-24 mesecev) (za prevoze krajše od 48 ur)	1,2m ² (0,6 x 2m)
Mladi konji (6-24 mesecev) (za prevoze daljše od 48 ur)	2,4m ² (1,2 x 2m)
Poniji (manjši od 144 cm)	1m ² (0,6 x 1,8m)
Žrebeta (0-6 mesecev)	1,4m ² (1 x 1,4m)

Med daljšimi prevozi mora biti žrebetom in mladim konjem zagotovljena možnost ležanja. Navedene površine lahko odstopajo za največ 10% pri odraslih konjih in ponijih in za največ 20% pri mladih konjih in žrebetih, kar pa mora biti odvisno ne le od njihove velikosti in teže temveč tudi od fizične kondicije, vremenskih razmer in predvidene dolžine potovanja. Utemeljeno spremembo predpiše oziroma dovoli veterinar, ki je prisoten pri nakladanju.

3. Prevoz po zraku

Teža v kg	Površina v m ² /žival
0-100	0,42
100-200	0,66
200-300	0,87
300-400	1,04
400-500	1,19
500-600	1,34
600-700	1,51
700-800	1,73

4. Prevoz po morju

Teža v kg	Površina v m ² /žival
200-300	0,90-1,175
300-400	1,175-1,45
400-500	1,45-1,725
500-600	1,725-2
600-700	2-2,5

B) Govedo

1. Prevoz po cesti in železnici

Kategorija	Povprečna teža (v kg)	Površina v m ² /žival
majhna (sesna) teleta	55	0,30-0,40
srednja teleta	110	0,40-0,70
velika teleta	200	0,70-0,95
govedo	325	0,95-1,30
težko govedo	550	1,30-1,60
zelo težko govedo	>700	>1,60

Navedene površine lahko odstopajo, kar je odvisno od velikosti in teže živali ter od njihove fizične kondicije, vremenskih razmer in predvidene dolžine potovanja. Utemeljeno spremembo predpiše oziroma dovoli veterinar, ki je prisoten pri nakladanju.

2. Prevoz po zraku

Kategorija	Povprečna teža (v kg)	Površina v m ² /žival
Teleta	50	0,23
	70	0,28
Govedo	300	0,84
	500	1,27

3. Prevoz po morju

Teža (v kg)	Površina v m ² /žival
200-300	0,81-1,0575
300-400	1,0575-1,305
400-500	1,305-1,5525
500-600	1,5525-1,8
600-700	1,8-2,025

C) Ovce in koze

1. Prevoz po železnici

Kategorija	Teža v kg	Površina v m ² /žival
ovce, ovni (brez rogov)	<55	0,20-0,30
	>55	>0,30
ovce, ovni (z rogovi)	<55	0,30-0,40
	>55	>0,40
visoko breje ovce	<55	0,40-0,50
	>55	>0,50
koze, kozli	<35	0,20-0,30
	35-55	0,30-0,40
	>55	0,40-0,75
visoko breje koze	<55	0,40-0,50
	>55	>0,50

Navedene talne površine se lahko spremenijo glede na pasmo, velikost, fizično kondicijo, dolžino runa, kakor tudi glede na vremenske pogoje in čas trajanja vožnje. Utemeljeno spremembo predpiše oziroma dovoli veterinar, ki je prisoten pri nakladanju.

2. Prevoz po cesti

Kategorija	Teža v kg	Površina v m ² /žival
ovce, ovni (brez rogov)	<55	0,20-0,30
in jagnjeta nad 26 kg	>55	>0,30
ovce, ovni (z rogovi)	<55	0,30-0,40
	>55	>0,40
visoko breje ovce	<55	0,40-0,50
	>55	>0,50
koze, kozli	<35	0,20-0,30
	35-55	0,30-0,40
	>55	0,40-0,75
visoko breje koze	<55	0,40-0,50
	>55	>0,50

Navedene talne površine se lahko spremenijo glede na pasmo, velikost, fizično kondicijo, dolžino runa, kakor tudi glede na vremenske pogoje in čas trajanja vožnje. Utemeljeno spremembo predpiše oziroma dovoli veterinar, ki je prisoten pri nakladanju.

3. Prevoz po zraku

Povprečna teža (v kg)	Površina v m ² /žival
25	0,2
50	0,3
75	0,4

4. Prevoz po morju:

Povprečna teža (v kg)	Površina v m ² /žival
20-30	0,24-0,265
30-40	0,265-0,290
40-50	0,290-0,315
50-60	0,315-0,34
60-70	0,34-0,39

D) Prašiči

1. Prevoz po cesti in železnici

Vsakemu prašiču mora biti zagotovljeno vsaj toliko prostora, da se lahko uleže in da lahko stoji v normalnem položaju. Zato gostota nakladanja za prašiče, težke približno 100 kg, ne sme biti večja kot 235 kg/m².

Navedena površina se lahko poveča glede na pasmo, velikost in fizično kondicijo prašičev, ter glede na vremenske pogoje in trajanje poti. Utemeljeno spremembo predpiše oziroma dovoli veterinar, ki je prisoten pri nakladanju.

2. Prevoz po zraku

Gostota nakladanja mora biti relativno velika, da bi preprečili poškodbe pri vzletanju in pristajanju in v primeru turbulence, vendar mora še vedno omogočati prašičem, da se uležejo.

Povprečna teža (v kg)	Površina v m ² /žival
15	0,13
25	0,15
50	0,35
100	0,51

3. Prevoz po morju

Povprečna teža (v kg)	Površina/m ²
10 ali manj	0,20
20	0,28
45	0,37
70	0,60
100	0,85
140	0,95
180	1,10
270	1,50

E) Perutnina

Prostor za prevoz perutnine v kletkah:

Kategorija	Prostor
enodnevna perutnina	21-25 cm ² na žival
perutnina <1,6 kg	180-200 cm ² /kg
perutnina od 1,6 do 3 kg	160 cm ² /kg
perutnina od 3 do 5 kg	115 cm ² /kg
perutnina nad 5 kg	105 cm ² /kg

Navedeni prostor se lahko spremeni glede samo na težo in velikost živali ter glede na fizično kondicijo živali, vremenske razmere in dolžino potovanja. Utemeljeno spremembo predpiše oziroma pisno dovoli veterinar, ki je prisoten pri nakladanju.

53. člen

Trajanje prevoza za živali iz prve alineje prvega odstavka 2. člena ne sme biti daljše od osem ur.

Trajanje prevoza iz prejšnjega odstavka tega člena se lahko podaljša, kadar prevozno sredstvo izpolnjuje naslednje dodatne pogoje:

- da je na tleh prevoznega sredstva, kjer so živali, dovolj stelje,
- da je v prevoznem sredstvu dovolj krme za živalsko vrsto, ki se prevažata, in za trajanje potovanja,
- da je do živali mogoč neposreden dostop,
- da je na voljo ustrezno zračenje, ki ga je mogoče prilagoditi glede na temperaturo (zunaj in znotraj vozila),
- da so na voljo premične pregrade za postavitve ločenih predelkov,
- da so vozila opremljena s priključkom za preskrbo z vodo med postanki,
- da prevozna sredstva za prevoz prašičev prevažajo dovolj vode za napajanje med potovanjem.

Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena, se lahko prevoz glede na bližino cilja v interesu živali izjemoma podaljša za največ dve uri.

Cestna vozila morajo poleg pogojev iz drugega odstavka tega člena izpolnjevati še dodatne pogoje, ki so navedeni v prilogi I tega pravilnika.

54. člen

Presledki za napajanje in krmljenje, trajanje prevoza in čas počitka pri uporabi cestnih vozil, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka 53. člena in priloge I tega pravilnika, morajo biti naslednji:

- sesna teleta, jagnjeta, kozliči in žrebeta, ki so še vedno na mlečni prehrani, ter sesni pujski morajo po devetih urah prevoza imeti najmanj eno uro počitka, da prejmejo dovolj tekočine in po potrebi hrane. Po tem počitku se jih lahko prevažata še devet ur.
- prašiče se lahko prevažata največ 24 ur. Med prevozom morajo imeti stalen dostop do vode.
- domače kopitarje se lahko prevažata največ 24 ur. Med prevozom morajo prejemati tekočino in po potrebi krmo vsakih osem ur.
- vse druge vrste živali, navedene v prvi alineji prvega odstavka 2. člena tega pravilnika, morajo po 14 urah prevoza počivati najmanj eno uro, da prejmejo tekočino in po potrebi krmo. Po tem počitku se jih lahko prevažata še 14 ur.

Po zgoraj določenem času prevoza je treba živali raztovoriti, nakrmiti in napojiti, počivati pa morajo najmanj 24 ur.

55. člen

Živali se ne sme prevažati z vlakom, če trajanje prevoza presega 8 ur. Ne glede na navedeno, se lahko glede trajanja prevoza uporabljajo določbe prvega odstavka 54. člena tega pravilnika, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 53. člena, prvega odstavka 54. člena glede napajanja in krmjenja, ter pogoji iz drugega odstavka 54. člena.

Živali se ne sme prevažati po vodi, če trajanje prevoza presega 8 ur. Ne glede na navedeno lahko traja prevoz tudi dlje, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 53. člena ter prvega odstavka 54. člena tega pravilnika glede napajanja in krmjenja. Če bo prevoz po vodi predvidoma trajal več kot 8 ur, in se živali prekladajo na ladjo iz drugega prevoznega sredstva, jih je potrebno pred nakladanjem na ladjo razložiti, napojiti in nakrmiti ter jim omogočiti vsaj 8-urni počitek v za to

namenjenih objektih. Pristojni veterinar lahko glede na okoliščine pisno dovoli skrajšanje počitka živali, vendar čas počitka ne sme biti krajši od dveh ur.

X. MEDNARODNI PREVOZ

56. člen

Uvoz in tranzit živali, ki jih določa ta pravilnik, je dovoljen na ozemlje Republike Slovenije ter prek njega, če prevoznik:

- izpolnjuje predpisane pogoje za prevoz določenih vrst živali in
- pristojnemu organu na meji predloži načrt poti, izdelan v skladu s prilogo II tega pravilnika.

57. člen

Mejni veterinarski inšpektor preveri ali so izpolnjene predpisane zahteve iz 56. člena tega pravilnika, ter ali je živalim zagotovljeno dobro počutje.

Če mejni veterinarski inšpektor ugotovi, da živali niso bile nakrmljene, napojene ali niso predpisano počivale, to odredi na stroške prevoznika.

58. člen

Izvoz živali, ki jih določa ta pravilnik, je dovoljen, če prevoznik:

- izpolnjuje predpisane pogoje za prevoz določenih vrst živali in
- pristojnemu organu na meji predloži načrt poti, izdelan v skladu s prilogo II tega pravilnika.

Uradni veterinar mora pregledati živali pred nakladanjem za izvoz in ugotoviti ali so živali sposobne za prevoz. Nakladanje mora biti izvedeno v skladu s predpisanimi pogoji.

Uradni veterinar na zdravstveno spričevalo poleg identifikacije živali navede tudi, da so živali sposobne za prevoz, in zapiše registrsko številko ter tip prevoznega sredstva.

XI. NADZORSTVO

59. člen

Če pristojni inšpektor pri nadzoru ugotovi, da pri prevozu niso izpolnjeni predpisani pogoji, odredi, da se pomanjkljivosti odpravijo, in glede na okoliščine odredi enega ali več naslednjih ukrepov:

- prenehanje potovanja ali vrnitev živali v izhodiščni kraj po najkrajši poti, če ta ukrep živalim ne bi povzročil nepotrebnega trpljenja;
- začasno nastanitev živali z ustrežno oskrbo na stroške prevoznika, dokler pomanjkljivosti niso odpravljene;
- humani zakol živali.

Če prevoznik ne izpolni odrejenih ukrepov iz prejšnjega odstavka, se ti izvedejo po drugi osebi na stroške prevoznika.

XII. PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

60. člen

Z uveljavitvijo tega pravilnika se prenehajo uporabljati 2. do 29. člen pravilnika o načinu nakladanja, prekladanja in razkladanja pošiljk živali, proizvodov, surovin in odpadkov živalskega izvora, pogojih, ki jih mora izpolnjevati prevozno sredstvo, higiensko-tehničnih pogojih, ki jih mora izpolnjevati pošiljka, in obrazcu zdravstvenega spričevala za pošiljko (Uradni list SFRJ, št. 69/90 in Uradni list RS, št. 39/92, 82/94).

61. člen

Spremljevalci, ki spremljajo prevoz živali, morajo opraviti preizkus znanja iz 47. člena tega pravilnika v roku osmih mesecev po uveljavitvi tega pravilnika.

Prevozniki morajo vložiti vlogo iz tretjega odstavka 47. člena tega pravilnika do 1. 8. 2001.

62. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-334/00
Ljubljana, dne 19. septembra 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za promet in zveze
Anton Bergauer l. r.

Priloga I

DODATNI POGOJI, KI JIH MORAJO IZPOLNJEVATI CESTNA VOZILA ZA PREVOZ ŽIVALI, ČE TRAJANJE PREVOZA PRESEGA 8 UR

1. Nastilj

Zagotovljen mora biti ustrezen nastilj, ki:

- omogoča živalim udobje. Količina je odvisna od vrste in števila živali, ki se prevažajo, časa prevoza in vremena;
- zagotavlja ustrezno vpijanje in disperzijo urina in blata živali.

2. Krma

Živali morajo biti med prevozom krmljene. Upoštevati je potrebno naslednje ukrepe:

- na vozilu mora biti zadostna količina ustrezne krme za krmljenje živali, glede na število živali in čas potovanja;
- med prevozom mora biti krma zaščitená pred vremenom in morebitnimi okuževalci;
- če je potrebna za krmljenje živali posebna oprema, mora biti ta na vozilu, pred in po uporabi očiščena in razkužena po vsakem prevozu. Ta oprema mora biti primerne oblike, da ne poškoduje živali in shranjena ločeno od živali.

3. Dostop

Vozila morajo biti opremljena tako, da je omogočen direktni dostop do vseh živali, ki se prevažajo, tako da se jih lahko kontrolira in jim je omogočena ustrezna oskrba, vključujoč krmljenje in napajanje.

4. Prezračevanje

Vozilo mora biti opremljeno z ustreznim prezračevalnim sistemom, ki zagotavlja živalim dobro počutje in upošteva naslednje kriterije:

- načrtovano potovanje in trajanje,
- obliko uporabljenega vozila (odprto ali zaprto),
- zunanjo in notranjo temperaturo, ki zavisi od klimatskih pogojev med potovanjem,
- specifične fiziološke potrebe različnih vrst živali, ki se prevažajo,
- gostoto nakladanja in prostor.

Sistem mora biti oblikovan tako, da:

- se lahko uporablja ob vsakem času, ne glede na premikanje ali mirovanje,
- zagotavlja učinkovito cirkulacijo zraka.

Prevoznik mora zagotoviti, da prezračevalni sistem zagotavlja vsem živalim znotraj vozila vzdrževanje temperature med 5 °C in 30 °C, z odstopanjem + 5 °C v odvisnosti od zunanje temperature. Sistem mora biti opremljen z ustrežno napravo za spremljanje temperature.

Prezračevalni sistem ne sme vplivati na gibanje živali.

5. Razdelki

- vozilo mora biti opremljeno z razdelki tako, da je mogoče oblikovati ločene oddelke;
- razdelki morajo biti zgrajeni tako, da je oddelke mogoče prilagajati glede na tip, velikost in število živali.

6. Preskrba z vodo

- vozilo mora biti opremljeno za zbiranje vode med postanki;
- vozilo mora biti opremljeno z stalnimi ali pomičnimi napravami za napajanje, ki so primerne za različne vrste živali in tako oblikovanimi, da se živali ne morejo poškodovati;
- ne glede na točki a) in b) morajo biti vozila, ki prevažajo prašiče, odvisno od njihove kapacitete, števila in načrtovanih počivališč, oskrbljene z eno ali več cisternami zadostne prostornine, tako da lahko živali pijejo med potovanjem. Cisterne za vodo morajo biti tako oblikovane, da se lahko po vsakem potovanju iz njih "izčrpa voda" in se očistijo, ter opremljene z sistemom, ki omogoča označevanje ravni vode, tako da se lahko napolnijo med prevozom. Povezane morajo biti z napravami za pitje znotraj oddelkov, tako da imajo prašiči ob vsakem času dostop do vode. Dodatno se lahko hkrati uporablja sistem pršenja.

Priloga II.

NAČRT POTI

1. PREVOZNIK (ime, naslov, ime firme) PODPIS PREVOZNIKA (a)			2. NAČIN PREVOZA ŠTEVILKA REGISTRSEK TABLICE ALI IDENTIFIKACIJE (a)		
3. VRSTE ŽIVALI ŠTEVILO KRAJ ODHODA NAMEMBNI KRAJ IN DRŽAVA (a)			4. NAČRT POTI PRIČAKOVANI ČAS POTI (a)		
5. ŠT. POTRDILA O ZDRAVSTVENEM STANJU ALI SPREMLJAJOČEGA DOKUMENTA (a)		6. ŠTAMPILJKA VETERINARJA NA KRAJU ODHODA (b)		7. ŠTAMPILJKA VETERINARJA NA POSTAJALIŠČIH (b)	
8. DATUM IN ČAS ODHODA (a)		9. IME ODGOVORNE OSEBE ZA TRANSPORT MED POTOVANJEM (c)		10. ŠTAMPILJKA PRISTOJNEGA ORGANA NA MESTU IZHODA ALI ODOBRENEGA MEJNEGA PREHODA (d)	
11. NAČRTOVANA MESTA POSTANKOV ALI PREMEŠČANJA (a)			12. DEJANSKA MESTA POSTANKOV ALI PREMEŠČANJA (c in e)		
13. KRAJ IN NASLOV	14. DATUM IN ČAS	15. DOLŽINA POSTANKA	16. RAZLOG	17. KRAJ IN NASLOV	18. DATUM IN URA
19. a) Izpolni prevoznik pred odhodom b) Izpolni pooblaščen veterinar c) Izpolni prevoznik med potovanjem d) Izpolni pristojni organ pri izhodu ali odobrenem mejnem prehodu e) Izpolni prevoznik po potovanju		20. PODPIS ODGOVORNE OSEBE MED POTOVANJEM (e)		21. DATUM IN ČAS PRIHODA V NAMEMBNI KRAJ (e)	
PRIPOMBE					

Načrt poti za domače kopitarje, govedi, drobnico in prašiče mora biti izdelan v primeru, ko čas potovanja presega 8 ur in priložen zdravstvenemu spričevalu in v katerem so navedena vsa počivališča in točke pretovarjanja.

3831. Pravilnik o razvrščanju, predpisovanju in izdajanju zdravil za uporabo v veterinarski medicini

Na podlagi sedmega odstavka 5. člena zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 101/99 in 70/00) in štiriindvajsete alineje 114. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95, 16/96, 98/99, 101/99 in 8/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

**PRAVILNIK
o razvrščanju, predpisovanju in izdajanju zdravil
za uporabo v veterinarski medicini****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Ta pravilnik določa način razvrščanja, predpisovanja in izdajanja zdravil za uporabo v veterinarski medicini (v nadaljnjem besedilu: zdravila) ter evidence, ki jih morajo voditi osebe, ki predpisujejo in izdajajo zdravila.

2. člen

Definicije in izrazi iz 3. in 4. člena zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih se uporabljajo tudi za ta pravilnik.

Za potrebe tega pravilnika se uporablja še naslednji izraz, ki pomeni:

– rejne živali so živali, ki so namenjene za proizvodnjo živil.

II. RAZVRŠČANJE**3. člen**

Zdravila se glede na način izdajanja razvrščajo na:

- zdravila, ki se lahko izdajajo samo na veterinarski recept v lekarnah ali ob storitvah v veterinarskih organizacijah;
- zdravila, ki se lahko izdajajo brez veterinarskega recepta v lekarnah, ob storitvi v veterinarskih organizacijah ali v specializiranih prodajalnah.

Zdravila, ki se izdajajo ob storitvi v veterinarski organizaciji se lahko izdajo imetniku živali, če ima ta veterinarska organizacija žival v svoji evidenci oziroma, če veterinarska organizacija pri imetniku živali opravlja zdravstveno varstvo teh živali.

4. člen

Način izdajanja zdravil določi komisija za zdravila za uporabo v veterinarski medicini pri pristojnem organu.

5. člen

Zdravila, ki se izdajajo na veterinarski recept, lahko v lekarnah izdajajo le osebe, ki so pooblaščenice za izdajo zdravil v skladu s predpisi, ki urejajo lekarniško dejavnost.

Zdravil, za katere je predpisano, da se izdajajo na veterinarski recept, se v lekarni ne sme izdati brez veterinarskega recepta. Lekarne morajo hraniti recepte, na podlagi katerih so izdale zdravilo, najmanj pet let.

Recepti iz prejšnjega odstavka morajo biti na vpogled pristojni inšpekciji.

III. ZDRAVILA, KI SE IZDAJAJO NA VETERINARSKI RECEPT**6. člen**

V skupino zdravil, ki se izdajajo samo na veterinarski recept, spadajo zdravila, ki imajo anabolne, protivnetne, narkotične, psihotropne, hormonske učinke, ali ki delujejo na povzročitelje kužnih ali parazitarnih bolezni.

7. člen

Veterinarski recept je obvezen tudi za naslednja zdravila:

1. zdravila, katerih uporaba in promet je omejena s predpisi;
2. zdravila, pri uporabi katerih morajo veterinarski strokovni delavci upoštevati posebne varnostne ukrepe za preprečevanje kakršnihkoli tveganj za:
 - a) ciljno živalsko vrsto,
 - b) osebo, ki daje zdravilo,
 - c) potrošnika živil, pridobljenih iz zdravljenih živali,
 - d) okolje;
3. zdravila, ki so namenjena za zdravljenje procesov, ki zahtevajo natančno predhodno diagnozo;
4. zdravila, katerih uporaba lahko zavira ali moti nadaljnje diagnostične postopke ali nadaljnje zdravljenje;
5. magistralne pripravke za živali;
6. zdravila, ki vsebujejo nove zdravilne učinkovine, in imajo dovoljenje za promet v Republiki Sloveniji ali v katerikoli drugi državi manj kot 5 let.

8. člen

Zdravila, ki vsebujejo narkotične ali psihotropne snovi, se smejo predpisovati na recept samo, če je njihova uporaba nujna in v skladu s predpisi o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami, in se lahko izdajajo samo v lekarni.

Veterinarski recept, s katerim se predpisuje zdravila, ki vsebujejo narkotične ali psihotropne snovi, mora biti napisan v treh izvodih, pri čemer mora biti na drugem izvodu oznaka »prva kopija« in na drugem izvodu »druga kopija«. Original in prvo kopijo izroči veterinar imetniku živali, drugo kopijo pa obdrži in jo hrani najmanj pet let.

9. člen

Zdravila, ki se izdajajo na veterinarski recept, lahko predpiše samo doktor veterinarske medicine z opravljenim strokovnim izpitom (v nadaljnjem besedilu: veterinar).

10. člen

Zdravila, ki se izdajajo na veterinarski recept, se lahko izdajo samo v lekarni ali ob storitvi v veterinarski organizaciji.

IV. VETERINARSKI RECEPT**11. člen**

Besedilo veterinarskega recepta mora biti napisano čitljivo in neizbrisljivo.

Z enim veterinarskim receptom se lahko predpiše samo eno zdravilo za eno žival ali za več živali iste vrste, če le-te sodijo v eno rejo, ki pripada istemu imetniku živali.

12. člen

Veterinarski recept mora vsebovati naslednje podatke:

- ime, priimek in naslov imetnika živali;
- vrsto in identifikacijo živali (za rejne živali, katerih surovine in proizvodi so namenjeni za prehrano ljudi, je treba zapisati tudi številko živali);
- ime zdravila;
- farmacevtsko obliko zdravila;
- količino zdravila;
- navodilo o odmerjanju in način uporabe zdravila;
- karenci pri predpisovanju magistralnih zdravil, če je zdravilo namenjeno zdravljenju rejnih živali;
- ime, priimek, podpis in žig veterinarja;
- datum izdaje recepta.

Če veterinar, ki predpisuje zdravilo odloči, da se lahko izda zdravilo ponovno, napiše na recept REPETATUR in s številko in besedo označi število zaželenih ponovitev.

Podatki iz tretje, četrte in pete alineje prvega odstavka tega člena morajo biti napisani v latinskem jeziku.

13. člen

Imena sestavin magistralnega zdravila se pišejo v latinškem jeziku in sicer po imenih iz veljavnih farmakopej ali drugih predpisov.

Imena zdravil in sestavin zdravil se ne smejo krajšati.

Navodilo o odmerjanju in načinu uporabe zdravila mora biti na receptu jasno in popolno napisano, zgolj sklicevanje »po navodilu«, ni dovoljeno.

14. člen

Če se mora pri pripravi zdravila meriti njegova masa, mora veterinar na receptu maso označiti z arabskimi števkami na vsaj eno decimalno natančno in z ustrezno mersko enoto po mednarodnem sistemu enot (SI).

Ne glede na prejšnji odstavek, merske enote ni treba zapisati, če se masa zdravila meri v gramih (g).

Če se morajo pri pripravi zdravila meriti kapljice, mora veterinar število le-teh označiti z rimskimi številkami, in njihovo število v oklepaju napisati z besedo.

15. člen

Če je zdravilo v prometu v raznih farmacevtskih oblikah, jakostih in pakiranjih, mora veterinar na receptu označiti farmacevtsko obliko, jakost in pakiranje zdravila.

Število pakiranj mora označiti z rimskimi številkami. Če je pakiranje več kot eno, mora biti njihovo število napisano tudi z besedami v oklepaju.

16. člen

Če veterinar v upravičenih primerih prekorači največji predpisan odmerek zdravila, ali če predpiše drugačno odmerjanje, kot ga določa dovoljenje za promet z zdravilom, mora številke napisati tudi z besedami, dodati kličaj (!) in se poleg podpisati.

17. člen

Če je treba zdravilo izdati takoj, mora veterinar na recept napisati eno od naslednjih označb: "nujno", "cito", "statim" ali "periculum in mora".

18. člen

Veljavnost veterinarskega recepta je 30 dni od dneva njegove izdaje.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je veljavnost veterinarskega recepta za zdravila, ki vsebujejo narkotične ali psihotropne snovi, 5 dni od njegove izdaje.

V. EVIDENCE O ZDRAVILIH, KI JIH VODI VETERINAR

19. člen

Veterinar, ki izda recept, mora voditi evidenco o izdanih receptih na način, da lahko zagotovi v vsakem trenutku informacijo o izdanem receptu pristojni inšpekciji, in tako zagotoviti sledljivost zdravil.

20. člen

Veterinar, ki izda recept za zdravilo, ki vsebuje narkotične ali psihotropne snovi, je dolžan voditi knjigo evidenc v vezani obliki z oštevilčenimi listi, ki mora biti na razpolago pristojnemu inšpektorju, in mora vsebovati:

- zaporedno številko recepta;
- ime in priimek veterinarja;
- ime, priimek in naslov imetnika živali;
- podatke o identifikaciji živali;
- ime zdravila;
- diagnozo;
- količino zdravila;
- podpis veterinarja.

VI. EVIDENCE O ZDRAVILIH, KI JIH VODIJO VETERINARSKA ORGANIZACIJE

21. člen

Veterinarske organizacije morajo voditi naslednje evidences zdravil:

- evidenco o nabavi zdravila,
- evidenco o izdaji zdravila veterinarjem,
- evidenco o izdaji zdravila ob storitvi.

22. člen

Evidenca o nabavi zdravila v veterinarski organizaciji mora vsebovati:

- naziv dobavitelja,
- ime zdravila,
- količino zdravila,
- datum nabave,
- podpis veterinarja, ki je prevzel zdravilo.

23. člen

Evidenca o izdaji zdravila veterinarjem v veterinarski organizaciji mora vsebovati naslednje podatke:

- ime in priimek veterinarja, ki je prevzel zdravilo, in njegov podpis,
- ime zdravila,
- količino zdravila,
- datum izdaje.

24. člen

Evidenca o izdaji zdravila ob storitvi v veterinarski organizaciji mora vsebovati:

- podatke o identifikaciji živali,
- ime, priimek in naslov imetnika živali;
- ime zdravila,
- količino zdravila,
- karencu,
- podpis imetnika živali, da je seznanjen s karencu,
- datum.

VII. EVIDENCE O ZDRAVILIH, KI JIH VODIJO LEKARNE

25. člen

Lekarne morajo voditi posebno evidenco o izdanih receptih, na podlagi katerih so bila izdana zdravila za rejne živali, ki mora biti na vpogled pristojni inšpekciji, in mora vsebovati naslednje podatke:

- podatke o živali,
- ime, priimek in naslov imetnika živali;
- ime zdravila,
- količino zdravila,
- ime in priimek veterinarja, ki je predpisal zdravilo.

Če na receptu piše "REPETATUR", in je s številko in besedo označeno število zaželenih ponovitev, mora pooblaščen oseba v lekarni, ki izda zdravilo na veterinarski recept, zabeležiti prvo izdajo in vsako naslednjo, z datumom in podpisom.

VIII. PREHODNA DOLOČBA

26. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati pravilnik o načinu predpisovanja in izdajanja zdravil, ki se uporabljajo v veterini (Uradni list SFRJ, št. 39/88).

IX. KONČNA DOLOČBA

27. člen

Ta pravilnik začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-225/00

Ljubljana, dne 25. septembra 2000.

Ciril Smrkolj l. r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano

3832. Odredba o ukrepih za omejevanje in preprečevanje širjenja rizomanije, ki jo povzroča virus Beet necrotic yellow vein furovirus

Na podlagi dvanajste, trinajste in enainštiridesete alineje 55. člena zakona o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 82/94 in 8/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

O D R E D B O

o ukrepih za omejevanje in preprečevanje širjenja rizomanije, ki jo povzroča virus Beet necrotic yellow vein furovirus

1. člen

(namen)

Zaradi ugotavljanja navzočnosti, določitve območja in obsega razširjenosti, preprečevanja širjenja z namenom obvladovanja rizomanije, ki jo povzroča virus nekrotičnega rumenjenja listnih žil pese – Beet necrotic yellow vein furovirus (v nadaljnjem besedilu: rizomanija), se izvaja spremljanje zdravstvenega stanja, nadzor in fitosanitarni ukrepi, določeni s to odredbo.

2. člen

(gostiteljske rastline)

Gostiteljske rastline za rizomanijo so:

- vse gojene vrste *Beta vulgaris*: sladkorna pesa, rdeča pesa, krmna pesa, mangold in špinacia *Spinacia oleracea* (v nadaljnjem besedilu: gojene gostiteljske rastline);
- nekatere plevelne vrste iz družin Chenopodiaceae, Amaranthaceae, Asteraceae, Convolvulaceae in druge vrste, ki so občutljive na rizomanijo.

3. člen

(ugotavljanje navzočnosti)

Navzočnost rizomanije se ugotavlja na gojenih gostiteljskih rastlinah in v zemlji, kjer se rizomanija obdrži in širi s pomočjo talne glive *Polymyxa betae*.

4. člen

(izrazi)

Za potrebe te odredbe se uporabljajo naslednji izrazi, ki pomenijo:

– njiva je enota kmetijskih zemljišč za pridelavo gojenih gostiteljskih rastlin, ki jo sestavlja del parcele oziroma ena ali več parcel;

– kmetijsko gospodarstvo je organizacijsko in poslovno zaokrožena gospodarska celota, ki ima enotno vodstvo ter se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo;

– semenski posevek je posevek gojenih gostiteljskih rastlin za pridelavo semena;

– rastna doba je obdobje aktivne rasti gostiteljskih rastlin na posameznem območju;

– nadzorovano območje je območje, na katerem so gojene gostiteljske rastline, rastlinski proizvodi in drugi nadzorovani predmeti podvrženi fitosanitarnim ukrepom z namenom preprečevanja širjenja rizomanije;

– ogroženo območje je del nadzorovanega območja na katerem bi rizomanija ob razširitvi povzročila gospodarsko škodo;

– neokuženo mesto pridelave je kmetijsko gospodarstvo na katerem ni rizomanije, kar je bilo uradno dokazano, in na katerem se tako stanje tudi vzdržuje;

– neokužena enota pridelave je njiva, na kateri ni rizomanije, kar je bilo uradno dokazano, in na kateri se tako stanje tudi vzdržuje;

– varovalni pas je območje, ki obdaja semenski posevek oziroma neokuženo mesto ali neokuženo enoto pridelave semena gojenih gostiteljskih rastlin, v katerem se izvajajo fitosanitarni ukrepi z namenom preprečevanja pojava oziroma širjenja rizomanije

5. člen

(nadzorovano območje)

Območje Republike Slovenije je nadzorovano območje, na katerem se vzdržujejo neokužena mesta in neokužene enote pridelave semenskega materiala gojenih gostiteljskih rastlin.

6. člen

(ogroženo območje)

Ogrožena območja so območja iz Priloge 1, ki je objavljena na skupaj s to odredbo kot njen sestavni del.

7. člen

(spremljanje zdravstvenega stanja)

Spremljanje zdravstvenega stanja se izvaja na ogroženem območju in vseh neokuženih mestih oziroma neokuženih enotah pridelave ter v pripadajočih varovalnih pasovih semenskih posevkov.

Spremljanje zdravstvenega stanja obsega vizualne preglede in vzorčenje gostiteljskih rastlin v skladu z letnim programom iz 16. člena te odredbe ter odrejanje ukrepov v primeru potrjene okužbe z rizomanijo.

8. člen

(znamenja okužbe)

Na okužbo z rizomanijo se sumi, če so na gostiteljskih rastlinah vidna katera od naslednjih znamenj:

– Listi so blede zelene do rumene barve z nekrozami vzdolž listnih žil, novo nastali listi so ožji, pokončni in blede zeleni. Pogosto se okužbe kažejo kot zaokrožene enote na posameznih delih njive, ki se širijo v smeri obdelave zemlje.

– V sušnih obdobjih (začetek julija) se pojavlja predčasna uvelost gostiteljskih rastlin.

– Pojavlja se bradatost korenov – koreni so ponavadi manjši, proti vrhu se močno zožijo in oblikujejo številne stranske koreninice. Ob prečnem prerezu je pogosto opaziti nekrozo prevodnih cevi. Pri nižji stopnji infekcije bradatost korena ni vidna.

Rizomanija lahko povzroča tudi latentne okužbe brez vidnih simptomov.

9. člen

(pregledi gostiteljskih rastlin in laboratorijsko testiranje)

Pregledi gostiteljskih rastlin se opravljajo vizualno. Če fitosanitarni inšpektor ali strokovnjak organizacije, ki jo pooblasti minister, pristojen za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), pri vizualnem pregledu posumi, da gre za okužbo z rizomanijo, odvzame vzorce rastlin in jih pošlje na testiranje v laboratorij, ki ga določi minister.

Gostiteljske rastline in njiva se štejejo za okužene, če je rezultat laboratorijskega testiranja pozitiven.

10. člen

(dolžnosti imetnikov zemljišč in mehanizacije)

Imetniki zemljišč na ogroženem območju, ki pridelujejo gojene gostiteljske rastline, so dolžni:

- gostiteljske rastline med rastno dobo redno pregledovati, in ob sumu, da so okužene, o tem obvestiti strokovnjaka pooblaščenega organizacije ali fitosanitarnega inšpektorja;
- ravnati po načelih dobrega gospodarja in redno zatirati plevele v posevkih;
- skrbeti za higieno njiv oziroma kmetijskih gospodarstev v smislu zmanjševanja nevarnosti prenosa okužbe z rizomanijo z ostanki zemlje na pridelku, orodju, mehanizaciji, zlasti na kolesih strojev in prevoznih sredstev ter obutvi.

Gojenje gostiteljskih rastlin na ogroženem območju v dveh zaporednih rastnih dobah na isti njivi je prepovedano.

- Imetniki mehanizacije, ki opravljajo strojne usluge, so dolžni:
- skrbeti za redno čiščenje ostankov zemlje in rastlin s strojev zlasti koles, v čim večji možni meri po vsaki uporabi;
 - mehanizacijo obvezno temeljito mehansko čistiti in oprati pred vsakim premikom med ogroženimi območji.

11. člen

(dolžnosti predelovalca sladkorne pese)

Predelovalec sladkorne pese je dolžan skrbeti, da se prepreči širjenje rizomanije na najmanjšo možno mero tako, da:

- ostanke zemlje, ki ni toplotno ali kemično obdelana, odlaga na deponijo na nekmetijski površini;
- ob uvozu v predelovalni objekt zagotovi pranje oziroma razkuževanje koles vozil;
- redno kontrolira navzočnost spor *Polymyxa betae* v odpadnih vodah pri predelavi.

Fitosanitarni inšpektor lahko odredi tudi druge obveznosti predelovalca.

12. člen

(semenski posevki)

Semenski posevki gojenih gostiteljskih rastlin ter njihov varovalni pas ne smejo biti okuženi z rizomanijo.

Za semenske posevke gojenih gostiteljskih rastlin je obvezen 100 m širok varovalni pas.

Ne glede na določbe pravilnika o kakovosti semena kmetijskih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 47/87, 60/87, 55/88 in 81/89), sme biti v partiji semena gojenih gostiteljskih rastlin:

- največ 1,0% inertne snovi pri kategoriji »elitno seme«;
- največ 0,5% inertne snovi pri kategorijah »originalno seme« in »seme I. sortne reprodukcije«.

Za inertno snov se šteje vsa snov organskega ali mineralnega izvora, razen semena.

13. člen

(okužen varovalni pas semenskega posevka)

Na neokuženih mestih oziroma neokuženih enotah pridelave semena, kjer okužba z rizomanijo ni ugotovljena, ugotovljeni pa so viri okužbe v varovalnem pasu, je prodaja semena dovoljena le na podlagi dovoljenja ministra.

14. člen

(neokužena mesta in neokužene enote pridelave)

Predelovalec semena gojenih gostiteljskih rastlin prijavi lokacijo posevka fitosanitarni inšpekciji do 10. junija v letu pred setvijo.

Fitosanitarni inšpektor dovoli setev, če tla na predvideni lokaciji in v varovalnem pasu niso okužena.

15. člen

(okužene njive)

Na ogroženem območju fitosanitarni inšpektor v primeru potrjene okužbe posevka sladkorne pese z rizomanijo odredi naslednje ukrepe:

- prepoved pridelovanja semena gojenih gostiteljskih rastlin na isti njivi;
- dovoli setev delno odpornih sort sladkorne pese iz seznama, ki je kot Priloga 2, objavljen skupaj s to odredbo kot njen sestavni del;
- izvajanje dodatnih fitosanitarnih ukrepov.

16. člen

(evidenca in letni program)

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, vodi evidenco o obsegu ugotovljene okužbe z rizomanijo in o okuženih mestih oziroma okuženih enotah pridelave. Posamezna strokovna dela glede evidenc in nadzora lahko opravlja tudi organizacija iz 9. člena te odredbe.

Na podlagi raziskovalnih spoznanj, statističnih načel in biologije rizomanije minister z letnim programom odobri število, izvor, način in čas zbiranja vzorcev za ugotavljanje zdravstvenega stanja gostiteljskih rastlin oziroma okužb z rizomanijo.

17. člen

(izjeme)

Ministrstvo lahko dovoli odstopanje od ukrepov, navedenih v tej odredbi, zaradi raziskovalnih ali znanstvenih razlogov in žlahtnenja, pod pogojem, da se izvedejo vsi ukrepi, ki zagotavljajo nadzor nad rizomanijo in preprečujejo njeno širjenje.

18. člen

(veljavnost)

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 327-01-88/00

Ljubljana, dne 20. septembra 2000.

Ciril Smrkolj l. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Priloga 1

1. UPRAVNE ENOTE PODRAVSKEGA OBMOČJA:

- Ormož
- Pesnica
- Ptuj
- Ruše
- Maribor
- Lenart
- Slovenska Bistrica
- Slovenske Konjice

2. UPRAVNE ENOTE POMURSKEGA OBMOČJA:

- Murska Sobota
- Gornja Radgona
- Ljutomer
- Lendava

3. UPRAVNE ENOTE SAVINJSKO-KOROŠKEGA OBMOČJA

- Velenje
- Dravograd
- Ravne na Koroškem
- Radlje ob Dravi
- Mozirje
- Celje
- Šentjur pri Celju
- Žalec
- Laško
- Šmarje pri Jelšah
- Slovenj Gradec

4. UPRAVNE ENOTE GORENJSKEGA OBMOČJA:

- Škofja Loka
- Domžale
- Mengeš
- Jesenice
- Kamnik
- Kranj
- Radovljica
- Ljubljana (izpostave Moste-Polje, Šiška in Bežigrad)

5. UPRAVNE ENOTE DOLENJSKEGA OBMOČJA:

- Brežice
- Novo mesto
- Sevnica
- Litija
- Krško
- Trebnje
- Grosuplje
- Črnomelj
- Metlika

Priloga 2

Seznam delno odpornih sort sladkorne pese:

- Canaria
- Dori
- Dorotea
- Gina
- Puma
- Terano
- Toscana
- Vesna

3833. Odločba o pooblastitvi Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec za nadzor škodljivih organizmov na hmelju

Na podlagi enainštiridesete alineje 55. člena ter osme in petnajste točke 56. člena zakona o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 82/94 in 8/00-ZUT) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

O D L O Č B O

o pooblastitvi Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec za nadzor škodljivih organizmov na hmelju

I

Zaradi izbruha progresivne oblike hmeljeve uvelosti na večjem območju Republike Slovenije se za vodenje in koordinacijo obvladovanja *Verticillium albo-atrum* Reinke & Berthold in *Verticillium dahliae* Klebahn na hmelju, ugotavljanje zdravstvenega stanja hmelja ter za zbiranje, urejanje in posredovanje podatkov o razširjenosti navedenega karantenskega organizma, pooblašča Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec, Žalskega tabora 2, 3310 Žalec (v nadaljnjem besedilu: inštitut), ki se kot edini usposobljeni javni zavod raziskovalno in svetovalno ukvarja z zdravstvenim varstvom hmelja.

II

Inštitut v skladu z državnim programom za fitosanitarno področje pri nadzoru sodeluje s fitosanitarno inšpekcijo Inšpektorata Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo.

III

Inštitut opravlja zlasti naslednje naloge:

- izvajanje vizualnih pregledov, jemanje vzorcev in izvajanje laboratorijskih preiskav rastlin, rastlinskih proizvodov, zemlje in drugega blaga zaradi diagnostike škodljivih organizmov in dajanje strokovnih mnenj v zvezi z zdravstvenim varstvom hmelja;
- priprava ocene nevarnosti, obsega okužbe in predlogov ukrepov;
- izdelava strokovnih podlag pri določitvi nadzorovanih območij v skladu z zahtevo Sektorja za varstvo rastlin pri Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano;
- izvajanje osveščanja imetnikov zemljišč in strokovnega usposabljanja pridelovalcev hmelja;

IV

Inštitut pripravi letni program dela najkasneje do 30. novembra za naslednje leto v skladu z zahtevami Sektorja za varstvo rastlin.

V

Stroški za izvedene naloge iz III. točke te odločbe se krijejo iz proračuna Republike Slovenije v skladu s programom iz prejšnje točke, ki ga potrdi minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

VI

Podrobnejši način izvajanja nalog in financiranja se opredeli v pogodbi o izvajanju in financiranju programa iz IV. točke te odločbe.

VII

Ta odločba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 327-01-101/00

Ljubljana dne 1. septembra 2000.

Ciril Smrkolj l. r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

3809. Zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2000 (ZIPRS2000-A) 10017
3810. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o prepovedi proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter o zagotovitvi sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno (ZPPPAI-B) 10017
3811. Zakon o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi (ZNSVS) 10018

MINISTRSTVA

3812. Pravilnik o kakovosti pora 10023
3813. Pravilnik o kakovosti paprike 10024
3814. Pravilnik o kakovosti solate, kodrolistne endivije in endivije eskariol 10026
3815. Pravilnik o kakovosti česna 10028
3816. Pravilnik o kakovosti kivija 10029
3817. Pravilnik o kakovosti kumar 10031
3818. Pravilnik o kakovosti namiznega grozdja 10033
3819. Pravilnik o kakovosti češenj, višenj in jagod 10036
3820. Pravilnik o kakovosti namiznih jabolk in hrušk 10038
3821. Pravilnik o kakovosti marelic 10044
3822. Pravilnik o kakovosti špargljev 10046
3823. Pravilnik o kakovosti korenčka 10048
3824. Pravilnik o kakovosti paradižnika 10050
3825. Pravilnik o kakovosti glavatega zelja, brstičnega ohrovt, belušne zelene in špinače 10051
3826. Pravilnik o kakovosti breskev in nektarin 10056
3827. Pravilnik o kakovosti čebule in radiča za siljenje 10057
3828. Pravilnik o kakovosti jajčevcev in bučk 10060
3829. Pravilnik o označevanju in navodilu za uporabo zdravil za uporabo v veterinarski medicini 10063
3830. Pravilnik o pogojih in načinu prevoza živali 10065
3831. Pravilnik o razvrščanju, predpisovanju in izdajanju zdravil za uporabo v veterinarski medicini 10075
3832. Odredba o ukrepih za omejevanje in preprečevanje širjenja rizomanije, ki jo povzroča virus Beet necrotic yellow vein furovirus 10077
3833. Odločba o pooblastitvi Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec za nadzor škodljivih organizmov na hmelju 10079

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – Za izdajatelja dr. Tone Jerovšek – Založnik Uradni list RS, d.o.o. – Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik – Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.o.o., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2000 je 17.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8% DDV – Naročnina za tujino je 55.000 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 125 14 19, računovodstvo 200 18 62, prodaja 200 18 38, preklici 125 02 94, računovodstvo, naročnine 125 23 57, telefaks 125 14 18, uredništvo 125 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 125 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Žiro račun 50100-601-273770